BELUSHI tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

S SEJE OBČINE SKUPŠČINE V VELENJU

RUDNIKU NORMALNE POGOJE

Pred dnevi so odborniki občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti v Velenju na skupni seji obravnavali predloge, mnenja, priporočila in sklepe zborov volivcev, ki začuda v tokratnem obdobju nosijo svojstveno obeležje šolske problematike. Prenavljanje okoliških osnovnih šol je izredno počasen proces, ki pogujuje nestrpnost, kajti kljub številnim novogradnjam šolskih objektov v velenjski občini, v nekaterih krajih že vrsto let pričakujejo, da bo prišla enkrat na vrsto tudi nujnostna prenovitev njihove šole. Na tovrstne in še druge probleme bodo odborniki na predstoječih zborih volivcev dajali odgovore in pojasnila.

V bodoče bo doslej dolgotrajna pot od vprašanj do odgovorov krajša, kajti na sejah občinske skupščine je postala oblika odgovorov na vprašanja odbornikov najneposrednejša vez med težnjami in željami občanov ter občinsko upravo in drugimi službami.

V nadaljevanju so obravnavali poročilo občinske komisije za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka gospodarskih organizacij in samostojnih zavodov v prvih 9. mesecih lanskega leta. Zanimivo pri tem je, da je skoraj v večini industrijskih panog določena vsklajenost med maso sredstev, namenjenih za osebne dohodke s prispevki in doseženim čistim dohodkom. Od tega je odstopala zgolj tovarna usnja v Šoštanju.

Zelo resno so pretresali vprašanja gospodarskega položaja rudnika lignita, ki bo za uresničitev letošnjih potreb po premogu moral izvesti razne izboljšave v sami organizaciji dela in pri zadostitvi pogojev gospodarjenja, kajti rudniku so prepotrebni novi delavci predvsem za normalizacijo delovnih pogojev, da bodo lahko odpravili nedeljsko delo ter zagotovili polno koriščenje rednih letnih dopustov, kar lani ni bilo mogoče.

-ik

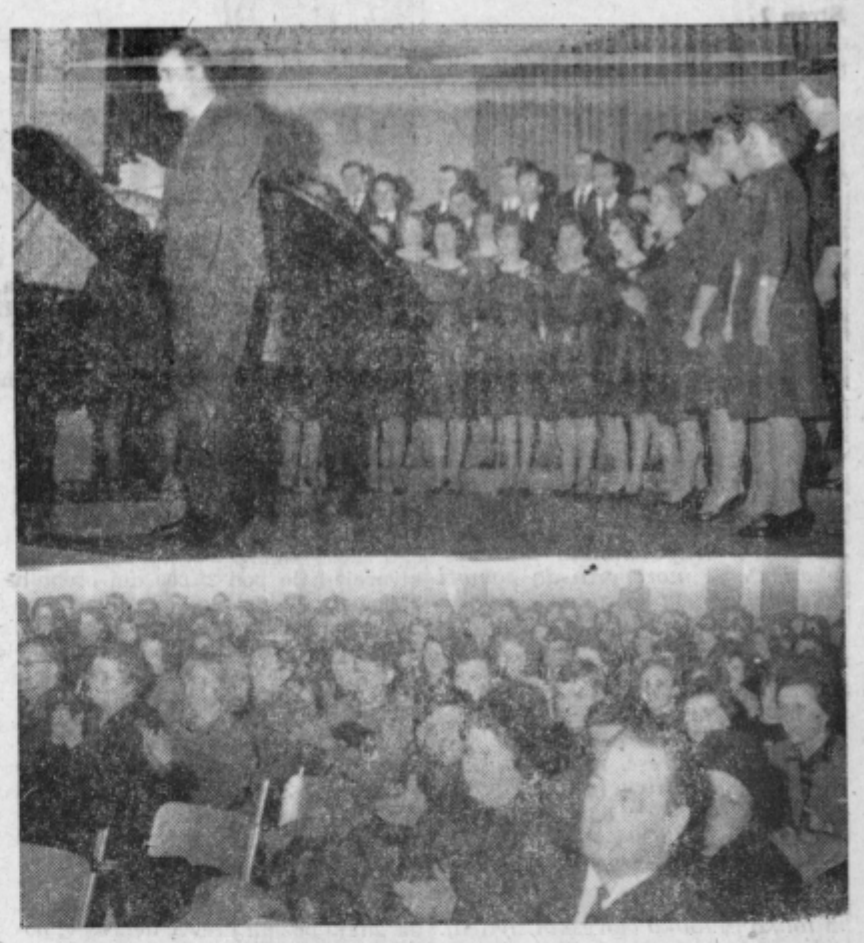

Pretekli teden je bila v veliki dvorani Narodnega doma centralna proslava v počastitev 115. obletnice smrti našega pesniškega velikana doktorja Franceta Prešerna.

Dobro pripravljen in uspel program so pred polno dvorano izvajali člani Slovenskega ljudskega gledališča, med katerimi je izstopal z recitacijo pesnikovih del Sandi Krošl in gojenci glasbene šole ter pevski zbor France Prešeren pod vodstvom Eda Goršiča.

Proslave v spomin pesnikove obletnice smrti so pripravili tudi dijaki na vseh celjskih šolah.

SMUČARJI ZA EFENKOV MEMORIAL

Smučarji celjskega okraja prirejajo vsako leto v počastitev pohoda XIV. divizije na Štajersko tradicionalno tekmovanje.

Letošnje bo posvečeno spominu komandanta Štirinajste Kovačiča-Efenke. Tekmovanje bo v nedeljo, 16. tega meseca ob 1. uri dopoldne na Paškem Kozjaku. Po dosedanjih prijavah kaže, da bo v slalomu nastopilo okoli 100 smučarjev, od tega samo iz Zagreba in Celja po več kot dvajset.

PRIHODNJI TEDEN V ŽALCU:

Odločali bodo o planu

Prihodnji teden bo občinska skupščina v Žalcu sklepala o sprejetju predloga družbenega plana za leto 1964. Občani so na zborih volivcev z nebistvenimi pripombami odobrili ta predlog, ki predvideva ob naglem povečanju količinske proizvodnje močan porast storilnosti ter še večjo usmeritev na mednarodno tržišče kot doslej.

Tako bodo v letu 1964 predvidoma povečali skupni obseg proizvodnje za 13,8 odstotkov, pri čemer sta odločilni predvsem kmetijstvo s 15 odstotnim povečanjem ter industrija s 16,1 odstotki. Tako se bo povzpela skupna vrednost družbene proizvodnje od dosedanjih 18,7 na 21,3 milijarde dinarjev, pri čemer bo v znatni vrednosti odločilen tudi izvoz, ki se bo povečal kar za 20 odstotkov.

Ta porast bodo dosegli s 5,9 odstotnim povečanjem delovne sile. Porasel pa bo tudi narodni dohodek za 14,6 odstotkov.

V letošnjem letu bodo v žalski občini močno povečali investicijske naložbe in to predvsem v modernizacijo tehnoloških procesov ter za nabavo novih strojnih naprav. Glavni poudarek pri naložbah pa je vsekakor na kmetijskem industrijskem kombinatu v Žalcu. Skupno bodo vložili okrog 4,4 milijarde dinarjev, od tega v osnovna sredstva cele tri milijarde.

Ker predvidevajo za okrog 11,4 odstotni porast storilnosti dela v družbenem sektorju gospodarstva, bodo v letošnjem letu porasli realni osebni dohodki od 10—11 odstotkov. Vso skrb pa bodo posvetili izboljšanju preskrbe tržišča in njegovi stabilizaciji.

Posebno skrb pa družbeni plan posveča h krepitvi krajevnih skupnosti, ki morajo slejkoprej z močno razvitimi uslužnostnimi dejavnostmi razbremenjevati družine in gospodinjstva.

V SPOMIN NA POHOD ŠTIRINAJSTE

Na svojem zmagovitem pohodu po Štajerski je legendarna XIV. divizija NOV prekoračila v noči med 13. in 14. februarjem 1944 Voglajno, železniško progo in cesto Rogaška Slatina—Celje in nadaljevala prodor proti Dramljam in Soteski pri Frankolovem.

V spomin na ta dogodek bodo praznovali v Štorah 20. obletnico pohoda XIV. divizije v petek 14. februarja 1964 ob 16. uri pred spomenikom na Opoki pri Štorah. Organizacijo proslave je prevzel Krajevni odbor ZB NOV, sodelovali bodo člani ZROP in vseh množičnih organizacij, zlasti še šolska mladina z zbornimi recitacijami in pevski zbor upokojencev iz Štor.

OB 20. OBLETNICI POHODA XIV. DIVIZIJE:

Proslave in prireditve

Za dvajseto obletnico pohoda Štirinajste divizije so v Saleški dolini pripravili zanimiv program. Osrednjo proslavo bodo organizirali v vasi Plešivec in to od 22. do 24. februarja, torej tam, kjer je divizija bila najhujše boje.

V počastitev tega praznika bo iz okoliških vasi krenilo več patrol. Računajo, da se bo pohoda udeležilo okrog 70 članov Zveze borcev, pa tudi pionirji osnovne šole iz Velenja. Ob tej priložnosti bo občinski odbor Združenja borcev Velenje podaril osnovni šoli na Paškem Kozjaku kinoprojektor in diafilme, obdarili pa bodo tudi več domačinov, aktivistov iz NOB.

V teh dneh bo po vseh šolah velenjske občine tudi več predavanj o pohodih Štirinajste divizije. Predavali bodo člani Združenja borcev.

Nad 8 odstotkov več

RAZPRAVA O PREDLOGU DRUŽBENEGA PLANA V MOZIRJU

V mozirski občini bodo v prihodnjih dneh zbori volivcev, na kateri bodo obravnavali predlog občinskega družbenega plana in proračuna za letošnje leto. Pred zbori volivcev bodo o družbenem planu in proračunu razpravljali še na sestankih krajevnih političnih aktivov, da se bodo lahko pripravili za boljšo razpravo na zborih volivcev.

Letošnji družbeni plan občine predvideva za 8,3 odstotke višji družbeni bruto proizvod in 7,1 odstotka višji narodni dohodek od lanskega leta. Investicijska vlaganja so predvidena v višini 1 milijarde 168 milijonov dinarjev. V gospodarske investicije naj bi bilo vloženih 970 milijonov, za negospodarske pa 198 milijonov dinarjev. Največ sredstev nameravajo vložiti za investicije v industriji, kmetijstvu in gozdarstvu. Proračun občine je planiran v znesku 343 milijonov dinarjev. Od tega je predvideno za financiranje šolstva 127 milijonov dinarjev.

-er

PRVI DEL JAVNE RAZPRAVE O STATUTU MOZIRSKE OBČINE KONČAN

Pripombe političnih in delovnih organizacij

Te dni so v mozirski občini zaključili s prvim delom javne razprave osnutka statuta občine. O njem so najprej razpravljali na sestankih krajevnih političnih aktivov in v nekaterih delovnih organizacijah. Udeležba je bila na splošno zadovoljiva. To naj bi pripomoglo, da bi se lahko bolje pripravili na razpravo na zborih volivcev in ga po potrebi tudi že dopolnili. Najbolj živahna je bila razprava o tistem delu statuta, ki govori o usmerjanju razvoja občine, o družbenih službah in o krajevnih skupnostih. Po predlogu naj bi bilo v občini osem krajevnih skupnosti. Udeleženci razprave so dali več pripomb na osnutek statuta. Statutna komisija bo v kratkem obravnavala vse predloge in pripombe ter po potrebi dopolnila osnutek statuta. Tako dopolnjen osnutek statuta bo dala natisniti v 3.000 izvodih tako, da ga bo pred razpravo na zborih volivcev dobilo vsako gospodinjstvo v občini. Razprava bo trajala vse do sredine meseca marca, ko bo po zbranih predlogih in korekturah sprejet.

-er

Žalska ohcet ino »žehta«

(Po trčifonu od našega posebnega dopisnika stop)

Žalec na dan presvetega stop pusta davi se je pred več tisoč stop glavo množico zvrsti več tisoč stop sprevod žalskih integrirancev stop novoporočencev slabotnega stop agrokombinata in mogočne gospe stop kmetijske zadruge poročni sprevod se je stop začel vznamenju stop blagoslova in slabotnega ženina stop ki je končno premagal manjvrednostne stop komplekse ter se javno stop zatekel pod varno okrilje stop močno razvitega materinstva stop mladoporočenke po analizi mladostnih stop pregreh in zdravniškem preglegledu mladoporočencev je bila opravljena stop poroka na veselje ženina in njegovih stop upnikov gostija starih stop mladoporočencev-starih v smislu stop nekaj mesečnega divjega stop zakona v katerem sta živela stop svatov in ostalih priskednikov se nadaljuje stop v novem domu brez botrov stop ker so leti stop imeli gostije preje individualno stop predvidoma gostija ne bo trajala dolgo stop

nani

LEPA BILANCA

Delovni kolektiv štorske železarne ima za letovanje svojih članov dva prijetna počitniška doma na otoku Rabu in na Svetini nad Štorami. V letu 1963 je v njihovih počitniških domovih preživelo letni dopust 455 članov kolektiva in njihovih svojcev. Za letovanje pa je sindikalna podružnica in podjetje prispevalo nad šest milijonov dinarjev.

VREME

Od 13. do 23. II. 1964

Proti sredini in okrog 22. februarja ohladitve z manjšimi snežnimi padavinami. V ostalem suho, oziroma jasno in postopna topleje.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- Plačilo za uspeh — ne miloščina!
- Okrajni družbeni plan v pretresu na gospodarski zbornici
- Tone Vidmar-Luka: Kako je padel Badovinec
- Kritične pripombe k »metodam na šolah«
- Obsodba Romana Šege in Milene Rolihove
- Celjski primer tatvine cerkvenih plastik
- Problem v žarišču: Celjska ginekologija
- Za mlade bralce

V PRIHODNJI ŠTEVILKI:

- Spomini udeležencev pohoda XIV. divizije
- Integrirano o celjski integraciji
- Po brežiški komuni
- Kaj menijo ljudje o podaljšanju delovne dobe?

CELJE, 14. FEBRUAR 1964

Št. 6. Cena 20 Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRAŠOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska Časopisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-25. Tekoči račun: 603-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din. Inozemstvo 2400. V prodaji 20 din

POGLED PO SVETU

MARJAN RAVNIKAR

Dogodki nas prisiljujejo k vrnitvi na Ciper. Ni dolgo tega, ko smo ugotovili vzrok nesreče na tem otoku. Na drugem otoku, ki mu pravijo Anglija, je vzrok vsega. Res je, da NATO trupe nimajo tam kaj iskati. Če že mora priti do pomoči od zunaj, potem so edino sile Združenih narodov poklicane za preprečevanje prelivanja krvi. Ves trud angleške diplomacije je na srečo ostal jalov. Celo ZDA niso navdušene za idejo, po kateri naj bi vojaška organizacija NATO podpirala imperialne interese. Končna in edino pravilna rešitev je kot smo že enkrat povedali — na samem Cipru. Če bo Makarios zdržal vse pritiske, pa je seveda druga stvar. Polovična rešitev pa bi prej ali slej recidivirala dogodke, kar pa pomeni toliko in toliko človeških življenj.

Ko je bila okupirana Somalija, so okupatorji Angleži dobrohotno dodelili del njenega teritorija sedanji Etiopiji in Keniji. S tem so tudi svoj greh delili na Kenijo in Etiopijo. Pravilo »Podeli in vladaj« je bilo imperialistom v vsakdanjem življenju stalno pred očmi. Danes poslušajo Somalci svojega šepetavca, ki jim neprestano ponavlja: »Poglejte sosede, kako se šopirijo z vašim ozemljem!« Posledice so obsedno stanje, vojna (po najnovejših poročilih 300 mrtvih) in razdor med mladimi afriškimi deželami, kar je bil tudi cilj bivših gospodarjev. Potrebno bo veliko prepričevanja in dobre volje, predno se bo lahko dopovedalo enim kót drugim, da njihovi mrtvi dvigajo samozavest Londona. Parola Afrika Afrikancem je bila že velikokrat v nevarnosti prav zaradi nezaupanja vase. Gotovo je, da Afrikanci sami najbolje lahko uredijo in rešijo svoje probleme.

Florida, član družine ZDA, je storila uslugo celotni ZDA. Zaprla je 36 ribičev in zaplenila njihove ladje, ki so pa last Kube. Baje so ribarili v teritorialnih vodah Amerike. Bahate akcije posameznih držav ZDA so že večkrat napravili glavobol federalni vladi. Tudi to pot je jasno, da je službena politika Amerike v neprijetnem položaju. Ves svet in oni sami priznajo, da je ta samovolja vse prej kot politika, ki stremi k dobrim odnosom. Seveda reakcija Kube ni izostala. Piratstvo, kot oni registrirajo dogodek je povzročilo odvzem pitne vode ameriški bazi na Kubi — Gautanami. To pa ne pomeni samo ogromne stroške za bazo, odpust kubanskih delavcev v bazi, pač pa tudi zaostritev odnosov. Federalna vlada Amerike bo morala svoje guvernerje poslati, in to čimprej, na tečaj diplomacije in večjega spoštovanja do zveznih organov v Washingtonu.

Priznanje LR Kitajske, ki ga je Francija objavila, je že sprožilo reakcijo na Tajvanu. Čankajšek je prekinil diplomatske odnose s Francijo. Ker se de Gaull ni posvetoval, niti upošteval želje Washingtona pred svojim priznanjem LR Kitajske, lahko sklepamo, da Čankajšek ni sam odločil prekinitve odnosov. Posledice bodo gotovo neugodnejše za Tajvan kot za Francijo. Istočasno pa so pogoji, ki jih je že omenjal Ču En Laj v Afriki, nehote izpolnjeni. Vsekakor je v sedanji situaciji na daljnjem vzhodu LR Kitajska tista, ki je pridobila tako na ekonomskem, kakor tudi na prestižnem polju.

Kakorkoli, nanizani dogodki niso videti preveč optimistični, pa kljub temu lahko trdimo, da niso nevarni za svetovni mir. Sile, ki delajo na razprtijah, so sicer še prisotne, in od časa do časa poskušajo svoje načrte uveljaviti, toda svet je tako močno krenil na pot stabilizacije in boljših medsebojnih odnosov, da so te sile nemočne. V mednarodnem delavskem gibanju je prav zadnje čase opaziti polno novih pobud, ki stremijo k odpravi dosedanjih nesoglasij in skupnemu reševanju problemov v internacionalnem smislu.

RDEČI KRIŽ V ŠTORAH:
OBČNI ZBOR BO

V ponedeljek popoldne je bila v Storah seja odbora osnovne organizacije Rdečega križa. Na dnevnem redu so imeli priprave za redno letno skupščino, kadrovska in finančna vprašanja. Sklenili so, da bodo redni letni občni zbor imeli v soboto.

Plačilo za uspeh, ne miloščine

Vsak dan rastejo cene. To vznevoljuje, posebno še, če ni dovolj sredstev. Pa ne bi bilo hudega, če bi človek na svojem delovnem mesto ustrezno tudi zaslužil, kolikor je potrebno za zmerno življenje. Po delovnih kolektivih se morajo zamisliti v to, ker mnogi dobivajo še manj, kakor bi bilo nujno potrebno. Hudo je živeti za manj kot 20.000 din; o tem danes govorimo povsod.

Šmarski občinski sindikalni svet je na posvetu s predsedniki sindikalnih podružnic obravnaval, kako odpraviti prenizke osebne dohodke. Po novembrskih podatkih je v šmarski občini skoraj dobra tretjina zaposlenih, ki prejemajo pod 25.000 din osebnih dohodkov. V delovnih kolektivih pa ne bo lahko premostiti težav.

Tovariš **Cokan** iz Šentvida se je zavzel za šolske snažilke, za katere ponekod niso urejeni prejemki. V starih šolah, ki jih je največ v šmarski občini, je težko delo in ni mogoče uporabljati sesalcev za prah, pogosto je potrebno ribati, da delo ni dovolj plačano. Poleg tega pa je še pripravljanje kurjave, sekanje drv, kar ni zajeto po osnovi za kvadratni meter.

Tovariš **Hostnik** iz obrata kmetijske zadruge v Kozjem je poudaril, da imajo pozimi preveč delavcev, poleti pa premalo, ker je takšna narava proizvodnje. Potrebno bi bilo misliti na snovanje kakšnih tercialnih dejavnosti kot npr. pletarstva, kjer bi pozimi vsaj delno zaposlili kmetijske delavce. Poleg tega pa še je močno razdrobljena zadružna posest, kar ovira dobro urejeno proizvodnjo. Vse to pa so stvari, ki bi lahko prispevale k boljši storilnosti in k boljšim osebnim dohodkom.

Tovariš **Tišma** je povedal, da so pred leti steklarji prednjačili z dobrimi osebnimi dohodki, medtem ko so mnoge industrije zdaj višje. Njihova proizvodnja je vezana na zunanje tržišče; osvajanje tega pa je mogoče samo s kakovostjo. Težko bodo dvignili osebne dohodke, vendar bodo takoj temeljito proučili vse skrite možnosti, za kar so imenovali posebno komisijo.

Tovariš **Mesarec** iz Imenega je opozoril na pogosto poraščanje cen, kar bo potrebno zavirati, če hočemo doseči splošen namen. Rezerve so tudi v strokovnih kadrih, ki jih nekatera podjetja nimajo.

Vzporedno je tudi vprašanje 42-urnega tednika. O obojem so govorili. To je gospodarska problematika; nihče ne bo delil miloščine, ker je tudi ne more; pač pa naj bi bilo delo tako urejeno, da bi vsak s svojim trudom na delovnem mestu ob porasti gospodarske moči podjetja zaslužil primerno.

s.

Skrb za kadre

USPEŠEN TEČAJ PRI CELJSKI VODNI SKUPNOSTI

V Vodni skupnosti Savinje Celje so pred dnevi pripravili štirinajstdnevni tečaj za kvalificirane in polkvalificirane delavce. Tečaj je obiskovalo 44 delavcev, od katerih je bila večina iz Celja. Drugi pa so prišli tudi iz drugih vodnih skupnosti Slovenije, in sicer iz Kopra, Ljubljane, Novega mesta, Maribora, Ptuja in Gornje Radgone. Tečajniki so poslušali več splošnih in strokovnih predavanj, imeli pa so tudi zanimiv razgovor s predstavniki političnih organizacij in gospodarske zbornice. Tečaj so zaključili s testiranjem, ki so ga udeleženci uspešno opravili.

ZBORI OBČANOV V KONJICAH
RAZPRAVA O PREDLOGU DRUŽBENEGA PLANA

Predlog družbenega plana konjiške občine, ki je v teh dneh na zborih volivcev v javni razpravi, nakazuje ugoden nadaljnji razvoj gospodarstva.

Bruto proizvod se bo v letošnjem letu predvidoma povečal za nadaljnjih 11 odstotkov. Največji delež pri tem odpade na obrt, v absolutnih številkah pa seveda na industrijo, medtem ko je zasebno kmetijstvo nekoliko pod povprečjem. Družbeni plan predvideva, da se bo narodni dohodek povečal za 14,4 odstotke, samo v družbenem sektorju pa za celih 16 odstotkov in bo letos dosegel preko 277.000 din na prebivalca.

Industrijska proizvodnja se bo v letu 1964 predvidoma povečala za 11,8 odstotka. Najmočnejši porast pričakujejo v predelavi nekovin, to je proizvodnji umetnih brusov v tovarni KOMET v Zrečah. Skoraj za tretjino višje proizvodne naloge povedo, da ima ta kolektiv vse možnosti nadaljnjega razvoja. V kovinski industriji, ki po številu zaposlenih zavzema prvo mesto v občini, računajo, da bodo proizvedli dobrih 27 odstotkov več izdelkov kot v minulem letu. Za nad 21 odstotkov nameravajo povečati proizvodnjo v lesni industriji, kjer se bodo preusmerili na finalne izdelke, zlasti manjšega stanovanjskega pohištva, ladijskega poda in podobno. V procentih izraženo povečanje v usnjarskem kombinatu »KONUS« sicer pokaže le blizu 4 in pol odstotkov, toda če vemo, da to podjetje proizvede letno za nekaj milijard dinarjev vrednosti, potem tudi ti majhni procenti povečanja prinesejo letno par sto milijonov dinarjev.

Letošnji izvoz bo znašal nekoliko manj kot 2 milijardi dolarjev, kar pomeni, da bodo podjetja izvozila raznega blaga nad 14 odstotkov skupne v letošnjem letu predvidene bruto vrednosti. Zelo lep delež pri tem bo nosila usnjarska industrija, saj je usnjarski kombinat »KONUS« s svojimi proizvodi, posebno z umetnim usnjem, že dosegel lepe uspehe na zunanjih tržiščih.

L. V.

SEMINAR ZA VODSTVA ZMS V DOBRNI

Pred dnevi so v Dobrni zaključili trodnevni seminar za občinska vodstva Zveze mladine v celjskem okraju. Seminaristi so delali v skupinah, ki so obravnavale naloge Zveze mladine in so posebno pozornost posvetili kadrovskim vprašanjem, organizacijski rasti Zveze mladine in dvigu idejne ravni mladih.

-md

V ŠTORSKI ŽELEZARNI
VELIKO SEMINARJEV

Delovni kolektiv Železarne v Štorah posveča zavoljo rekonstrukcije svoje tovarne veliko pozornost strokovnemu, ekonomskemu in političnemu izobraževanju članov kolektiva. Poleg predavanj, ki so jih priredili sindikalna podružnica podjetja, DPD »Svoboda« in SZDL, je njihov izobraževalni oddelek priredil v preteklem letu še deset različnih tečajev in seminarjev. Tečaje in seminarje je obiskovalo 477 članov kolektiva.

Šolski odbor III. osnovne šole v Celju — Vodnikova ulica 4 razpisuje natečaj za prosti delovni mesti

tajnika šole in finančnega režiserja

Nastop službe 1. 4. 1964 ali po dogovoru. Osebni prejemki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Prošnje kolkujte s 50 din državne takse. Informacije daje III. osnovna šola v Celju.

Za obrambno vzgojo prebivalstva

Člani zveze rezervnih oficirjev in podoficirjev mozirske občine so na nedavni letni konferenci pregledali uspehe te organizacije v preteklem letu in sprejeli program dela za prihodnje obdobje. V ZROP je včlanjenih 338 članov, izven organizacije pa jih je še vedno 37. Vkljub nekaterim slabostim je bilo delo organizacije v lanskem letu zadovoljivo. Zveza je organizirala 54 raznih predavanj, tekmovanj in praktičnih vaj. Največ pa si je prizadevala za strokovno usposabljanje rezervnih oficirjev in podoficirjev. Strokovna predavanja so bila ponekod slabo obiskana. Anketiranje članov je pokazalo, da je le 87 odstotkov anketirancev odgovorilo pozitivno. To stanje terja še bolj poglobljeno delo v prihodnje in pa iskanje novih oblik dela.

Veliko pozornost je posvetila organizacija ZROP tudi obrambni vzgoji prebivalstva. Lani je organizirala 14 predavanj, ki jih je obiskalo blizu 800 ljudi. Člani ZROP so nastopali tudi po šolah in imeli 25 predavanj o posameznih dogodkih iz NOB. Šole imajo svoje programe v skladu s krajevnimi razmerami in zgodovino. Taka predavanja je šolska mladina zelo rada poslušala. Orgnizacija ZROP si je tudi prizadevala za vsestransko družbeno uveljavljanje svojih članov. Uspehi na tem področju pa niso zadovoljivi. Še vedno je precej članov, ki se premalo zanimajo za družbeno politično udejstvovanje. Poudarili so tudi, da je ponekod premalo povezave med organizacijo ZROP in ZB NOB ter ZVVI. Zato so na konferenci sklenili, da bodo temu vprašanju posvetili v prihodnje še posebno skrb. Organizacija ZROP je s svojimi kadri pomagala tudi pri izvedbi logorovanja obveznikov predvojaške vzgoje. Na konferenci so tudi ugotovili, da so skoraj vsi člani naročeni na TV.15.

— er

PREŠERNOV VEČER NA TEHARJIH

Delavsko prosvetno društvo Teharje je priredilo v petek Prešernov literarni večer. Poleg pevskega zbora so sodelovali še recitatorji. Diapozitive o Prešernu, o njegovih delih, kakor tudi krajih kjer je bival in ustvarjal, je komentiral mentor večera prof. Anton Aškerc.

Žal pa ustreznega odnosa do pesnika in tega večera niso pokazali mnogi Teherčani.

PRED ZBORI VOLIVCEV V KONJIŠKI OBČINI

Na zasedanju plenuma občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah so razpravljali o pripravah na bližnje zbore volivcev v delovnih organizacijah. Predlagali so, naj bi sedanje zbore, na katerih bodo obravnavali družbeni plan in proračun občine za letošnje leto, sklicali v vseh podjetjih in ustanovah. S tem bodo omogočili vsem zaposlenim delavcem, da se bodo seznanili z obema aktoma, istočasno pa bodo obravnavali tudi lastne naloge, katere jim nalaga družbeni plan. Na zbore bodo vabili tudi člane občinskega zbora delovnih skupnosti in nekatere poslance.

Iz kraja

MLADINA NA LJUBEČNI JE DELAVNA

Mladinski aktiv terena Ljubečna, ki zajema sedem vasi, šteje le nekaj deset članov. Kljub temu pa so ti člani zelo delavni. Po težkem delu v tovarnah še najdejo popoldne čas, da se udeležijo raznih prostovoljnih akcij, ki jih v preteklem letu na terenu ni manjkalo. Tako so se udeležili gradnje požarno varnostnega bazena v vasi Glinsko, kjer so opravili več kot sto prostovoljnih delovnih ur. V decembru preteklega leta pa se mladinci niso zbali snega in mraza, ko je bilo treba skopati nekaj jam za električne drogove za cestno razsvetljavo.

Pred kratkim pa so si s pomočjo krajevne skupnosti in odbora SZDL uredili klubsko sobo. Te so bili mladinci in mladinke najbolj veseli, saj imajo zdaj prostor, kjer se lahko zbirajo. Tu igrajo šah, vrtijo plošče, prebirajo časopise itd. Kmalu pa bodo začeli tudi s predavanji šole za življenje, za katero že zdaj vlada veliko zanimanje.

I. B.

NOV DOM LJUDSKE TEHNIKE

Društvo Ljudske tehnike iz Šentjurja pri Celju je imelo pretekli teden svoj redni letni občni zbor. Na njem so sprejeli sklep o ustanovitvi sekcije šoferjev, ki naj bi v letošnjem letu priredila pot v neznano. Razen te pa bodo poskušali ustanoviti še fotoamatersko sekcijo. Najvažnejši pa je prav gotovo sklep o gradnji novega doma Ljudske tehnike. Tega bodo gradili skupaj z društvom Ljudske tehnike iz tovarne »Alpos«. V domu naj bi imeli učilnico, delavnico, in več kabinetov.

A. S.

DEVETDESET LET GASILSKEGA DRUŠTVA V ŠENTJURJU

Te dni je imelo gasilsko društvo Šentjur pri Celju svoj redni letni občni zbor. Zbora se je udeležilo veliko gasilcev, medtem ko se množične in politične organizacije niso odzvale vabilu. Pa vendar bi si šentjurski gasilci zaslužili družbeno priznanje, saj letos praznujejo že 90-letnico obstoja svojega društva. Ko so razpravljali o programu dela za prihodnje leto, so poudarili, da je njihova prva naloga pomladiti gasilske vrste, usposobiti več strokovnega kadra in organizirati tečaj za gasilce.

A. A.

O NAJNIŽJIH DOHODKIH

V zadnjem času v mnogih delovnih organizacijah, pa tudi na sedežih političnih in družbenih organizacij v občinah resno razpravljajo o najnižjih osebnih dohodkih zaposlenih delavcev. Te dni so se tem razpravam pridružili tudi v Šmarju, kjer je občinski sindikalni svet ugotovil, da je v gradbeništvu in nekaterih drugih dejavnostih še vedno precej delavcev, ki zaslužijo manj kot 20 tisoč dinarjev mesečno. V zvezi s tem je občinski sindikalni svet sprejel več sklepov. Tako so poudarili, naj bi sindikalne podružnice v naslednjih mesecih posvetile vso skrb vsklajevanju osebnih dohodkov in naj bi o svojem delu tudi vsake štirinajst dni poročali. Kmetijska zadruga in ustrezni organi občinske skupščine pa naj proučijo možnosti zimske zaposlitve proizvajalcev v kmetijstvu.

Specializirano montažno podjetje
»CEVOMONTAŽA« Žalec

sprejme v delovno razmerje:

GRADBENEGA INŽENIRJA ALI TEHNIKA
za pomočnika šefa tehničnega sektorja.

EKONOMISTA ALI PRAVNIKA
za šefa splošnega sektorja.

STROJNEGA ALI GRADBENEGA TEHNIKA
za tehničnega referenta.

ADMINISTRATORKO
tehničnega sektorja.

Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Pismene ponudbe sprejema direkcija podjetja do 15. marca 1964.

GOSPODARSKA ZBORNICA

BOLJ OPERATIVNO

PRIPOMBE K PREDLOGU DRUŽBENEGA PLANA ZA OKRAJ

- Neučinkovita metodologija planiranja
- Porast proizvodnje v letu 1964 skupno za 14 %
- Produktivnost poraste za 8 %
- Realni osebni dohodki za 9 %
- Izvoz ne raste skladno s proizvodnjo.

Po uvodnih besedah predsednika gospodarske zbornice tovariša Veljka Repiča se je na 10. seji UO GZ razvila živahna diskusija o predlogu družbenega plana za leto 1964.

Diskutanti so dali načelne pripombe o sami metodologiji planiranja: Planiramo še vedno bolj na osnovi ocen (navadno netočnih) kot pa na osnovi nekih časovno — analitičnih pokazateljev. Zavedati se moramo, da je prava vrednost plana v njegovi realnosti in jasnosti. Plan je preveč deklarativen. Zato pa bo moral biti plan gospodarske zbornice jasno operativno zastavljen.

Ko so govorili o industriji je bilo največ govora o lesno-predelovalni in papirni industriji. V lesni industriji je predviden v letu 1964 porast fizičnega obsega proizvodnje za 28,4 %. Nekateri menijo, da je to preveč. To utemeljujejo s tem, da se povečanje sečnje predvideva le za 5 % in da se surovinska baza izven okraja vedno bolj zapira. Potrebno bo dati večji poudarek finalizaciji proizvodnje in rešiti še nekatera vprašanja.

Podpredsednik republiške gospodarske zbornice tov. Ivan More je rekel o kmetijstvu tole:

Na področje kmetijstvo je potrebno priti z jasnim programom za celotni okraj. Stremeti je treba za specializacijo posameznih področij ne pa podpirati avtarkijo! Kooperacija mora izgubiti atribut politike — biti mora izključno ekonomska, plan pa konkretnejši in bolj jasen. Nesmisel je govoriti o pospeševanju kmetijstva (to sta delala Marija Terezija in Franc Jožef), mi moramo govoriti o njegovi specializaciji in ekonomski kooperaciji.

V gozdrastvu pa morajo gozdna gospodarstva biti prav zares gospodarji. Problemu gozdarstva, ki se vključuje v kompleks drugih problemov, morajo posvetiti dosti več pozornosti.

TRGOVINA. Promet bi predvidoma porastel za 13,3%. V to panogo bomo letos investirali 840 milj. din (80 % lastnih sredstev) in to predvsem v odpiranju novih kapacitet.

TURIZEM: Predviden je porast za 4% (domači gostje 1%, tuji 22%). Planiramo devizni učinek bo znašal 1.036.000 dolarjev.

OBRT: Ne glede na to, da v zadnjem času mnogo govorimo o obrti, situacija ni tako jasna. Tu mislim predvsem na vprašanje investicij, ka tere se usmerjajo v proizvodno obrt se pravi v tisto, ki prerašča v industrijo, da pa je storitvena obrt še naprej zapostavljena.

KADRI: Problem kadrov je dokaj pereč, saj smo v strukturi precej pod slovenskim povprečjem. Od vseh zaposlenih ima le 4.9% srednjo, višjo ali visoko izobrazbo (slovensko povprečje 5.5%). Na tem področju je plan zopet preveč »resolucijski« in ne nakazuje poti za rešitev smelejšega štipendiranja in formiranja sklada za šole druge stopnje.

K. N.

»AGROSERVIS« V ŠEMPETRU OSVAJA NOVE PROIZVODE

Stroji za obračanje sena, ki jih vidimo na sliki, so že dolgo v proizvodnem programu šempeterskega »Agroservisa«. Letos pa se bodo postavili z novim, za Savinjsko dolino zelo pomebnim proizvodom: s strojem za obiranje hmelja. Že do letošnje hmeljarske sezone bodo izdelali 10 takšnih strojev, vsak od njih pa bo nadomestil delo 300 ljudi v 8 urah. Do leta 1970 bo v Savinjski dolini obratovalo okrog 80 obiralnih strojev, ki bodo v času obiranja hmelja docela spremenili podobo doline.

P. B.

TKO ZREČE: LEP IZVOZ!

Pretekli teden je delavski svet tovarne kovanega orodja Žreče obravnaval zaključni račun za leto 1963.

Ko so pregledovali delovne uspehe preteklega leta, so ugotovili, da je podjetje izvozilo največ svojih izdelkov v Češko, Bolgarijo, Kanado in Maroko — skupaj 98,7 tone. V letu 1963 so od plairanih nekaj več kot dveh milijard celotnega dohodka dosegli milijardo in 992 milijonov dinarjev, ali 95 odstotkov plana. Pravijo, da so bile vzrok za to neizpolnitev planskih predvidevanj večje nepredvidene okvire kompresorjev.

Tovarna kovanega orodja Žreče je že začela rekonstruirati svojo proizvodnjo. Program rekonstrukcij je razdeljen v pet etap in lani so že nabavili nekaj novih strojev. S tem so bistveno menjali tudi strukturo proizvodnje in tehnologijo. Še vedno pa proizvodnjo močno ovirajo nevsklajene kapacitete. Sklenili so, da bodo najobčutljivejša ozka grla — v operativah in orodjarskih kapacitetah — čimprej odpravili.

F. B.

19 IZLETOV LANI

Komisija za rekreacijo pri Sindikalni podružnici štorske železarne je v preteklem letu priredila devetnajst izletov in ekskurzij v razne kraje naše domovine. Udeležilo se jih je 550 članov kolektiva. Za prevozne stroške pa sta sindikalna podružnica in podjetje izplačala 1,568.497 din.

TEČAJ ZA GASILCE

Na pobudo gasilske organizacije Železarne v Štorah, je izobraževalni oddelek podjetja priredil večmesečni tečaj za gasilske strojnike. Tečaj obiskuje 78 članov kolektiva, kar je za tamkajšnjo prostovoljno industrijsko gasilsko društvo lep uspeh.

KAREL FLIS

V Laški vasi pri Štorah je preminil upokojenec Železarne Store Karel Flis. Niti dve leti ni minilo, kar so ga upokojili.

Flis je izhajal iz družine železničarjev, ki je s skromnimi prejemki komaj preživljal ženo in 6 otrok, toda vzgojila sta jih v zavedne Slovence in poštene, marljive delovne ljudi. Tako je tudi Karel šel skozi trdo šolo življenja — delal je najprej kot livar v Štorski železarni, potem pa se je uvrstil med strokovne sodelavce kolektiva, kjer je delal preko 36 let. Med svojimi sodelavci je veljal za vzornega, skromnega človeka, ki je bil vedno v vrstah napredno mislečih ljudi. Ob okupaciji je bil med sodelavci uporniškega gibanja v Štorah. Zato pa so ga po izdaji prijeli in ga odpeljali v Dachau.

Po osvoboditvi je Flis požrtvovalno delal v množičnih organizacijah, zlasti v SZDL. Bi lje tudi vzoren član krajevne organizacije ZB NOV. Povsod, kjer so bili potrebni zanesljivi aktivisti, je bil med njimi tudi Flis. Omahnil je sredi trdega dela, ko bi že moral uživati zasluženi pokoj. Zdaj ga ni več, ostal pa bo zapisan v srcih svojih dolgoletnih sodelavcev, kot skromen, marljiv in dober tovariš spoštovan med vsemi, ki so ga poznali.

R. U.

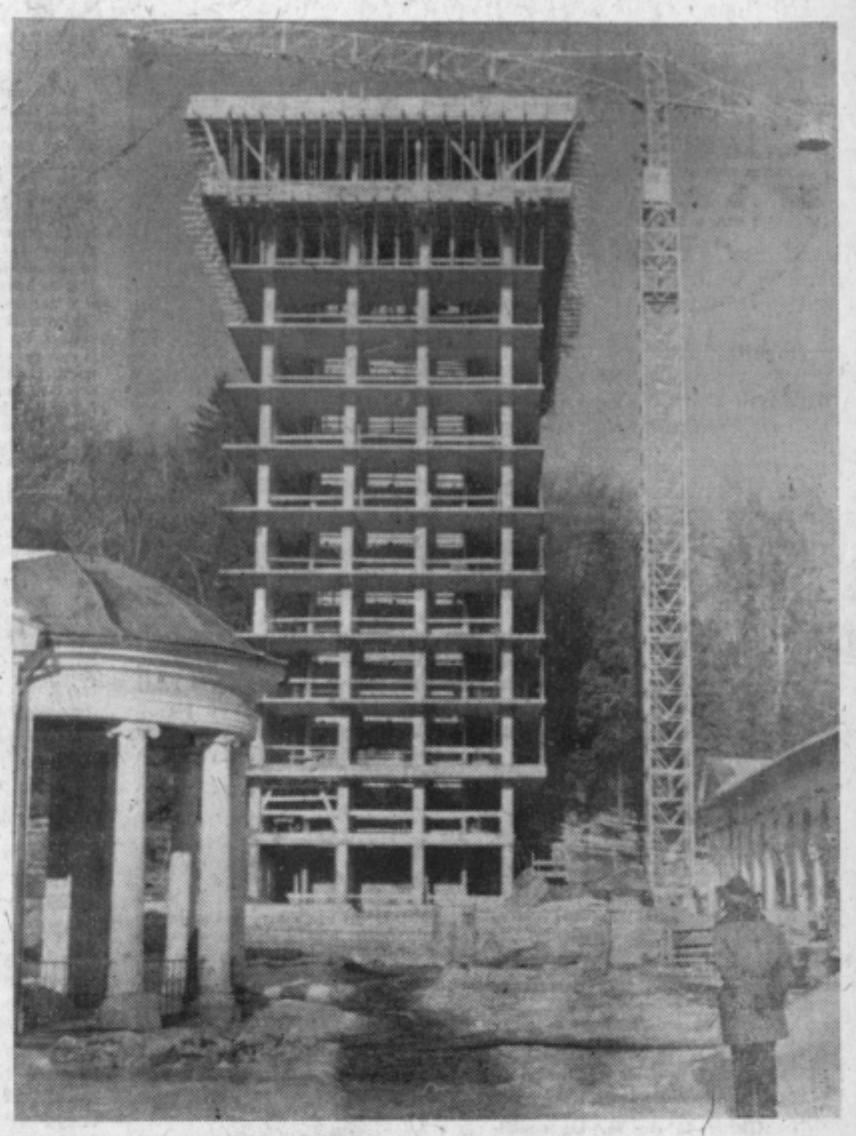

V Rogaški Slatini gradijo novo terapijo, ki bo stala malo izza pogorele pivnice. Gradbena dela se navzlic zimi nadaljujejo, tako, da je železobetonski skelet že gotov. Na prisojni strani pa so že vgrajeni tudi okenski okvirji s steklom. Novo izgrajena terapija bo predvidoma po predračunu stala 700 milijonov dinarjev. Predvidevajo, da bo nova terapija začela obratovati že v začetku letošnje sezone, skupaj z novo zgrajeno povnico, ki je pred nedavnim zgorela.

K RAZPRAVI O DRUŽBENEM PLANU V VELENJSKI OBČINI

15 milijard investicij

Bistvena značilnost v velenjski občini je izredno nagla rast celotne vrednosti proizvodnje, saj bo v letošnjem letu predvidoma porasla za četrtino. Skladno s proizvodnjo pa bo naraščala vrednost narodnega dohodka na prebivalca in bo znašala okrog 525 tisoč dinarjev ali za 20 odstotkov več kot lani. Ta močan porast celotne vrednosti proizvodnje gre predvsem na račun industrije s 23 odstotki, kmetijstva z 22 odstotki in gradbeništva s 57,2 odstotka. Po posameznih industrijskih podjetjih pa bo v tem gibanju dosegel največji porast lesno industrijski kombinat v Šoštanju z 71,1 odstotki, tovarna gospodinjske opreme »Gorenje« v Velenju z 48,2 odstotki in »Galanterija« v Šoštanju s 33,1 odstotki. Lesno industrijski kombinat bo uvedel nov proizvod — gradbene montažne plošče, katerih bo proizvedel v tekočem letu okrog 290 tisoč kvadratnih metrov. V tovarni gospodinjske opreme bodo povečali proizvodnjo električnih in plinskih štedilnikov ter kuhalnikov, medtem ko bodo v »Galanteriji« razširili proizvodnjo brizgalnih delov in drugih galalitnih izdelkov.

V kmetijstvu bodo v letošnjem letu povečali družbeni sektor za 2 odstotka, v kooperacijo pa bodo pritegnili za 0,8 odstotka več obdelovalnih površin kot lani. Pridobivanje zemljišč bo osredotočeno predvsem na ravninska območja; več kot doslej pa bodo letos storili v prilagajanju zasebne proizvodnje sodobnejšim oblikam.

Skoraj za polovico pa bo porasel izvoz ter predvidoma dosegel 765 tisoč USA dolarjev; za večji devizni priliv pa bo treba v večji meri kot doslej izkoriščati turistične pogoje.

Podatek, da bodo število zaposlenih dvignili za okrog 14 odstotkov, nam da šele pravo vrednost velikega porasta družbenega bruto proizvoda, saj pomeni razlika storilnost dela, ki bo izražena v istem porastu povprečnega osebnega dohodka zaposlenega, in sicer 9,5 odstotkov v primerjavi z lanskim letom.

Izredno močne bodo predvidoma investicijske naložbe v osnovna in obratna sredstva, saj predstavljajo okrog 15 milijard v letu 1964 ali kar 81 odstotni porast. Glavnina vlaganj v osnovna sredstva odpade na predvideno gradnjo energo kemičnega kombinata, in sicer 5 milijard dinarjev.

-ik

Družbena prehrana

ENA OD GLAVNIH NALOG ZAVODA ZA NAPREDEK GOSPODINJSTVA

Celjski zavod za napredek gospodinjstva je v zadnjih nekaj letih opravil veliko dela. Danes si kaj težko predstavljamo življenje brez te ustanove, ki marsikdaj odločno usmeri zakoreninjene življenjske navade v pravi tok.

Med številnimi pomembnimi nalogami posveča zavod vso skrb razširitvi in izboljšanju družbene prehrane. Vanjo zajema ne samo šolsko in predšolsko mladino, ki se v šolskih kuhinjah dopolnilno ali pa kar popolno hrani. Tudi o družbeni prehrani v obratih, ki so jih za svoje delavce organizirale delovne organizacije in o družbeni prehrani v javnih obratih so na zavodu v zadnjem času veliko razpravljali. Za kadre teh obratov so pripravili tudi več tečajev in seminarjev, ki so izredno lepo uspeli.

Osnutek delovnega programa zavoda za napredek gospodinjstva temelji na prosvetno izobraževalnem delu. Tako zavod posreduje osnove zdrave prehrane — v teoriji in praksi — tudi gojenkam šole za zdravstvene delavce, skrbi za opravljanje servisnih usług za pomoč družinam, veliko pozornosti pa so posvetili tudi vzgoji mladega in odraslega potrošnika.

Pouk gospodinjstva je uveden v vse osnovne šole celjskega okraja in tudi to dejavnost vodi Zavod za napredek gospodinjstva.

TONE VIDMAR-LUKA:

Kako je padel Badovinac

V sredo je minulo dvajset let odkar je ob Gračnici blizu Rimskih Toplic v krvi obležal poročnik in komandant bataljona Ilija Badovinac. Skromen spomenik ob cesti obeležuje kraj njegove smrti, hkrati pa kraj, kjer je nemška soldateska uporabila naše otroke kot živ ščit v boju z legendarno štirinajsto divizijo.

Tokrat v seriji sestavkov, posvečenih 20. obletnici pohoda štirinajste divizije, objavljamo odlomek iz spominov, ki nam jih je posredoval narodni heroj Tone Vidmar-Luka, je bil med pohodom namestnik komandanta divizije:

Divizija se je po naporni poti po globokem snegu zaustavila 11. februarja v vaseh Okroglica, Poljane, Padež. Nemci so izgubili sled za divizijo v hudem snežnem metežu. V teh vaseh smo ostali do opoldneva drugega dne, potem pa se dvignili na pohod proti Gračnici, s ciljem, da bi se prebili čez Savinjo med Rimskimi Toplicami in Laškim v zasavsko hribovje. Tam naj bi vzpostavili zvezo z štabom IV. operativne cone in Slandrovo brigado, ki sta se po naši oceni morali nahajati nekje okoli Trbovelj in Moravč.

Nemci so med tem z vso silo udarili na Bohor in ga vsega prečesali. Naravno brez uspeha. Pregrupirati so morali čete v smeri proti Rimskim Toplicam. Bili so pozni. Močno smo se oddaljili od njih, zahvaljujoč zdržljivosti borcev v tem snežnem metežu. Le-ta je bil za nas dragocen, ker Nemci niso bili tako vztrajni in so nas morda podcenjevali.

Pohod smo nadaljevali preko Lovrenca, Kolomana in Zagračnice. Pri prehodu čez cesto Rimske Toplice—Jurklošter je prvi bataljon šercerjeve brigade varoval prehod divizije iz smeri Rimskih Toplic. Tu je razbil sovražno kolono, v kateri je bilo okoli 150 policistov, vermanov in vojakov. V tej zasedi sva bila tudi pomočnik divizijskega komisarja Hace-Matevž in jaz.

Ko je glavna divizija že bila tostran Gračnice in se je prebijala proti Šmiklavžu, smo izza ovinka zagledali nemško kolono. Pred seboj in po boku so se obdali z gručo šolskih otrok. Nemci niso vedeli za nas, niso slutili, da smo v zasedi čisto blizu njih. Komandant bataljona, poročnik Ilija Badovinac je že zgrabil piščalko, da bi sprožil ogenj bataljona. Le malo je manjkalo, pa bi bilo tudi po otrokih, kajti šele v zadnjem hipu smo jih zagledali. Treba jih je bilo zaščititi, pa tudi divizijo za nami...

Od borca do borca je šepetaje šlo povelje:

— Samo Nemce, otroke varujte! —

Sovražnik je bil že na 20 do 30 metrov pred nami, ko smo vžgali.

Otroci so otrpnili, potem pa se pognali na našo stran, ko so slišali slovenske klice:

— Hitro k nam! —

Boj je trajal četrt ure. Vtem je bila že vsa divizija tostran ceste in poslali so povelje, da naj zasedo umaknemo in formiramo zaščitnico.

Na bojišču je ležalo vse navzkriž. Mrtvi Nemci, njihovo orožje. Ilija Badovinac je opazoval najbližjo brzostrelko ob ležečem Nemcu. Nemci so med tem zavzeli nekoliko vzvišene položaje in z ognjem obvladovali našega.

— Pusti to »šnelfajerco« pri miru!, sem dejal Iliji, videč njegovo namero. — Imeli jih bomo še preveč. Saj vidiš, da smo pod strojničnim ognjem in ne moreš do nje! —

Ilija pa je vztrajal:

— Moram jo imeti. Za vsako ceno! —

Pa se je le dal pregovoriti. Kdo bi vedel, da samo začasno! Umaknili smo se proti mostu pri gostilni in šli po široki sledi divizije. Ilija je bil z zadnjim vodom v zaščitnici. Pri mostu se je obrnil. Spomnil se je brzostrelke in šel ponjo... Ni je dobil. Tudi videl je ni več. Rafal mitraljeza ga je pokosil...

— — —

Smrt hrabrega partizana in komandanta Badovinca bo marsikomu nerazumljiva, zlasti takim, ki si ne morejo predstavljati kolikšno vrednost je predstavljalo dobro orožje ljudem, ki so boj začeli golih rok. Hrabrost je dostikrat mejila, ali že prešla meje razumljivosti. Izzivanje nevarnosti se je tolikokrat srečno končalo, da je previdnost izostajala. Vsem sreča ni bila naklonjena, tudi Iliji Badovincu ne. Toda brez takih bi ne bilo zmage.

Avtobusni promet Celje ima vpeljano redno progo tudi po Mislinjski dolini na relaciji Velenje—Slovenj Gradec. Čas vožnje tega avtobusa je zelo prikladen in se ga vsi radi poslužujejo. Avtobus je vedno poln potnikov, največ pa se jih vozi ob sobotah in ponedeljkih. K temu naj pripišemo še to, da sta sprevodnik in šofer omenjenega avtobusa CE — 23-27 zelo prijazna do potnikov.

Starši si tega žele

Na osnovni šoli »Miha Pintar-Toledo« v Velenju že vrsto let izredno dobro teče šola za starše, ki je postala staršem pravi pomočnik pri vzgoji, šolski pomoči in razumevanju dozorevajočega otroka. Zadnji dve leti jo vodi učiteljica MARA BAŠKOVIČ. Ob zadnjem predavanju prvega ciklusa v tem šolskem letu smo jo obiskali.

— Koliko staršev je obiskovalo prvi ciklus predavanj?

— Okrog 50 do 56. Le redkokdaj jih je bilo manj.

— V drugem polletju bomo zajeli otroka od sedmih do enajstih let, to je vmesna šolska doba s poudarkom na delovni in splošni vzgoji. Lani smo imeli predavanja in razgovore o predšolskem otroku, v letošnjem prvem ciklusu pa smo obravnavali vprašanja pubertete.

— Kakšnih oblik se poslužujete, da so vaša predavanja zanimiva in pestra?

— Često uporabljamo magnetofonske zapiske iz življenja dijakov na šoli in s tem staršem dajemo vpogled v njim neznano življenje njihovih otrok.

— Kdo vse pa je sodeloval kot predavatelj pri letošnjem prvem ciklusu predavanj in kdo bo sodeloval v drugem ciklusu.

— Zajeli smo delavce s treh področij, in sicer psihologa ter zdravstvene in prosvetne delavce. V drugem ciklusu pa bodo vodili razgovore predvsem prosvetni delavci nižjih razredov, tako da bo predavanje tem bolj povezano s poznanjem otroka.

Morda še to: Mara Baškovič vodi poleg tega še folklorni krožek na šoli, ki nastopa na vseh proslavah. Ob odhodu nam je dejala, da je hvaležna celotnemu šolskemu kolektivu, ki ji prizadevno pomaga pri tem, da zainteresira čim večji krog staršev za ta predavanja.

— že

POJASNILO

K ČLANKU: Z ROBOTI...

V zadnji številki smo na četrti strani objavili članek Z roboti se ne morejo meriti uspehi. Ker je iz neznanih vzrokov izostalo ime avtorja, je članek ostal tako rekoč brez glave in repa; razen tega je prišlo do dveh hujših napak. Tako bi moral biti članek podpisan: Vinko Pevcin, učitelj tehničnega pouka, osnovna šola »Franja Vrunča« — Hudinja Celje, medtem ko bi se moral stavek v četrtem odstavku pravilno glasiti: Izdelovali smo okraske iz žice, barvali kovine... in ne: Izdelovali smo strojčke iz žice, barvane kovine...

KRVODAJALSTVO V VOJNIKU

Prejšnji mesec je osnovna organizacija Rdečega križa v Vojniku organizirala v prostorih zdravstvene postaje v Vojniku krvodajalsko akcijo, ki je še kar uspela. Člani RK so se zavedali, kako veliko delo bodo opravili, če bodo dobili čim več krvodajalcev, zato so kljub hudi zimi šli od hiše do hiše in vzpodbujali ljudi k sodelovanju. Prizadevanje ni bilo zaman — ljudje, tudi starejši so prihajali od daleč, da bi pomagali tistim, ki jim je pomoč potrebna. Žal pa med kmečkim prebivalstvom ni bilo prevelikega razumevanja in odziva.

Pri tem gre zahvala za uspeh predsedniku krajevnega urada v Vojniku tov. Križniku, uslužbencu Tovarne volnenih odej v Škofji vasi, tov. Tinetu Novaku i. dr. Osnovna organizacija RK v Vojniku pričakuje, da se bodo ob naslednji priložnosti odzvali tudi tisti, ki so tokrat stali ob strani.

A. R.

ŠMARSKI RADIO SAMOSTOJEN

Kdo ne pozna šmarske radijske postaje, ki vsako nedeljo razveseljuje številne poslušalce?! Verjetno pa redkokdo ve, da to postajo vodi društvo Ljudske tehnike iz Šmarja. V zadnjih nekaj mesecih so o pomenu lokalne radijske postaje večkrat razpravljali tudi na občinskem odboru Socialistične zveze. Zdaj je končno sklenjeno, da bo takoj po tem, ko bo sestavljen redakcijski odbor, pa tudi samoupravni organ radia, postala ta radijska postaja samostojna institucija z lastnim financiranjem. Ljudska tehnika naj bi odtlej opravljala le tehnične usluge. Upajmo, da bo ta sprememba na program šmarskega radia dobro vplivala.

DOBRO SO GOSPODARILI

V Rogatcu ima gostinsko podjetje »Smarje« svoj obrat »Grad«. Lansko leto so v tem lokalu zelo dobro gospodarili, saj so ustvarili za 33 milijonov dinarjev prometa.

To jim je uspelo z veliko požrtvovalnostjo in iznajdljivostjo.

S specialitetami in dobro ter hitro postrežbo so privabili precej gostov iz bližnje Rogaške Slatine in sosednje Straže ter drugih krajev s hrvaške strani Sotle.

V letošnjem letu upajo, da bodo lahko ustvarili še več prometa, posebno, če jim bodo v podjetju dali sredstva, s katerimi bi lahko uredili sobe za tujce in posebno sobo za zaključene družbe. Ravno tako pa bi potrebovali še nekaj denarja za dokončno ureditev vrta in na njem plesne plošče, kjer bi ob sobotah in nedeljah prirejali plese.

Investicije v ta lokal bi bile upravičene, ker ima idealno lokacijo: bližina turističnega centra Rogaške Slatine, dobre prometne zveze ter veliko zaledje.

V RADEČAH NOVE TUJSKE SOBE IN POSLOVNI PROSTORI

V preteklem letu je gostinsko podjetje Kolodvorska restavracija Zidani most uredilo 9 sob za tujce in sanitarije v zgornjih prostorih hotela Jadran. Tako je hotel dobil 15 primernih ležišč. Gostinsko podjetje je lani preseglo plan za 24,6 odstotkov

Podjetje predvideva v sedemletnem perspektivnem planu razširitev hotela. Dogradili bodo namreč dodatne poslovne prostore in nove tujske sobe. Zgradba bo obsegala tudi nove kletne prostore za shranjevanje ozimnice in večje vinske zaloge, katerih doslej ni imela. Perspektivni plan predvideva tudi novi motel, ki bo zgrajen ob novem mestnem vozlišču.

Dograditev prostorov bo gostinsko podjetje Kolodvorska restavracija financiralo iz lastnih skladov v višini 84 milijonov.

NOV MLADINSKI AKTIV V ŠENTJURJU PRI CELJU

Pretekli teden je bila v Kmetijskem kombinatu v Šentjurju pri Celju ustanovna konferenca aktiva Zveze mladine. Osnovni ton konference je dajala predvsem težnja mladine in tudi uprave podjetja, naj bi se mladina bolj organizirano in v večjem številu kot doslej vključila v družbeno politično življenje. Izrazili so tudi željo, da bi v organe samoupravljanja vključili več mladih članov kolektiva.

NOVA SAMOPOSTREŽBA V ROGATCU

Trgovsko podjetje »Jelša« iz Šmarja pri Jelšah, je decembra odprlo v Rogatcu samopostrežno trgovino. Tako so dobili Rogačani lep sodoben obrat, ki je vedno dobro založen. Povprašali smo tov. **Barbaro Stonjšek**, ki zamenjuje poslovodjo, kako je kaj s prometom v novi trgovini.

»Sedaj od začetka je še slabo. Ljudje se še niso privadili na naš lokal. Pa tudi sezona še ni. V januarju in februarju imajo pri nas tudi klasične trgovine manjši promet. Pri nas pa imamo neki drugi problem, ki ga sicer imajo tudi druge samopostrežne trgovine, a je pri nas poseben. To so kraje. V teh dveh mesecih, odkar je lokal odprt, smo imeli že več kot 100 kraj. Ne kradejo samo otroci, pač pa še bolj odrasli. In to predvsem ljudje iz hrvaške strani. Preteklo soboto smo imeli 5 večjih kraj ter so nas neki Hrvati, ko smo jih odkrili, hoteli celo fizično napasti. No, upamo, da bo tudi v tem pogledu boljše, čeprav sedaj še ne izgleda, da kmalu.«

IZ BREŽIŠKE KOMUNE

Šolanje v nekaterih podružničnih šolah predrago

Ni še dolgo tega, ko je plenum občinskega odbora Socialistične zveze iz Brežic razpravljal o problemih šolstva svojega območja. V brežiški občini deluje 19 osnovnih šol, ki jih obiskuje nad tri tisoč šeststo učencev. Cela vrsta podružničnih šol pa ima zelo malo učencev kar nedvomno močno povišuje stroške šolanja. Tako so na primer stroški šolanja novega učenca v podružnični šoli Stara vas skoraj 85 tisoč dinarjev, medtem ko znašajo ti stroški v centralnih šolah od 42 do 4 tisoč dinarjev. Bilo bi dokaj enostavno, če bi učence nekaterih podružničnih šol vključili v centralne, toda le-te za to nimajo dovolj prostorov. V brežiški občini predvidevajo v prihodnjih letih zato tudi več prezidav in dozidav centralnih šolskih poslopij.

Kaj je s cesto v Zreče

V Slov. Konjicah in Zrečah je bilo zadnje mesece že več razprav in vprašanj o ureditvi ceste, ki povezuje Zreče z glavno cesto Celje-Maribor. Ta je dolga okrog tri kilometre in je v zelo slabem stanju. Promet na njej se je v zadnjih dveh letih, po ukinitvi ozkotirne železniške proge najmanj podvojil. Veliko tovora prevozijo samo za zreško tovarno kovanega orodja, to je od surovin in premoga pa do končnih izdelkov. Razen tega pa je v tem kraju še tovarna umetnih brusov »Comet«, v pohorskih legah pa les, ki ga v celoti prevažajo po tej cesti. Zdaj nameravajo v bližini Zreč odpreti še kamnolom, v katerem bodo pridobivali marmor, svojo pot v svet pa bo seveda prav tako začel na zreški cesti.

Vse to kaže, da je ureditev te ceste zelo nujna zadeva za ta del konjiške občine in je tudi razumljivo, da vlada zanjo tolikšno zanimanje. Razgovori med zainteresiranimi okrajnimi in občinskimi organi že potekajo in pričakujemo lahko, da bodo našli ustrezno rešitev glede finančnih sredstev, ki so potrebna za ureditev ceste.

L. V.

DELNO UREJEN PROBLEM PREVOZOV

V Zrečah je bil zadnje čase vedno bolj pereč problem prevoza delavcev in otrok na delo in v šolo, ker je Železniško transportno podjetje Maribor ukinjalo posamezne avtobuse, ki so vozili po voznem redu, ki ga je imel pred ukinitvijo vlak. Zato so odborniki občinske skupščine s tega področja sklicali sestanek s predstavniki ŽTP Maribor, na katerem so deloma uredili vozni red železniških avtobusov.

L. S.

MALI PORTRET

ZAGORSKI RIBNIČAN

Rogatec. Prvi petek v mesecu. Sejemski dan.

Dva para volov, tri kravice, par pletov čebule, nekaj slamnatih cekarjev, predpražnikov, domačih preprog in suha roba.

In še nekdo. Zagorec JAKA SPREM. Prodaja suho robo.

V ustih nepogrešljiva pipa trimilimetrska brada, zamaščena bunda in na glavi povaljan klobuk.

»Od kje pa ste, oča«?

»Eh. Iz Trakuščana. Ne veste kje je to? Pa k nam hodijo turisti celo iz Zagreba in Krapine. Eh. Eh«. In me

pomilovalno premeri od glave do peta, pri tem pa neumorno vleče pipo.

»Kar prodajate, tudi sami izdelujete?«

»Eh. Pa razume se. To je ‚kučna rądinost'. Ko je zunaj sneg. Eh. Eh. Pa vi nič ne veste, pa ste tako radovedni. Eh. Seveda imam, gospa. Poglejte kako je to dober penzel. Vse življenje boste lahko z njim belila hišo. In poceni. Samo 4 tisoč...«

Nadaljeval je s kupčijo in se ni več zmenil zame, ki sem bil samo radoveden in nisem nič kupil.

L. S.

POKAL »DELA«

V SLOVENSKIH KONJICAH

V počastitev občinskega praznika je bila v soboto v Slovenskih Konjicah svečana telovadna akademija. Ob tej priložnosti je sekretar »Partizana« Slovenije tov. Ogrin predal domačemu društvu pokal »DELA« in denarno nagrado za doseženo drugo mesto v tekmovanju partizanskih društev Slovenije. Nato je še predsednik Okrajne zveze za telesno kulturo čestital in predal denarno nagrado za dosežene športne in vzgojne uspehe v lanskem letu. Kolektivu »Dela«, Partizanu Slovenije in OZZTK se je zahvalil predsednik domačega Partizana Pisanec Stanko. Sledil je dolg in lep telovadni spored. Številni gledalci so bili zadovoljni z akademijo, katero so še popestrili telovadci Železničarja iz Maribora.

G. J.

OBČINSKI STATUT: KULTURA

PREZRTI PREDLOGI?!

V prejšnji številki smo s kulturnimi delavci načeli razpravo o občinskem statutu. Žal, ta razprava trpi zaradi preslabega obveščevanja, saj nekatere ustanove osnutka statuta še niso sprejele. Po sedanjih razgovorih smo ugotovili, da večina kulturnih delavcev ni seznanjena z osnutkom statuta celjske občine. Tisti kulturni delavci, ki pa so seznanjeni, pripominjajo, da statutarna komisija ni upoštevala predlogov, ki so jih predložili že v razpravi o predosnutku statuta. Največ pripomb je na račun III. poglavja, ki obravnava šolstvo, prosveto in kulturo združeno. Večina kulturnih delavcev meni, da bi morali šolstvo in prosveto obravnavati skupaj, prav tako pa bi morali obravnavati skupaj kulturo in znanost in jima posvetiti večjo pozornost. V tej številki so v razgovoru sodelovali: ravnatelj III. osnovne šole, profesor Alojz Zabukovšek, ravnatelj Mestnega muzeja tovariš Anton Stupica, uslužbenka Okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev tovarišica Silva Doberšek, ravnatelj knjižnice Vlado Novak in predsednica upravnega odbora Mestne ljudske knjižnice tov. Slava Mariček.

ALOJZ ZABUKOVSEK:

Pogrešam odlok, ki bi določal neodtujljivost šolskih zemljišč, ker se pogosto dogaja, da sosednja podjetja v svojem razširitvenem programu vključujejo tudi dele šolskih zemljišč.

V osnutku ne zasledim preciziranega določila, s katerim bi bila kultura in znanosti določena trdna osnova, kajti le-ti moreta biti privesek nečemu; moralo bi biti točno določeno, na kakšen način se naj tovrstna dejavnost financira. Šolstvo in prosveta imata sredstva, ki pa niso zadostna, vendar lahko nanje z gotovostjo računamo, kultura in znanost (osnutek znanosti sploh ne omenja) pa nimata zagotovljenih niti teh.

SILVA DOBERŠEK:

Osnutek sem videla, gre na bolje. Drugih izjav ne dajem zaradi določenih ozadij. Oprostite.

ANTON STUPICA:

Naša ustanova statuta še ni dobila. Prepričan pa sem, da je statutarna komisija upoštevala naše pripombe k predosnutku statuta, ki se nanašajo na preciznejša določila kulture in znanosti.

VLADO NOVAK:

Presenetilo me je, da v osnutku niso upoštevani naši dodatni predlogi, ki smo jih predlagali na posebni seji sveta za kulturo in jih predložili statutarni komisiji.

Že v uvodu bi naj bil člen, ki bi kulturo posebej opredeljeval. Že danes moramo uzakoniti nadaljnji razvoj kulture in znanosti, ki je pa v osnutku sploh ne zasledimo), da se pozneje ne izgubljamo v načelnostih. Čudi me, da kultura nima posebnega sklada, medtem ko ga spomeniško varstvo ima...

SLAVA MARIČEK:

Oprostite, samo bežno sem ga preletela. Moti me preveč načelnost, saj ni nikjer sklada za kulturo, znanosti pa sploh ne omenja. Čudi me, da statut posebej, kar je vsekakor prav, omenja sklad za spomeniško varstvo, kje pa so ostali skladi, mislim za kulturo in znanost? Ali bo morda sklad za šolstvo in prosveto, ki komaj krije potrebe šolstva in prosvete, tako širok, da bo financiranje kulture in znanosti zagotovljeno? Premalo konkretnih določil.

Še enkrat: Jože Smole v Celju

Glavni urednik Dela Jože Smole, ki bi naj predaval v Celju prejšnji torek — Delavska univerza je morala predavanje zaradi pusta preložiti — bo predaval ta torek ob sedmih zvečer v Narodnem domu. Naslov njegovega predavanja je — Sile miru v svetu. Predavatelj bo orisal med drugim tudi priprave na novo konferenco neangažiranih držav. Predavanje bo zanimivo, zaradi česar bi bilo prav, če bi mu prisostvovalo čimveč naših občanov. Delavska univerza ugotavlja, da za njena **brezplačna** predavanja v zadnjih časih ni prevelikega zanimanja. Morda se tudi v tem kaže slaba skrb delovnih organizacij, da bi svojim članom priporočale obisk kvalitetnih predavanj in propagirale njihovo izobraževanje.

Alojz Zabukovšek · Anton Stupica · Vlado Novak · Slava Mariček

»Javno« ocenjevanje in še kaj

»Opogumljen« zaradi P. S. uredništva na koncu članka Odmev na Različne metode se oglašam z nekaj pripombami v zadevi javnega ocenjevanja. Imam precej tozadevne prakse, čeprav sem trenutno le bolj zaskrbljen za svoji dve hčerki, ki že treskata v to problematiko od »spodaj navzgor«.

Najprej bi rad povedal, da mi prav nič ni všeč naziv sam »javno« ocenjevanje. Prva beseda marsikoga zavaja (dijake in profesorje). Zdi se mi, da ima malce slab prizvok in da to ni čisto nepomembna ovira pri tako pozitivnih prizadevanjih. Zame je pravo javno ocenjevanje npr. na prireditvah Pokaži, kaj znaš (»ocene prosim — 8, 7, 7, 6, 8— hvala lepa . . .«) Morda bi bilo bolje govoriti o pedagoškem ocenjevanju, ker mora to tako res biti. Več kot deset let se že ukvarjamo s temi problemi in še danes se sprašujemo, ali bomo za ali proti pravilnemu ocenjevanju, kot sem bral v Mladini pred dobrim mesecem. Menim, da se nimamo več kaj spraševati, ampak samo še ukrepati! Tistih nekaj (ponekod tudi več) bolestno vzvišenih prosvetnih delavcev se bo pač moralo sprijazniti ne z zahtevo mladine, ampak z zahtevami časa .

Včasih se mi zdi, da se je na vseh koncih našega življenja v pozitivnem socialističnem smislu več premaknilo kot na naših šolah. Sicer imamo razredne in šolske skupnosti, toda menda smo prav s formiranjem teh naredili mladim največjo škodo. Prej so bili podzavestno odvisni, podrejeni, predani na milost in nemilost, sedaj pa vedo za neke pravice, ki jih pa - v glavnem — nimajo. Ustvarili smo goli formalizem in s tem naredi »medvedjo uslugo« delavskemu samoupravljanju in družbenemu upravljanju, saj vendar dobro vemo, da kasneje »Janezek zna tisto, kar se je kot Janezek naučil«. In česa se je dandanes Janezek naučil? Da mora biti ponižen in tiho! Ali ni to najhujši greh, storjen nad mladimi?!

Hude so te obtožbe, a upam se spopasti s komerkoli na šolah druge stopnje in mu dokazati, da *je tako* (in da se je v zadnjih letih premalo »premaknilo«).

Prav sam način ocenjevanja je za to najboljši preizkusni kamen in le delček gornje resnice. Prosvetno pedagoška služba bi mogla na tem področju storiti mnogo več, a najbrž to ne bo šlo brez in mimo mladine.

Prav te dni sem bral v Delu (6. II.), da na celjski gimnaziji pripravljajo pravilnik šolske skupnosti, medtem ko so pravilniki šolskih skupnosti na nekaterih šolah druge stopnje že 10 let stara zadeva (a najbrž ne v celjskem okraju). Morda bodo na kaki šoli druge stopnje v Celju celo »Ameriko odkrili«, ko bodo povabili po enega — dva dijaka predstavnika vsake razredne skupnosti na vsako redovalno konferenco.

Ni dolgo tega, ko sem vprašal nekega mladega dijaka s šole druge stopnje, kako je pri njih z javnim ocenjevanjem. Pa mi je povedal: »O ja, za vse rede vem. Jože je moj prijatelj, ta sedi v prvi klopi tik poleg katedra in pri zemljepisu po navadi pogleda zame ocene v redovalnici . . .«

Vprašujem se, kdo je kriv, da še danes ne gre tako kot bi moralo iti npr. pri ocenjevanju? So temu kriva finančna sredstva, ki jih je za šolo vedno premalo? Zastareli prostori in slaba kreda? Verjetno le vse tisto, kar se preveč zastarelo premika po novih in starih prostorih naših šol, pa mladinska organizacija, zavodi za prosvetno pedagoško službo in kajpak tudi starši sami. Kdo je kriv, da mladina sama v glavnem sploh ne ve, kakšno je pravilno vzgojno ocenjevanje, ta *preizkusni kamen* naše demokracije, socialističnih odnosov in socialističnega humanizma v naših šolah?

Inšpektorji, Teh ni več. Svetovalci? Radoveden sem, kaj smo pri nas naredili (razen kakšne morebitne okrožnice) v zadnjih letih in kaj je posledica tega! Izrazil sem že mnenje, da bi lahko s te strani storili mnogo več, vsega pa ne.

Družbena kontrola? Inšpektorjev ni več, kdo potem nadomešča to? Sami profesorji, dijaki, starši in kdorkoli. Profesorji **morajo** poznati delo drug drugega in se truditi, da je to čimbolj usklajeno v vseh odtenkih, ker je le takrat možno skupno pravilno napredovanje. To je interno usklajevanje, ki pa je — na večini šol — prešibko. Dijaki sami imajo zelo pestro mnenje o delu slehernega profesorja (kot nekoč tako danes), toda — položaju primerno — to ni za »javnost«, ker se vsak zase boji. O takš. ni tozadevni konstruktivni kritiki ni govora, pa čeprav na primer ponekod še dandanes naletiš na prepogosto zamujanje pouka s strani profesorjev, da potem dijaki v časovni stiski pisarijo kontrolne naloge za ocene iz vseh mogočih predmetov, da so ponekod v navadi še kazenske naloge celo na šoli druge stopnje (piši stokrat . . .!!) itd. itd. Vsekakor bi kazalo okrepiti družbeno kontrolo s strani staršev (ne da bi se bali »posledic«, kajti toliko smo pa vendarle po osvoboditvi že napredovali), šolskih odborov (!), mladinske organizacije, SZDL (vse to je vendar tudi naša politika) itd. Vse premalo je v nas samih oblikovano dejstvo, da smo profesorji, dijaki, starši in mnogi drugi **sodelavci** v učno vzgojnem procesu. Ta proces je še vse preveč razbit: ti po svoje, jaz po svoje, dijak naj se pa le čimbolj pridno uči in konec. Dva starotipna in stereotipna roditeljska sestanka na leto tudi ne moreta rešiti kaj dosti problemov, še celo, če gredo predlogi pri enem ušesu noter pri drugem pa ven.

Torej — »javno« ocenjevanje je le delček nekega mnogo večjega problema. Želim predlagati nekaj konkretnega: razredna skupnost so v resnici starši, dijaki in profesorji. Organizirajmo v marcu sestanke teh skupnosti in govorimo na njih o načinu dela, o razvoju te skupnosti in o sami vlogi te skupnosti. Prvi kot drugi imajo svoje pravice in dolžnosti, a se jih povsem ne zavedamo. Na sestankih bi morda manj govorili, kako je bilo in več, kako mora biti v bodoče. Za vse bo to pomenilo nekaj več dela, toda potem tudi več uspehov in to vrednih naših načel o socialističnem humanizmu! — nec

Volodja Peer in Janez Škof v uspeli celjski uprizoritvi komedije »Rezervist« francoskega pisatelja Alexandra Rivemala. Delo je zrežiral Miran Herzog.

PREŠERNOV DAN POUKA PROST?

Le zakaj je ta dan pouka prost dan? Seveda — kulturni praznik našega naroda je ta dan. In naša mladina je tako nekulturna — slišimo večkrat s te ali one strani in tudi s stran prosvetnih delavcev samih, ki to mladino vzgajajo. Toda če je že res kdaj taka, kdo je temu kriv?

Za nekaj šol v Celju vem, ki po mojem niso uredile prav nič ob tem kulturnem prazniku. V nekem razredu sploh ni nihče ničesar spregovoril o tem dnevu, drugod so zopet zelo skromno že dan prej v eni sami skromni šolski urici odpravili praznik z življenjepisom in nekaj resnicami, medtem ko so imeli še isti dan zvečer šolski mladinski ples v telovadnici (menda predpustni).

Ali ne bi bilo boljše prirejati lepe skupne proslave na sam praznik 8. februarja v telovadnicah s poudarkom na kulturnem oblikovanju naše mladine, morda celo podeliti nekaj skromnih nagrad za kulturne dosežke mladine v preteklem obdobju? Ali na naših šolah ni kulturnih dosežkov mladine? Mora biti res 8. februar popolnoma prost dan?

In še ta ples zvečer (kaj pa hora legalis?)? Ali ne bi bilo prav letos boljše prirediti npr. proslavo dopoldne, ples pa popoldne — oboje v telovadnici, ker nismo proti temu, da se mladina ne bi tudi kulturno zabavala! — nec

PRED GOSTOVANJEM LJUBLJANSKE DRAME V CELJU

Stane Sever in Duška Počkajeva, pr-vaka ljubljanske Drame, v komediji irskega dramatika Brendana Behana»Talec«, s katero bodo gostovali v Celju, v nedeljo, 16. februarja ob 16.in 19.30 uri.

Sofoklejeva Antigona in otroci

Pravzaprav tu ne bomo govorili toliko o Sofoklejevi Antigoni, kolikor bomo skušali »pohvaliti« drznost in pogum, s katerim nameravajo baje učenci neke osemletke postaviti na oder tega slovitega antičnega dramatika. Seveda je treba brž dodati, da bodo učenci sami, katerih dramski krožek deluje v okviru Svobode, v tej »akciji non plus ultra« sodelovali kvečjemu, da bi izpolnili muhavosti ideje, ki je padla v glavo najbrž njihovemu vodji. Kajti komu izmed njih se o Sofokleju in njegovi Antigoni lahko sploh sanja?

Vsekakor ne nameravamo zmanjševati igralskih sposobnosti šolarjev, ki bi lahko prišle do polnega smiselnega izraza recimo vsaj v Janku in Metki, Sneguljčici ali kakšni drugi ustrezni igri, nerazumljiva, da ne rečemo, smešna in otročja pa se zdi odločitev o takšnem koraku, ki pelje ne samo v absolrtni propad predstave, marveč postavlja nad prepad tudi same izvajalce. Kdo izmed njih lahko Antigono **razume**, da bi v njej lahko vsaj razumno nastopal?! Takšno uganjanje dramatike je seveda nesmiselno. Je povrhu bolj kot ne škodljivo, ker nadene šolarju na njegova šibka ramena breme, ki ga ne more nositi.

Gotovo je zelo hvalevredno prizadevanje, da bi danes, ko antična drama le še redko zaide na **poklicne odre**, skušal nekdo nekje to vrzel zamašiti pač na amaterskem odru. Toda takšna predstava lahko — prosto po Cankarju — zamaši vrzel v dramatiki kakor zamaši pest blata luknjo v steni!

Ta docela neuravnovešena težnja je popolnoma podobna težnjam nekaterih odraslih amaterskih odrov, ki mislijo (ali pa si domišljajo), da morajo, če hočejo doseči uspeh in požeti ploskanje, igrati recimo Shakespeara! Pa na veliko razočaranje (logično) dosežejo prav nasprotno. Niso namreč veliki dramatiki za majhne odre, podobno kot ni ogenj za otroke! drh

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE:

Skala H.: Osnove zunanje trgovine. Ljubljana 1962. S. 23420.

Camus A.: Der Mythos von Sisyphos. Hamburg 1961. S. 17743/90.

Forster H. Cvetoči lotos. Razgled po Javi. Ljubljana 1962. S. 23464.

Krakaja literaturnaja enciklopedija. I. Moskva 1962. S. Č 8.

Remane A.: Das soziale Leben der Tiere. Hamburg 1960. S. 17743/97.

Schachtschabel H. G.: Automation in Wirtschaft und Gesellschaft. Hamburg 1961. S. 17743/124.

Sedlmayr H.: Kunst und Wahrheit. Hamburg 1961. S. 17743/71.

Stele F.: Cragrob. Ljubljana 1962. S. 21442/3.

Stele-Možina M.: Ivan Grohar. Ljubljana 1962. S. 23428/3.

Samić M.: Istorijski izvori Travničke hronike Ive Andrića i njihova umjetnička transpozicija. Sarajevo 1962. S. 23482.

Treue W.: Kulturgeschichte des Alltags. Frankfurt/Main & Hamburg 1961. S. 20012/419.

Beauvior S. de: Das andere Geschlecht. Eine Deatung der Frau. Hamburg 1960. S. 17743/99.

Cohen A. K.: Kriminelle Jugend. Hamburg 1961. S. 17743/121.

Čiževskij D.: Russische Geistesgeschichte. I-II. Hamburg 1959-1961. S. 17743/84.122.

Eliot Th. S.: Zum Begriff der Kultur. Hamburg 1961. S. 17743/136.

Gehlen A.: Anthronologische Forschung. Hamburg 1961. S. 17743/138.

Hoffmann E.: Platon. Eine Einfühurng in sein Philosophieren. Hamburg 1961. S. 17743/142.

Kernexplosionen und ihre Wirkungen. Frankfurt/Main & Hamburg 1961. S. 20012/386.

Klein H.: Polytechnische und Erziehung in der DDR. Hamburg 1962. S. 17743/144.

Mantel W.: Wald und Forst. Hamburg 1961. S. 17743/123.

Muller Ph.: Berusvahl in der crationalisierten Arbeitswelt. Hamburg 1961. S. 17743/133.

EGON KUNEJ:

Vsak dan v večji dilemi

Prav je, da smo vsaj s strani SZDL deležni razumevanja. Zato je razveseljivo slišati tako lepe besede o kulturni dejavnosti. Opažamo namreč, da smo vsak dan v večji dilemi, kje je pravzaprav prava pot naše kulture. Smatram, da lahko današnje posvetovanje veliko pripomore, da bo občinska skupščina našla pravilen odnos do kulturne dejavnosti, da jo bo znala materialno podpreti, čeprav je že moralna podpora veliko; ni pa seveda vse. Morali bi doseči, da bi odstotek sredstev, namenjenih kulturi, rasel vzporedno z močjo gospodarstva, sicer bo prišlo do še večjih protislovij, ki jih bo težko reševati.

Nikakor se ne moremo sprijazniti z dejstvom, da nekatere gostilniške lokale tudi po dvakrat prenavljajo, kadar pa gre za to, da bi kakšna sredstva dobila kultura, pa so takšne težave. Iz dneva v dan smo priča številnim novim gradnjam, ki so sicer potrebne, je pa vprašanje, če so vse bolj potrebne kakor recimo obnova glasbene šole v Celju, kjer se nam nad glavo že podira strop.

Kar zadeva estetsko vzgojo, govorim iz globokega prepričanja, da nam je potreba kot vsakdanji kruh. Živimo v atomski eri, kjer vsakdo išče svojo srečo in hoče naprej; vsi smo prenapeti od današnjega tempa. Izhod je po mojem v kulturni preobrazbi, ki pa bi jo morali pričeti pri mladih ljudeh v šoli. Premalo je, če se borimo za hora legalis, zoper kajenje in alkoholizem. Naj samo opozorim na to, da v Ameriki in Sovjetski zvezi posvečajo veliko pozornost zlasti glasbeni vzgoji.

Osvetlil bi rad tudi vprašanje, zakaj je v gospodarstvu tako slabo razumevanje za kulturo. Začetek problema je vsekakor iskati v šolstvu. V naših osnovnih šolah imamo še nekaj estetske vzgoje, toda ta je izredno okrnjena v srednjih šolah, da o strokovnih šolah raje ne govorim. Vse, kar tu zadosti estetski vzgoji, je pouk petja, ki pa je v urnikih na zadnjem mestu in pogosto sploh odpade. Približno 10 odstotkov vseh otrok obiskuje pevske vaje. In kaj je z ostalimi 90 odstotki? Ko pridejo ti otroci v kakšno strokovno šolo, odpade še petje, ker pouk obravnava izključno strokovne predmete. Iz strokovne šole gredo mladi ljudje v vojsko, nato v proizvodnjo in od tod s časom morda na vodilna mesta. In če ti nimajo posluha za nekaj, kar jim nikoli ni moglo biti blizu (za to pač niso sami krivi!), se jim ne smemo čuditi. Če pa bi jih že od vsega početka vzgajali tudi v ljubezni do kulturnih dobrin, se potreba po njih z vstopom na delovno mesto nikakor ne bi zmanjšala in nam ne bi bilo težko pritegniti ljudi iz proizvodnje recimo v gledališče.

Problematika na kulturnem področju je zelo široka, saj zajema tako rekoč ključna vprašanja, med katerimi so gotovo na prvem mestu kadri in materialna sredstva.

Prihodnjič: Bruno Hartman — Abonma delovnih organizacij samo 60 ljudi

IZ ŠENTJURJA

DEJAVNOST DELAVSKE UNIVERZE

Delavska univerza v Šentjurju je zelo delavna. V tem šolskem letu nameravajo organizirati še drugo stopnjo knjigovodskega tečaja, stojepisni tečaj, večerno mladinsko politično šolo in šolo za starše. Razen tega pa bo organizirala po podjetjih posebne seminarje za pridobitev kvalifikacije in strokovna predavanja. Imajo pa še stalna predavanja o obrambni vzgoji prebivalstva, ponavadi spremljana s celovečernim filmom.

O komediji »TALEC«

Kdorkoli je že videl Behanovega »Talca« v uprizoritvi ljubljanske Drame, se ne more ubraniti vtisa, da je videl na odru konkretno situacijo današnjega človeštva, to pa ob gledališkem doživetju, kakršen zlepa ne pride na odre svetovnega gledališča. Brendan Behan je Irec in njegov življenjepis (rojen 1923) je tesno povezan z irskim republikanskim gibanjem, skoraj ni njegovega dela, ki se ne bi nanašalo na irske razmere. Kakor tudi je Behan lep čas svojega življenja prebil za jetniškimi zidovi — Angleži so ga zaradi njegovega delovanja v I. R. A. (Irska republikanska armada) vneto zapirali — vendar se zna iz te svoje pripadnosti temeljito ponorčevati, pa tudi svojim rojakom ne ostane dolžan. V tem je neprekosljiv učenec Jamesa in Seana O'Caseya (O'Caseyevo tragikomedijo »Junak pa tak« ima na repertoarju letošnje sezone SLG Celje).

»Talec« je komedija. Dogaja se v hiši, ki je napol bordel in napol uporniški štab, v njej pa se srečujemo s sentimentalnimi sanjači, prostitutkami in pridigarji, fanatiki in ubogimi parami, ki imajo kaj malo pojma o svetovnih strategijah, sistemih, teorijah in morali. Druži jih le neuničljiva življenjska sila, ko se predajajo različnim razpoloženjem, in za temi razpoloženji pravzaprav nihamo med odločitvami za to ali ono spoznanje o današnjem svetu.

V Ameriki so uvrstili »Talca« med deset najboljših sodobnih del. Režiser ljubljanske uprizoritve Mile Korun je prejel zanj Prešernovo nagrado. Nastopajo Stane Sever, Duša Počkajeva, Mail Kačičeva. Majda Potokarjeva, Vika Grilova, Iva Zupančičeva, Danilo Benedičič, da naštejem samo nekatere. V Slovenskem ljudskem gledališču v Celju bo Drama v gosteh v nedeljo, 16. tega meseca. Predstavi bosta popoldne ob 16. in zvečer ob 19.30. Vstopnice za obe predstavi so že na razpolago. Radi bi opozorili Celjane, naj nikar ne zamudijo tega enkratnega doživetja. jž

KONCERT

Igorja Dekleva

Pianist Igor Dekleva je izbral za svoj koncert dne 5. februarja zelo zanimiv, pa tudi zelo tvegan program, saj je izvajal pretežno dela, ki se koncertno malo izvajajo. Sonata Philipa Emanuela Bacha je delo skladatelja, ki je pomemben zgolj razvojno; njegova dela so zasenčili srečnejši, čeprav morda nič bolj genialni sodobniki. Ta najzanimivejši izmed nadarjenih sinov Johana Sebastiana Bacha je odločno vplival na oblikovanje klasičnega stila, kakršen se kaže v delih Mozarta in še bolj Beethovna, čeprav meri njegova izrazito emocialna narava kar preko klasike — v romantizem. Kljub temu je vplival na nastanek klasičnega stila s tem, ko je poglobil in razvil tako imenovano tematsko-motivično obdelavo. Vsebinsko so pa dela tega skladatelja po globini in vrsti občutja kažipot v romantiko, podobno kot izpovedna proza njegovega sodobnika J. J. Rousseauja. Beethoven je v Phil. Em. Bachu našel mnogo, čeprav je bil njegov estetski ideal antika, in je uporabil ter po svoje preoblikoval v Patetični sonati motiviko ene izmed klavirskih sonat tega svojega predhodnika.

Študiozni izvedbi Sonate Emanuela Bacha je sledila Beethovnova Pastoralna sonata op. 28, ki se zaradi klavirsko-tehnično šibkih mest (glede akustike) poredkoma izvaja na koncertnem odru. Izvedba je vsebovala mnogo žara in beethovnovske možate poezije, vendar delo v celoti ni izražalo prave moči.

Vse drugače je zaživela Chopinova Balada v g-molu, ki je bila z nekoliko slovenske robatosti, vendar imenitno presajena na naša tla.

Ob Brahmsovih Variacijah v D-duru sem dobil vtis, da se talentirani pianist ne poglablja v standardne interpretacije tega romantika, marveč išče ustrezno interpretacijsko rešitev izključno skozi svojo muzikalnost.

Zelo živo in zanimivo nam je pa zaigral Bartokova Romunska plesa, v katerima je razvil veliko izrazno silo in temperament.

Ob uspelem koncertu bi želel edino to, da bi bil klavir v bodoče bolje uglašen, saj si to naši koncertanti prav gotovo zaslužijo.

Vlado Modic

Spreten goljuf za zapahi

23-LETNI ROMAN ŠEGA OBSOJEN NA 4 LETA IN 6 MESECEV STROGEGA ZAPORA

PRETEKLI TEDEN SE JE PRED CELJSKIM OKROŽNIM SODIŠČEM KONČALA RAZPRAVA ZOPER 23-LETNEGA ROMANA ŠEGO IZ ŠOSTANJA, KI JE V OSMIH MESECIH NAPRAVIL 38 KAZNIVIH DEJANJ, V KATERIH JE PRIGOLJUFAL 1,147.880 DINARJEV. ZASEBNIKE JE OSKODOVAL ZA 917.200 DIN, GOSTINSKA PODJETJA V SLOVENIJI IN DALMACIJI ZA 79.480 DIN, 50.200 DIN PA ZNAŠA VREDNOST PRISVOJENIH PREDMETOV. SODIŠČE JE IZREKLO KAZEN ŠTIRI LETA IN ŠEST MESECEV STROGEGA ZAPORA TER POVRACILO SREDSTEV V VIŠINI 409.680 DINARJEV.

Ko je bilo Romanu štiri leta je zbolel za očesno tuberkulozo. Potem je prebolel tuberkulozo na pljučih, dvanajstletnemu je pa cirkularka odrezala prste na roki.

»Do dvanajstega leta je bil več v bolnišnici kot doma«, je povedala mati, ki je po lastni želji pričala na obravnavi.

Roman je bil bister otrok. Učenje mu ni delalo težav. Rad je bral in še raje se je lepo oblačil. Končal je štiri gimnazije. Njegova prva zaposlitev je bila v čolnarni Zbilje pri Medvodah. Zaradi nizkega zaslužka je to zaposlitev opustil in se zaposlil pri DOZ-u v Ljubljani. Tam je ostal do aprila 1963. leta. Bolj kot delo ga je mikalo brezskrbno in razsipno življenje, za to pa je potreboval denar. Novembra 1962 je začel z majhnimi goljufijami. Od znancev si je s pretvezo, da denar potrebuje za darilo ženi, za otroški voziček, za popravilo avtomobila, ipd., začel sposojati sprva manjše vsote. Ko pa je videl, da mu »posel« uspeva, so postale njegove želje in zahteve zmeraj večje. Hodil je v hribe in na morje, izdajal se je za gorskega reševalca ali podvodnega ribiča in izvabljal od ljudi denar. Ni gledal na to, kakšne ljudi je goljufal. Zanj je bilo glavno, da je prišel do sredstev, za svoje razkošno življenje.

Izdajal se je zdaj za zdravnika, zdaj za advokata, pa za odvetnika in direktorja. Zanimivo je, kar je povedal na razpravi:

»Če sem se izdajal za zdravnika, sem moral paziti, da ljudje niso bili preveč izobraženi. Lažje je bilo — kadar sem govoril, da sem advokat, saj sem že od nekdaj znal sukati jezik. Najlaže je pa bilo, če sem se izdajal za direktorja . . .«

Šega je edinstven primer človeka, ki je v dobrem pol letu prigoljufal več kot milijon dinarjev. S spretnim govorjenjem in s hitro prilagoditvijo vsaki situaciji si je pridobil zaupanje ljudi. Oguljufal je vsakogar, ki mu je nasedel, celo ljudi z minimalnimi mesečnimi dohodki.

Sam je povedal, da invalidnost ni bila ovira, da ne bi mogel delati in si tako prislužiti sredstev za pošteno življenje, sredstva, s katerimi bi lahko vzdrževal ženo in šestmesečnega otroka. Raje se je pa podal na nepošteno pot. Ni se zavedal, da je ta kratka in da ji kmalu pridejo na sled.

M. S.

Preprodajala je čevlje

OBRAVNAVA PROTI BIVŠI POSLOVODKINJI »JADRANA«

Pretekli teden je bila pred tričlanskim senatom okrožnega sodišča v Celju, ki mu je predsedoval sodnik Oskar Dobovišek, obravnava proti bivši poslovodkinji trgovine »Jadran« v Celju, MILENI ROLIH, ki je bila obdolžena goljufije in zlorabe uradnega položaja.

Obtoženka je vdova in je že več časa živela s trgovskim potnikom **Slavkom Plavštajnerjem,** ki je tudi poročen. Za svoje in njegove potrebe, si je od julija 1962. pa do oktobra 1963. leta izposodila od dnevnih izkupičkov v trgovini čez 1,7 milijona dinarjev. Denar je jemala v vsotah od 5 pa do 30 tisoč dinarjev. Kasneje sta s Plavštajnerjem najela več kreditov, iz katerih je Rolihova potem vračala denar v poslovalnico in je tako do aretacije vrnila že 1 milijon in 450 tisoč dinarjev. Vsote, ki si jih je izposodila je poravnala z inkasom prihodnjega dne (inkaso se odda v banki do 11. ure prihodnjega dne), deloma pa je paragonske bloke odnašala domov in jih prinašala kasneje, ko je denar vračala, s popravljenimi datumi.

Razen tega pa je bila obtožena še, da je v času od leta 1957. pa do 1962. kupila na svoj račun od privatnih čevljarskih mojstrov **Karla Marušiča iz Ljubljane** in **Škoberneta** iz Sempetra v Savinjski dolini ter od podjetja »Mivka« iz Ljubljane, najmanj 722 parov moške, predvsem pa ženske obutve, za približno 2 milijona dinarjev. To obutev je nato prodajala v »Jadranu« pod firmo te trgovine, v resnici pa na svoj račun. Ker je čevlje prodajala po dnevnih maloprodajnih cenah, je zaslužila najmanj 700 tisoč dinarjev.

Obtoženka je vsa dejanja priznala in sodišče jo je obsodilo na enotno kazen 1 leta in 3 mesecev zapora. Obcenem pa mora plačati 700 tisoč dinarjev, ki si jih je pridobila s preprodajo čevljev.

KRONIKA NESREČ

Silva Oder iz Celja si je pri padcu poškodovala roko. — Jakob Hropat iz Zgornjih Grušovelj je padel s kolesa. Zlomil si je nogo. — Jožefa Pinter iz Homca pri Strmcu je padla na ledu. Zlomila si je roko. — Pri padcu si je zlomil roko Janez Soster iz Prekopa. — Ivan Čepin iz Maribora je v Celju padel. Poškodoval si je glavo. — Jože Puc iz Zabukovja nad Sevnico je padel. Poškodoval si je nogo. — Pri padcu si je zlomil nogo Jakob Novak iz Vojnika. — Na Ostrožnem je padel Karl Starkl. Zlomil si je nogo. — Frančiška Štajner iz Žalca si je pri padcu poškodovala nogo. — Pri delu se je poškodoval v kolku Ivan Skok iz Jakoba. — Edvard Kitak iz Teharja si je pri delu poškodoval nogo. — Pri padcu si je zlomila nogo Neža Rovšnik iz Braslovč. — Pri padcu si je zlomil nogo Valentin Doblšek iz Vojnika. — Roko si je poškodovala pri padcu Marija Jurač iz Vojnika. — Vojko Glušič iz Žalca je padel in si poškodoval glavo. — Elizabeta Krašovec iz Celja si je pri padcu poškodovala hrbtenico.

Gibanje prebivalstva

BREZICE

Od 1. februarja do 8. februarja 1964 ni bilo rojstev niti porok.

UMRLI SO:

Matija Klemenčič, preužitkar, Krška vas (87). Pavel Planinc, kmetovalec iz Pesjega (65). Vlahek Barbara, rojena Vogrin, družinska upokojenka iz Laduč (77).

VELENJE

Od 2. februarja do 8. februarja 1964 ni bilo rojstev niti smrtnih primerov.

POROČILI SO SE:

Marjan Karat, delavec iz Metlač in Gertruda Pirečnik, delavka iz Šoštanja. Alojz Atelšek, kmetovalec iz Lepe njive in Štefka Mazej, gospodinja iz Belih vod. Anton Mravljak, strojni ključavničar iz Velenja in Silvestra Gajšek, natakarica iz Šoštanja. Jože Petek, pleskar iz Slovenskih Konjic in Antonija Karat, trgovska pomočnica iz Slovenskih Konjic.

LASKO

Od 2. februarja do 8. februarja 1964 ni bilo rojstev.

POROČILI SO SE:

Anton Lapornik, rudar iz Sedraža in Ljudmila Kolar, lakirka iz Lipnega dola. Franc Brumec, rudar iz Rečice in Amalija Ojstršek, poljedelka iz Ojstrega. Gašper Smrkolj, ključavničar iz Vojnika in Terezija Klinar, poljedelka iz Požnice. Karl Gotar, električar in Matilda Rezec, servirka iz Strmca. Ladislav Lendero, delavec in Frančiška Metelko, delavka, oba iz Celja. Karl Kovač, tekstilni pripravljalec in Karolina Mastnak, trgovska pomočnica, oba iz Lahomnega. Milan Zelič, parketar iz Celja in Marija Kolar, delavka iz Laškega. Maks Soršek, dentist in Ladislava Cokala, učiteljica, oba iz Vranskega. Anton Laznik, mizar iz Podsmreke in Mihaela Koritnik, gospodinjska pomočnica iz Velikega Širja. Franjo Terglav, kovinostrugar iz Njivic in Ana Sirk, trgovska pomočnica iz Radeč. Jože Keše, kmetovalec iz Gorelc in Majda Strnad, gospodinjska pomočnica iz Brunka.

UMRLI SO:

Ana Sober rojena Selič, družinska upokojenka iz Vel. Širja (77).

SENTJUR PRI CELJU

Od 2. februarja do 8. februarja 1964 se je rodil en deček.

POROČILI SO SE:

Anton Orozl, invalidski upokojenec iz Velenja in Marija Slemenšek, poljedelka iz Jazbin. Jožef Pasczynski, delavec iz Lahovgrabna in Frančiška Tilinger iz Vrbnega. Anton Polšak, poljedelec iz Krivice in Justina Novak, snažilka iz Krivice. Silvester Rupnik, poljedelec iz Zbelovske gore in Marjeta Andrinek, poljedelka iz Slatine pri Ponikvi, Oton Zagajšek, kamnosek iz Boletine in Bogomila Marinšek, kuharica iz Spodnjih Žreč. Edmund Kunej, kmetovalec iz Gorjan in Kristina Jagodič, poljedelka iz Voglajne. Rihard Lah, ključavničar iz Trške gorce in Karolina Rezar, poljedelka iz Podgrada. Mihael Tonjko, kmetovalec iz Javorja in Marija Recko, poljedelka iz Drobinskega. Jožef Gračnar, kmetovalec iz Jelc in Olga Kosaber, poljedelka iz Javorja. Alojz Cmok, delavec iz Slivnice in Ivana Pukl, poljedelka iz Slivnice. Stanislav Strašek, avtoklepar iz Dobovca in Marija Bračič, poljedelka iz Boletine.

UMRLI SO:

Rozalija Regoršek, iz Nove vasi (83). Matilda Vrečko, gospodinja iz Vrbnega (48).

Zaradi obilice porok v predpustnem času je bil seznam novih zakoncev v celjski in žalski občini preobširen. Morda ga bomo objavili drugič. Novoporočencem vseeno vso srečo!

Komisija za sprejem in odpust delavcev pri Tovarni perila »TOPER« razpisuje prosta delovna mesta za:

1. večje število kvalificiranih in polkvalificiranih šivilj
2. 3 kvalificirane krojače

Nastop službe takoj ali po dogovoru!

Za vse informacije se obrnite na kadrovski oddelek podjetja.

TRČENJE NA OVINKU

Preteklo sredo je vozil iz Celja proti Laškem z veliko hitrostjo voznik osebnega avtobomila MB-92-44 **Adolf Ferk.** Ker mu je nasproti pripeljal tovornjak s prikolico, je pričel zavirati. Pri tem ga je na blagem ovinku in spolzki cesti pričelo zanašati ter je trčil v tovornjak. Na srečo se ni nihče poškodoval, materialno škodo pa cenijo na približno 300 tisoč dinarjev.

MOPEDIST V PEŠCA

V nedeljo se je v Velenju, na Koroški cesti, zaletel mopedist **Alojz Friškovec** pri prehitevanju v pešca **Martina Flač.** Pri tem sta oba padla. Pri padcu je dobil mopedist težje telesne poškodbe po glavi, pešec pa je bil lažje poškodovan.

Prometna kronika

NEPRAVILNO ZAVIRANJE

V četrtek je vozil po Mariborski cesti, iz smeri Maribor, voznik osebnega avtomobila MB-69-03 **Jurij Podgorelec.** Pri Cinkarni je naenkrat nepravilno zavil v levo in pri tem je trčil vanj za njim vozeči tovornjak, ki ga je rinil pred seboj še nekaj metrov. Na srečo se ni nobeden telesno poškodoval, škodo pa cenijo na približno 150 tisoč dinarjev.

LETOŠNJE LETO ŽE DRUGA NESREČA - SMRTNA

Letos se je na celjskem področju pripetila že druga prometna nesreča s smrtnim izidom. Preteklo sredo je namreč v Loki pri Zidanem mostu voznik osebnega avtomobila **Danijel Hočevar** do smrti povozil 63-letnega pešca **Ivana Anžurja.** Voznik osebnega avtomobila je namreč zaradi prevelike hitrosti izgubil oblast nad vozilom, ko je na zavoju zaviral. Pri tem je avto zaneslo na drugo stran ceste. Pešec, ki je videl, da avto zanaša se je umaknil na skrajno desno stran ceste, toda kljub temu ga je avto zadel in ga rinil pred seboj tri metre. Pri nesreči je dobil pešec težke telesne poškodbe, katerim je naslednji dan v celjski bolnišnici tudi podlegel.

ZANESLO GA JE

Po cesti proti Mariboru je pretekli petek vozil **Karl Einfald** osebni avto MB 96-25. V Stranicah mu je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom CE-44-15 **Ivan Čepin,** ki ga je na spolzki cesti zaneslo na levo stran ceste in je trčil vanj. Pri nesreči sta se težje telesno poškodovala Ivan Čepin in Jože Trunkel. Škode na vozilih pa je za približno 250 tisoč dinarjev.

SMRT OTROKA PRI SMUČANJU

Včeraj dopodne se je pri smučanju smrtno ponesrečil KLANJŠEK JOŽEK, učenec Osnovne šole Šentjurij pri Celju, doma iz Pešnice. Kljub takojšnjemu prevozu z rešilnim avtomobilom in zdravniški intervenciji, je umrl v Celjski bolnici.

ŠOLE ZA STARŠE SO POTREBNE

Pretekli teden je bila v Celju skupna seja sekretariata okrajnega komiteja Zveze mladine in predsedstva okrajnega odbora društva prijateljev mladine. Na seji, ki je lepo uspela, so ugotovili, da imata obe organizaciji več podobnih točk pri svojih delovnih načrtih. Ko so se dogovorili za temeljitejše skupno delo, so najprej sklenili organizirati šolo za starše. Istočasno pa so se dogovorili, da bodo skupaj posvečali več pozornosti tudi mladim ljudem z osemletk.

—nd

Celjski trg

SPINACE NI

Čeprav je bila sreda, — in ta je po navadi dober tržni dan — je bilo tokrat na tržnici dokaj pusto in prazno. Že ob pol dvanajstih so za stojnicami ostali samo še prodajalci Agrokombinata Žalec, Agroprometa in nekaj prodajalcev solate. Tako torej celjska tržnica še vedno živi v znamenju zime in kaže, da bo vsaj še nekaj časa tako.

Krompir so v preteklem tednu prodajali po 48 do 60 dinarjev kilogram, belo glavnato zelje po 60 do 120 — vendar je to zelje iz Splita — rdeče po 70 in80 dinarjev, kislo zelje pa po 80 do 100 dinarjev. Zeljne platiče, ki jih gospodinje rabijo v glavnem za sarmo pa smo lahko kupili za 120 dinarjev. Ohrovt je bil po 80 do 120 dinarjev kilagram, pesa po 70 do 150, endvija po 160 in 200, motovilec po 700 do 800 dinarjev (!), radič pa po 460 do 600 dinarjev. Cvetača je bila po 280 do 310 dinarjev.

Suho sadje je v teh dneh kaj pogost gost celjske tržnice, prodajajo pa ga po 160 do 180 dinarjev .Grozdja v preteklem tednu ni bilo, limone in pomaranče pa so prodajali po 280 dinarjev. Povejmo še, da so bile suhe fige po 240 do 320 dinarjev kilogram, orehova jedrca pa po 1000 do 1100. Jajca so se spet pocenila, 30 ali 35 dinarjev za eno še kar nekako gre, če pomislimo, da smo jih plačevali letos že po 50 dinarjev.

Na tržnici najbolj primanjkuje špinače, drugače pa je zelenjave razmeroma dovolj.

,ca

ČE JE LJUBITELJ STARIN

PREGOREČ PRI »ZBIRANJU«

V kratkem bo na celjskem okrožnem sodišču sodna obravnava proti »prenapetemu« zbiralcu umetnin, ki si je prisvojeval umetnostne vrednote iz cerkva. Po vandalskih prekupčevanjih in krajah umetnin in kulturnih spomenikov v mariborski in ptujski okolici, o katerih je bilo že v dnevnem časopisju pisano, je skoraj v istem času operirala tudi v Celju in okolici skupina »zbiralcev«, ki so celo vdirali v cerkev, da bi zadostili svoji lakomnosti. Vsi ti primeri kažejo, kako slabo so te kulturne vrednote zaščitene in varovane, saj v večini primerov ni v zadostni meri pravočasno ukrepano, dogaja se celo, da ljudje, ki so neposredno odgovorni za te vrednote celo pomagajo razno raznim »občudovalcem« in zbirateljem pri njihovem nečednem delu.

Cerkev Sv. Pankraca pri Lembergu

Pred nedavnim je bila končana preiskava in uveden kazenski postopek proti nekdanjemu predmetnemu učitelju-kiparju celjskega učiteljišča **Antonu Arnolu,** ki je s pomočjo ključarja in njegove hčerke odnašal iz cerkve Sv. Pankraca v Lembergu plastike in fragmente. S tem se ni zadovoljil, temveč je v naslednjem letu »obiskal« tudi cerkev sv. Maksimiljana v Celju, iz katere je prav tako odnesel nekaj plastik, fragmentov in aplikacij. Vrednost odnešenih stvari po grobi ocenitvi umetnostnih zgodovinarjev presega milijonsko vrednost, pri tem pa ni upoštevana nastala škoda, ki je nastala pri nasilni odstranitvi fragmentov in plastik iz umetninskih celot in »strokovno« restavriranje in konserviranje, ki jih je opravljal.

Obtoženi Anton Arnol je že med preiskavo priznal in opisal način kako je izrabljal nevednost in naivnost ljudi, ki so posedovali, ali bili postavljeni za varuhe kulturnih spomenikov. Kot predmetni učitelj je med poukom od učencev poizvedoval po kulturnih spomenikih v njihovih rojstnih krajih. Tako je zvedel tudi za cerkev Sv. Pankraca v Lembergu od svojega učenca. Tako je zvedel, da je cerkev slabo oskrbovana in da je v njej precej umetniških vrednosti. Nekaj dni pred 29. novembrom 1962. leta je naprosil tega učenca, da ga je peljal v Lemberg na ogled umetnostnih spomenikov. Med ogledovanjem po vasi je izvedel, da cerkev že dalj časa ni v uporabi in da je slabo oskrbovana.

Cerkev je bila grajena pred petnajstim stoletjem v nekdanjem okrožnem središču. Po smrti Eme Krške je celotno ozemlje pripadalo Oglejskim patriarhom. Prvi zapiski nosijo letnico 1300. V. 16. stoletju jo omenja vizitator, kardinal Santini v svojih spominih. Po požaru v 15. stoletju so jo razširili v romanskem slogu, tri stoletja pozneje je dobila cerkev novo opremo v baročnem slogu. Cerkev je bila med vojno precej poškodovana. To je takoj vzbudilo pozornost obtoženega Antona Arnola. Izvedel je, da jo varuje ključar Pavel Večerič. Le-tega je med ogledom notranjosti cerkve prepričal, da mu je dovolil vzeti tri plastike, ki so bile ob oknu, z motivacijo da tu propadajo, ker so izpostavljene vlagi. Za nagrado mu je dal 2000 din. Plastike je nato odnesel domov v Celje, kjer jih je očistil in »restavriral«. Med ogledom cerkve si je ogledal umetnine in si jih zapomnil, tako da je med drugim obiskom že točno vedel, katere stvari bo vzel.

(Konec prihodnjič)

Zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju razpisuje delovno mesto

PLASTIFICERJA

to je delavca v plastifikaciji Zavoda.

Osebni dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Zavoda.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Prijave pošljite čimprej na naslov: Zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju, Ipavčeva ulica 6 — p. p. 101.

Časopisno podjetje »Celjski tisk« Celje zaposli takoj

kvalificiranega fotografa

oziroma

fotografa-amaterja

Kandidati, ki so regulirali obveznost v JLA, stanujejo na področju mesta Celja in imajo veselje za prekvalifikacijo za reprodukcijskega fotografa, naj osebno prinesejo ponudbe v kadrovski sektor podjetja, Celje, Trg V. kongresa št. 5.

»GORENJE«
tovarna gospodinjske opreme v Velenju

razpisuje več prostih delovnih mest

VK KLJUČAVNIČARJEV

za delo mojstrov v proizvodnji in

KV KLJUČAVNIČARJEV

za delo v delavnici vzdrževalnega obrata.

Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe ali pa se osebno zglase v upravi podjetja.

RAZPIS

Stanovanjski sklad Žalec razpisuje naslednja prosta delovna mesta za potrebe stanovanjskega servisa:

1. 3 KVALIFICIRANE ZIDARJE
2. 4 NEKVALIFICIRANE ALI POLKVALIFICIRANE STREŽAČE
3. 1 MIZARJA, KI JE SPOSOBEN TUDI TESARSKIH DEL
4. 2 SOBOPLESKARJA
5. 1 VODOVODNEGA INSTALATERJA SPOSOBNEGA KLEPARSKIH DEL
6. 1 PEČARJA.

Za vsa mesta razen pod 2. je zaželjena ustrezna izobrazba.

Vloge z življenjepisem je nasloviti do 29. 2. 1964 na Stanovanjski sklad Žalec.
Osebni dohodki po pravilniku.

Stanovanjski sklad Žalec

OGLAŠUJTE V CELJSKI TEDNIK

Komisija za sprejem in odpust delavcev OBC »Zarja« Žalec razpisuje prosti delovni mesti:

1 STROJEPISKE

1 SKLADIŠČNIKA ZA ELEKTRO IN KLJUČAVNIČARSKI MATERIAL.

Prošnje pošljite komisiji za sprejem in odpust delavcev Obrtni center »Zarja« Žalec.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OBJAVE IN OGLASI...

KOMPAS OBVEŠČA

VABIMO NA NAŠE IZLETE:

Strokovnjaki frizerske obrti!

V Budimpešto — na internacionalni frizerspi šampionat (v času od 22. 3. do 24. 3.). Cena 24.500 din. Prijave sprejemamo do 20. februarja 1964.

VERONA — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni kmetijski velesejem; istočasno ogled Benetk; prijave do 10. februarja.

DUNAJ — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni spomladanski velesejem; odhod iz Ljubljane 15. in 18. marca; prijave do 26. februarja.

AZURNA OBALA — sedemdnevni avtobusni izlet v aprilu; istočasni ogled Milana, Torina in Genove; prijave do 29. februarja.

MILANO — štiridnevni avtobusni izlet na mednarodni velesejem v aprilu; istočasno ogled Benetk; prijave do 10. marca.

VARŠAVA — desetdnevni avtobusni izlet v aprilu; prijave do 10. marca.

MÜNCHEN — petdnevni avtobušni izlet na mednarodni obrtniški velesejem konec maja. Prijave do 5. aprila.

CARIGRAD — desetdnevni avtobusni izlet maja meseca; istočasno tudi ogled Sofije; prijave do 29. februarja.

RIM — SAN MARINO — sedemdnevni avtobusni izlet v času prvomajskih praznikov; prijave do 30. marca.

AVSTRIJA — ŠVICA — ITALIJA — sedemdnevni avtobusni izlet (Innsbruck — Zürich — Bern — Luzern — Milano) v času praznikov; prijave do 25. marca.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča: Kompas — Celje
Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

● GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 14. februarja 1964 ob 19.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST. Gostovanje v Slovenski Bistrici.

Sobota, 15. februarja 1964 ob 20. uri: Alexandre Rivemale: REZERVIST. Gostovanje v Velenju.

Nedelja, 16. februarja 1964 ob 16. uri: Brendan Behan: TALEC — komedija. Gostovanje Drame SNG Ljubljana.

Nedelja, 16. februarja 1964 ob 19.30: Brendan Behan: TALEC — komedija. Gostovanje Drame SNG Ljubljana. Predprodaja vstopnic za predstavi TALCA v soboto od 17. do 19. ure, na dan predstave dve uri pred pričetkom obeh predstav.

Torek, 18. februarja 1964 ob 19.30: O'Neill: STRAST POD BRESTI. Gostovanje v Slovenskih Konjicah.

Sreda, 19. februarja 1964 ob 15.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST. II. šol. abonma. Stojišča so še na razpolago.

Četrtek, 20. februarja 1964 ob 19.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST. Gostovanje v Brežicah.

Petek, 21. februarja 1964 ob 15.30: Alexandre Rivemale: REZERVIST. I. šolski abonma. Stojišča so še na razpolago.

V nedeljo, 16. februarja bo ljubljanska Drama gostovala v Celju ob 16. in 19.30. Uprizorili bodo komedijo »Talec«, irskega dramatika Brendana Behana. Na to uspelo delo v režiji Mileta Koruna in v kreacijah slovenskih dramskih prvakov Staneta Severja, Duše Počkajeve in drugih občinstvo še posebej opozarjamo.

● KINO

Kino SVOBODA Šempeter v Savinjski dolini
15. in 16. februarja 1964 »SEVERNO PROTI ALJASKI«, ameriški barvni Cs film
19. februarja 1964 »POGLED Z MOSTU«, francoski film
20. februarja 1964 »NEZADRŽLJIVI«, angleški film

Kino ŠENTJANŽ
15. in 16. februarja 1964 »VIKINGI«, ameriški film
19. februarja 1964 »V SOBOTO ZVEČER IN NEDELJO ZJUTRAJ«, angleški film

● KONCERTI

Sreda, 26. februarja:
IV. abonmajski koncert violinist Rok Klopčič in pianist Marijan Lipovšek
Sreda, 11. marca:
V. abonmajski koncert Désiré N'Kaoua, pianist iz PARIZA
Začetek koncertov je ob 19.30 v Narodnem domu.
Cenjene abonente prosimo, da poravnajo zapadli obrok.

Koncertna poslovalnica pri Glasbeni šoli v Celju

● PRODAM

Dobro ohranjeno spalnico (orehov furnir), z žimnicami in vložki ter posteljno pregrinjalo prodam. Skupna vrednost 90.000 din. Pate Tončka, Frizerski salon »Center« Velenje.

Zaradi selitve prodam kompletno kuhinjsko opremo — »Rex« — Weckove kozarce za vlaganje, omare, štedilnik itd. Coh Ana, Celje, Celestinova ulica 16/I (v bližini Skalne kleti).

Upokojenki, upokojencu ali starejšima upokojencema brez otrok, dosmrtno prodam krasno stanovanje s kopalnico v novi hiši, v zapadnem delu Celja. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Izbira stanovanja«.

Gramofon »Edison — Bell« s ploščami prodam. Cena 15.000 din. Naslov v upravi lista.

Del hiše z zemljo, v okolici Celja, prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

Emajliran štedilnik — levi, prodam po ugodni ceni. Naslov v upravi lista.

Klavir s kovinsko konstrukcijo prodam. Ponudbe na upravo lista pod »Brezhiben«.

Njivo — 23 ar v Sp. Loki pri Petrovčah dam v najem ali prodam. Lešnik, Celje, Medlog 4.

Belo opremo za samsko spalnico prodam. Naslov v upravi lista.

Vseljivo dvosobno komfortno stanovanje z vrtom prodam. Celje, Vrunčeva 37/I - levo.

Dobro ohranjeno spalnico prodam. Naslov v upravi lista.

»PRIMA« 150 ccm, letnik 61, lepo ohranjen po ugodni ceni prodam. Vanovšek Justin, Celje, Ljubljanska cesta 23.

Ugodno prodam »Singer« čevljarski stroj v prav dobrem stanju. Krajnc Jože, Radmirje 81.

● STANOVANJA

Mlada zakonca brez otrok išče sobo blizu Celja — tudi odkupita. Naslov v upravi lista.

Samska — išče sobo eventualno s posebnim vhodom v centru ali bližini mesta. Ima lastno posteljnino. Plačam za nekaj mesecev vnaprej. Naslov v upravi lista.

Iščem opremljeno ali prazno sobo, po možnosti s posebnim vhodom. Plačam dobro. Naslov v upravi lista.

Samska uslužbenka išče prazno sobo v Celju ali neposredni bližini mesta. Naslov v upravi lista.

Opremljeno sobo s posebnim vhodom oddam dvema tovarišicama. Plečnikova 23/I (Aljažev hrib).

Sostanovalko sprejmem. Celje, Jenkova 3. Iščem opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

● OBVESTILA

Društvo stenografov in strojepiscev Celje, Trg svobode 10/II vpisuje vsako dopoldne, popoldne pa od 17. do 19. ure in na administrativni šoli v začetni in nadaljevalni strojepisni tečaj, ki se začne v sredo, 26. februarja ob 18. uri na administrativni šoli ter v začetni in nadaljevalni stenografski tečaj, ki se začneta v ponedeljek, 17. februarja ob 18. uri pri društvu.

● RAZNO

Za hrano in stanovanje pomagam v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

Mlajša upokojenka gre dvakrat tedensko pomagat v gospodinjstvo. Naslov v upravi lista.

Vajenca ali vajenko sprejme krojaški salon: Meško, Celje, Prešernova ulica 6.

Mlado kravo zamenjam za konja srednje starosti. Horvat Rajmund, Sp. Roje 3 — p. Šempeter v Sav. dolini.

STROKOVNO čistim sadno drevje, režem brajde in strižem žive meje. Ponudbe: Vrusnik, Celje, Teharska cesta 38.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 15. — 22. 2. 1964
TISELJ Marjan, veterinar,
Celje, Savinjska 3/II
Savinjsko nabrežje
telefon 28-71

OBVESTILO

Strogo obvezno cepljenje vseh psov se bo na območju občine Celje vršilo po naslednjem dnevnem razporedu:

V Škofji vasi, dne 24. februarja ob 8. uri v osemenjevalnici;

V Ljubečni, dne 24. februarja ob 11. uri v osemnjevalnici;

V Štorah, dne 25. februarja ob 8. uri v osemenjevalnici Gajšek;

V Slancah, dne 25. februarja ob 11. uri pri Jakobu Kaču;

V Šmartnem v Rož. d., dne 26. februarja ob 9. uri v osemenjevalnici.

Za mesto Celje in za zamudnike v dneh 2., 3. in 4. marca v času od 13. do 17. ure v prostorih veterinarske postaje na Lavi.

Opozarjamo na visoke kazni zoper kršilce.

Veterinarska inšpekcija občine Celje

ITA

IZLETNIK

PUTNIK BEOGRAD — IZLETNIK CELJE vas vabi na izlete:

— za 4 dni na Dunaj z ogledom spomladanskega mednarodnega velesejma v dneh od 15. marca do 22. marca 1964. Prijave sprejemamo do 26. februarja 1964.

— za 4 dni v VERONO na kmetijski velesejem za kmetijske strokovnjake in člane kmetijskih gospodarskih organizacij, ki bo trajal od 9. 3. do 19. 3. 1964. Prijave sprejemamo do 10. februarja.

— vabimo vas na naše standardne izlete za 2 dni v Benetke in TRST

— za en dan z avtobusom v TRST

— za en dan z avtobusom na Koroško.

VSE TURISTIČNE USLUGE VAM SOLIDNO NUDI IZLETNIK TURISTIČNA AGENCIJA, POSLOVALNICA CELJE, Titov trg 3 — nasproti avtobusne postaje, telefon 28-41.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO S SERVISI

„AVTO" CELJE Celje

sporoča cenjenim strankam, da opravlja prodajo avtomobilov in rezervnih delov, predvsem vozil ZASTAVA, TAM, IMV Novo mesto, ter motornih koles in dvokoles. Obenem vzdržuje v garantnem in izven garantnem roku vsa omenjena vozila.

Poslužujte se naših servisnih delavnic v Celju ter v Medlogu pri Celju in naših prodajaln v Celju, Velenju, Šempetru v Savinjski dolini, Brestanici in Ptuju.

Uslužnostni servis pri Krajevni skupnosti »Dolgo polje« Celje, Kersnikova ulica št. 31 razpisuje naslednja delovna mesta:

1. RAČUNOVODJO
pogoj: srednja šola z večletno prakso;
2. KLEPARJA
pogoj: kvalificiran delavec;
3. VODOVODNEGA INŠTALATERJA
pogoj: kvalificiran delavec;
4. HONORARNEGA SKLADIŠČNIKA.

Pismene ponudbe s kratkim opisom dosedanjega dela in življenjepisom pošljite tajništvu servisa do 25. 2. 1964.
Osebni dohodki po pravilniku o osebnih dohodkih.
Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.
Stanovanje ni zagotovljeno.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega moža in zlatega očka

Vinka Šeliga

se prisrčno zahvaljujem vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti in poklonili vence. Posebno zahvalo smo dolžni dr. znanosti primariju Herbertu Zaveršniku, ki je vložil ves trud, da ne bi prišlo do tako usodnega udarca. Prav lepa hvala tudi prim. dr. Rojniku, sestrama Pavlici in Martinci ter vsemu ostalemu zdravniškemu in strežnemu osebju, ki so bili tako dobri in pokojnemu lajšali trpljenje. Zahvaljujemo se tudi pevskemu zboru »Ivan Cankar«, tabornikom z Dolgega polja, ki so nam v najtežjih dneh stali ob strani in nam lajšali neizmerno bolečino.

Žena Tilčka, otroci Irenca, Vinko in Marjanček

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

Nekoč je bila Amalija Belaj-Arbajterjeva državna prvakinja v smučkih tekih; zdaj pa jo bolj veselijo alpske discipline. Zraven nje — Herbert Košič, okrajni prvak v slalomu za člane

ZIMSKI ŠPORT V PREBOLDU

V času zimskih šolskih počitnic je TVD Partizan Prebold organiziralo začetniški in nadaljevalni smučarski tečaj, katerega se je udeležilo 60 smučarjev in smučark. Vodili so ga štirje vaditelji, ki zaslužijo vso pohvalo.

Ob zaključku so izvedli tekmovanje v slalomu, veleslalomu in skokih. Medtem ko je v slalomu in veleslalomu startalo po 50 tekmovalcev, se je v skokih pomerilo kar 53 tekmovalcev in med njimi tudi pionirka s Tabora.

SLALOM. **Mladinci:** Markovič (Žalec), Lesjak (Prebold), A. Markovič (Žalec) itd.) **člani:** Vozlič (Prebold), J. Markovič, Pilih (oba Žalec);

VELESLALOM. **Mlajši pionirji:** Rajh, Hlade (oba Prebold), Caslič (Žalec): **starejši pionirji:** V. Praprotnik, M Praprotnik, (oba Vransko), Robič (Žalec) itd.; **pionirke:** M. Urankar, D. Urankar, Celinšek (vse Tabor); **mladinke:** Premik, Zagorčnik, Krasek (vse Žalec).

Na 10 metrski skakalnici se je pri mlajših pionirjih najbolj izkazal Jože Vedenik iz Prebolda s skokom 10 ter 7.5 metra. Pionirji so skakali na 20 metrski skakalnici; zmagal je Matko Franci iz Prebolda, pri mlajših mladincih Jože Rovšnik, prav tako iz Prebolda, pri mladincih Silvo Hudobivnik iz Grič in pri članih Zdenko Vozlič iz Prebolda, ki je imel tudi najdaljši skok 18 metrov.

VELESLALOM NA SVETINI

Na pobudo komisije za šport in rekreacijo pri štorski železarni so bile v nedeljo na Svetini tekme v veleslalomu, katerih so se razen domačinov udeležili še tekmovalci Cinkarne in Ljudske milice. Pri članih so se na prva mesta uveljavili tekmovalci iz Štor: Rozman, Ivanšek ter Veber, pri starejših članih pa je zmagal Doležal (LM), pred Klinarjem (Štore) in Bobikom (LM).

Pionirji so se pomerili v slalomu: najboljši pa so bili: Brilej, Štor in Vodeb.

»SLAVIJA« PRVA HDK CELJE DRUGI

Letošnje republiško prvenstvo v hokeju na ledu je bilo več kot skromno, saj sta se ga udeležili le dve moštvi — Slavija iz Vevč ter HDK Celje. V medsebojnem dvoboju, v soboto zvečer v Ljubljani, so zasluženo zmagali igralci vevške Slavije, ki so premagali Celjane z rezultatom 4:1. Edini gol za Celje je dosegel Pavči Kolenc.

—o—

V nedeljo so celjski hokejisti odigrali prijateljsko tekmo z ljubljansko Olimpijo. Zmagali so prvoligaši z rezultatom 13:4.

STRELCI V OKRAJNI LIGI

Po četrtem kolu okrajne lige v streljanju so se najboljša moštva v posameznih skupinah uveljavila takole:

I.: Tovarna pohištva Brežice (4 zmage) 5.744 krogov, Braslovče (3) 5.654, Galanterija Rimske Toplice (3) 5.269 itd. II.: Branko Ivanuš (4) 6.664, Dramlje (4) 6.156, Celjska četa (3) 5.635 itd. III.: Tone Meliva, Slovenske Konjice (4) 6.496, Strmec (4) 6.149, Brestanica (3) 5.974, Kristan vrh (3) 5.874 itd. IV.: Štore (4) 5.901, Rečica—Laško (4) 5.448, Metka (3) 5.994 itd. V.: Vojnik (4)6.241, Prevorje (3) 6.098, Metalna—Krmelj (3) 4.551 itd., VI.: Tempo (4) 6.656, Ingrad (3) 6.132, Spitalič (3) 5.973 itd.; VII.: Zreče (4) 5.571, Žalec (3) 5.505, itd. VIII.: Gozdar—Brežice (3) 6.036, Avtoobnova Celje (3) 5.911, Daki—Celje 5.339 itd., IX.: Miličnik—Celje (4) 5.403, Galanterija—Brežice (4) 6.106, Vitanje (3) 5.151 itd.

SLAB DAN

V soboto in nedeljo je bil v Mariboru prvi del tekmovanja v drugi republiški namiznoteniški ligi. Med šestimi ekipami so nastopili tudi igralci celjskega in kokonjiškega Partizana, ki pa se z rezultati ne morejo pohvaliti, saj so ostali na dnu lestvice. Tako so Celjani zasedli peto, Konjičani pa šesto mesto. Slabo uvrstitev celjskih in konjiških igralcev z malo belo žogico je delno pripisati močni konkurenci, pa tudi »slabemu dnevu« igralcev.

Po prvem delu so se moštva zvrstila takole: 1. Fužinar, Ravne, 2. ZNK Maribor, 3. Kemičar Hrastnik, 4. Partizan Koper, 5. Partizan Celje in 6. Partizan Slovenske Konjice.

NAVZLIC VSEMU – TRENINGI

Četudi je Boksarska zveza Slovenije zabranila nastope vsem svojim osnovnim organizacijam, tečejo treningi pri boksarski sekciji Olimpa povsem normalno. V dvorani, ki so jo pripravili za svojo vadbo, bodo zdaj namestili ob stene še posebne obloge, da bi tako povsem preprečili vsakršno poškodbo pri padcu.

11 tekmovalcev v slalomu

Vsa prva mesta na okrajnem prvenstvu v slalomu, ki je bilo v nedeljo na smučiščih pod Tovstom, so zasedli člani celjskega smučarskega kluba in tako vnovič dokazali, da so pri delu in vzgoji mladih tekmovalcev dosegli največ.

Tekmovanje je bilo vzorno pripravljeno in prav tako izvedeno. Na startu se je javilo kar 111 tekmovalcev in tekmovalk; žal vsi niso prišli do cilja. Najboljši pa so se na progi, ki je merila 480 metrov in je imela pri 180 metrih višinske razlike 57 vratic, zvrstili takole:

ČLANI: 1. Herbert Košič 90.1, 2. Anton Trobiš 91.5, 3. Dominko Uršič 98.6, 4. Peter Četina 99.4 itd.

ČLANICE: 1. Amalija Arbajter 112.9, 2. Marija Malenšek 190.7.

STAREJŠI MLADINCI: 1. Zdenko Pilih 104.6, 2. Franc Ramšak 105.4, 3. Silvo Krelj 113.7, 4. Janez Markovič 114.0.

MLAJŠI MLADINCI: 1. Bogdan Žekar 89.5, 2. Andrej Grmadnik 92.6, 3. Jože Kavtičnik 92.9, 4. Aleks Vrečko 93.0.

MLADINKE: 1. Anica Čater 83.6, 2. Majda Jošt 110.4.

RADIO CELJE

ŠOLA ZA STARŠE

Program celjskega radia bo te dni doživel novo spremembo: v spored bo namreč uvrščena oddaja: Šola za starše. Na sporedu bo vsako sredo, takoj po kroniki in obvestilih. Prva pa bo na vrsti v sredo, 19. tega meseca. V oddaji »Šola za starše« se bo zvrstilo približno deset predavanj, ki jih bodo posredovali znani strokovnjaki. Tako bo v prvi oddaji na vrsti predavanje pedagopsihologa Jožeta Valentinčiča »Zakaj šola za starše«. Zatem se bosta zvrstili dve predavanji »Kako pomagamo pri učenju«. nato »Otrokov telesni razvoj v šolski dobi in zdravstveni problemi«, »Starši in otroci med seboj« itd. Vabimo poslušalce celjskega radia, zlasti pa starše, da prisluhnejo tem predavanjem. Kot pri radijski univerzi, tako je uredništvo Radia Celje tudi pri oddaji »Šola za starše« našlo zvestega sodelavca pri celjski Delavski univerzi, ki bo tudi poskrbela za vsa predavanja in predavatelje.

Od ostalih oddaj opozarjamo na četrtkovo (20. februarja) radijsko univerzo, na nedeljski (23. februarja) zaključek oddaje, ki nosi naslov — Fran Roš: Kajuh je padel itd. Kot običajno bo tudi v prihodnjem tednu od 17. do vključno 23. februarja celjska kronika vsak delavnik ob 17.00, obvestila ob 17.10, želje poslušalcev pa ob 17.35.

ODBOJKA V GABERJIH

Pri gabrskem Partizanu je ponovno zaživela odbojkarska sekcija. Vse kaže, da tokrat zares in da ne gre samo za rekreacijo, marveč tudi za dosego športnih rezultatov. To lahko sodimo tudi po nedeljski tekmi, ko so imeli Gabrčani v gosteh člane slovenske odbojkarske lige, ekipo Slovenske Bistrice, katero so premagali z najvišjim rezultatom 3:0.

V nedeljo bo v Slovenski Bistrici povratno srečanje.

Po celjskem pustu

Pustna procesija je minila. Komur izraz procesija ne ugaja, si lahko pač misli, da je minila tudi povorka. Toda procesijo je od povorke vendarle treba razlikovati.

Vsekakor vsa čast prireditelju — Olepševalnemu društvu, ki si je prizadevalo, da bi vsaj malo zadržalo celjski karnevalski voz, ki zadnja leta vse bolj leti nekam navzdol, in tako rešilo čast poslednje tradicionalne maškarade...

Vse priznanje tudi prizadevnim šolarjem, brez katerih bi tisoči Celjanov ostali na ulicah le z dolgimi nosovi (kar bi bilo seveda popolnoma v skladu s pustom).

Tradicija je torej lepo tradicionalno skrahirala. Pri letošnji **pustni** prireditvi je namreč zopet odpadel ON in tako je vse ostalo le pusto. To pa se docela ujema z govoricami, da smo Celjani pusti. Čeprav — je treba reči — nam maske niso tuje, toda ne znamo se maskirati ob pravem času. Kako lahko bi se recimo domislili velike vodovodne pipe, v katero bi tisti, ki bi jo nosil, kdaj pa kdaj zakašljal. Da se spomnimo vsaj ene aktualne maske. A po toči je prepozno zvoniti.

Zato ne bi bilo slabo, če bi že zdaj pričeli misliti o tem, kako bi prihodnje leto pusta enkrat za vselej pokopali in mu magari sredi mesta postavili križ ter nanj obesili masko z dvema solzama.

oh

PUSTNA FOTOKRONIKA

POGREB CELJSKEGA KARNEVALA

Ubogi celjski karneval. Celo same maske so se ga sposodile. V Narodnem domu so ga namreč, na sobotni, že 37. tradicionalni maškaradi javno pokopali. In memento mori!

SREDNJI VEK SE JE VRNIL

Samo na maškaradi seveda. Kajti prvo nagrado so odnesle prikupne rokokojske gospodične, ki so se na koncu svoje predstave precej prikupno slekle. Striptis srednjega veka!

V ZNAMENJU INTEGRACIJE

Na, da. Če že imamo integracijo v gostinstvu, trgovini in ne vem kje še vse, zakaj je ne bi imeli tudi na maškaradi. Samo ubogi vratovi kavalirjev, ki so morali prenašati vso težo »jeklenih« izdelkov.

MLADI SLADOLEDAR

No, tudi cicibančki in pionirji so prišli na svoj račun. V nedeljo popoldne so imeli oni svojo maškarado. In kot vidite na sliki, jih je prišel obiskati celo »motorni sladoledar«, ki je stregel marjeticam, kuharčkom in celo Indijančem.

MEDVEDJA DRUŽINA

Nič se ne bojte. Ne bodo vas pojedli. To so le maškare iz Osnovne šole Polule, ki je v Celju reševala problem karnevala. Le na maškaradi so jih prezrli in jih pustili na zadnjih mestih (pri nagradah seveda).

Slike: Pelikan

Olimpijski ogenj je ugasnil...

Olimpijski ogenj devetih zimskih iger v Innsbrucku je ugasnil prav tako svečano, kot so ga prižgali... Srečanje športnikov iz blizu štiridesetih držav je končano; srečanje, ki ni pomenilo samo viška letošnjih športnih prireditev na svetu, marveč tudi srečanje, ki so ga mnogi imenovali za pomembno mirovno konferenco. Če bi namreč športniki in ostali, ki so sodelovali na tej zimski Olimpiadi odločali o usodi človeštva, potem bi ne odlašali niti za trenutek, marveč bi si segli v roko tako, kot so to storili ob zaključku svečanosti, ko se na olimpijskem ledenem stadionu niso pojavile več državne ekipe posamič, marveč vsi udeleženci med seboj pomešani. To je bila ena družina...

—o—

Tudi Celjani smo imeli na zimski Olimpiadi v Innsbrucku svoje predstavnike. Dvema aktivnima udeležencema so se pridružili še številni gledalci, med katerimi je bilo največ takih, ki so izkoristili ugodnosti Kompasovega izleta. Med aktivnimi sta bila hokejski sodnik Albert Kerkoš ter Ivan Ratej (sedaj živi v Zagrebu) kot član državne hokejske reprezentance. Med obema se je bolj izkazal Kerkoš, ki je na olimpijskem hokejskem turnirju sodil šest tekem in sicer Kanada—Švica Romunija—Japonska, Norveška—Poljska Švedska—Švica, Romunija—Madžarska te, Poljska—Madžarska. Kot sodnik se je Kerkoš odlično uveljavil, saj je prejel takšne ocene, da je v končni razvrstitvi 20 sodnikov za hokej na ledu zasedel častno sedmo mesto. S tem se je avtomatično uvrstil med tisto dvanajstorico sodnikov, ki so že zdaj določeni, da bodo vodili tekme na svetovnem prvenstvu 1965. leta v Helsinkih. Pa ne samo to razen tega bo že konec marca letos sodil na velikem mednarodnem turnirju mladinskih moštev v Švici.

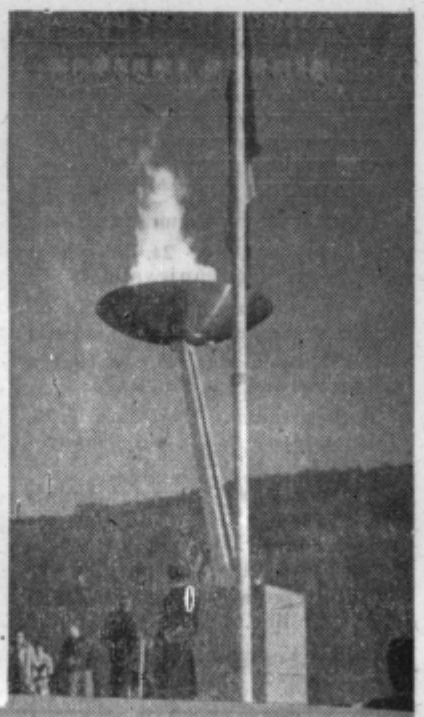

Pred olimpijskim lednim stadionom v Innsbrucku je bila zmeraj velika gneča — Poslednje ure olimpijskega ognja

—o—

V času olimpijskih iger je v Innsbrucku zasedala Mednarodna hokejska zveza, ki je med drugim sklenila z 31:23 glasovi, da bo svetovno prvenstvo v tej igri 1966. leta v Jugoslaviji, ali točneje povedano v Ljubljani na Jesenicah in Celju. V kolikor pa bodo na tem prvenstvu sodelovale še ekipe tako imenovane C skupine, potem bi se kot delni organizator prvenstva lahko pojavil tudi Zagreb. Odločitev, da bo svetovno prvenstvo čez dve leti v treh slovenskih mestih, pomeni veliko priznanje, hkrati pa nalaga tudi precejšnjo odgovornost. Želimo, da bi bilo to zaupanje v polni meri upravičeno.

—o—

Vtisov z letošnje največje športne prireditve na svetu je dovolj; takih, ki so vezani na same športne dogodke, kot tudi onih, ki so se rodili ob bridkem spoznanju, da je s sto šilingi, kolikor jih je ostalo po plačilu prevoza in tako imenovanega polpenziona, težko shajati in da je na primer vstopnina za stojišče na drsalni prireditvi stala nič manj kot sto enot avstrijske valute. In še to — vstopnina za najslabši prostor na stadionu pa je bila za določene prireditve še višja, celo do 250 šilingov. Zato so prenekateri šli le v olimpijsko mesto, ne pa na olimpijske prireditve: vsaj veliko jih niso videli.

—o—

Med objekti je vzbujal posebno pozornost ne samo ledeni stadion, novo pokrito umetno drsališče, v katerem se je velikokrat, zlasti pri drsalnih in hokejskih disciplinah zbralo tudi po 11.000 ljudi marveč prav tako velika olimpijska skakalnica. K njej je vsak dan prihajalo po več tisoč ljudi; jo občudovalo, fotografiralo itd. Zares veličasten objekt. Od tod je tudi lep pogled na mesto ob Innu.

—o—

Japonski hokejisti so bili presenečenje olimpijskega turnirja. Morda ne toliko zaradi hitre in »moške« igre, kot zaradi svojstvenega začetka. Pred tekmo in prav tako pred vsako tretjino so se zbrali v krogu na drsališču, sklonili glave proti njegovemu središču, nekaj sekund molčali, zatem pa zakričali in se razšli. Svojevrstna koncentracija in kot so rekli nekateri drugi — tudi molitev...

ŽREBANJE BOGATIH DOBITKOV BO V DRUGI POLOVICI MARCA

Cenjeni naročniki!

Nagradno žrebanje, o katerem smo že pisali, da bo v prvi polovici marca, smo morali preložiti v drugo polovico marca.

To smo storili zato, da bi vsem našim naročnikom omogočili poravnati naročnino za list. V začetku marca vas bo v ta namen obiskal pismonoša.

Pogoj za sodelovanje pri žrebanju namreč je, da je naročnina za list poravnana vsaj za pol leta.

To je bil razlog, da smo nagradno žrebanje premaknili v vašo korist za nekaj dni. Dan žrebanja bomo objavili pravočasno v listu.

Uprava

6

TEDNIKOV ROMAN — HUMORESKA — SLIKANICA — ROMAN — HUMORESKA — SLIKANICA — TEDNIKOV ROMAN -

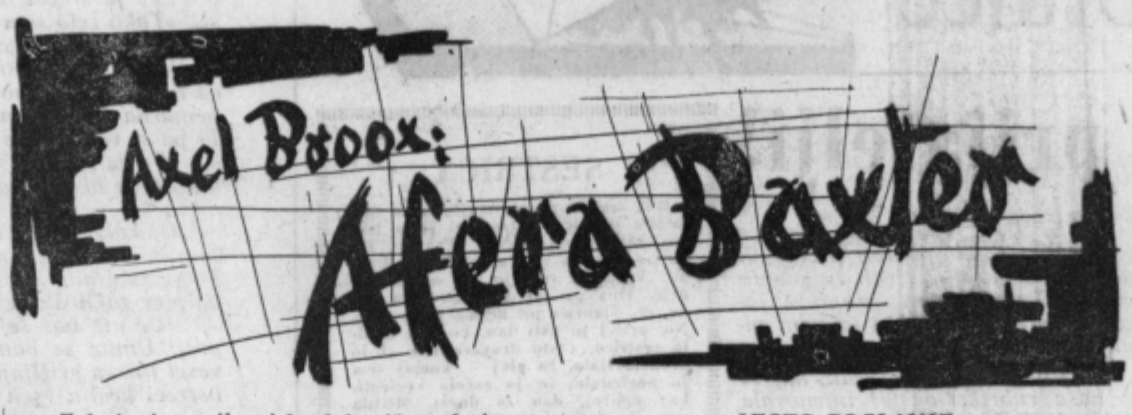

PETO POGLAVJE

Kaj če je bil sir John Baxter levičar? Bil je več kot šest čevljev visok in edini človek na Lincotu, ki je bil izredno močan. Poleg tega pa je imel, dedič svojega strica, razlog za umor. Po drugi strani je bilo dvomljivo, da bi mladi lord, ki sicer ni živel v najboljših denarnih razmerah, a je bil zdrav kot dren, tvegal svoj poki mu je bila slej ali prej zagotovljena. Hepplov ložaj v družbi in svojo bodočnost za dediščino, hladni in metodični sum bi se seveda utegnil upreti na nekatera dejstva iz preteklosti lorda Johna: njegovo neurejeno, razsipno življenje, morebitni večji dolgovi, stričeva varčnost in ne nazadnje načrti, ki si jih je bil mogoče zgradil za bližnjo bodočnost in ki se jim je najbrž stari lord zoperstavljal, tako glede večjih denarnih vsot kakor glede svoje lepe tajnice.

»Tista vaša teorija o levičarstvu in desničarstvu in tako naprej,« je rekel Heppel, »ni karsibodi, vendar...«

»Dejstva, kajne,« je vpadel Clay. »Kdor nima morale, mora imeti metodo, kdor nima domišljije, potrebuje dejstva.«

— — —

Doktor Gillman nas je vodil navzdol po hrastovih stopnicah, skozi kamnito predsobje, opremljeno s težkim črnim pohištvom, do prostora, od koder so vodila v knjižnico dvojna tapecirana vrata, pred katerimi je stal policijski stražnik.

Okna knjižnice so bila obrnjena proti jugu velika steklena vrata so se odpirala na široko teraso.

»Dolge vrste lepo urejenih knjig, zraven pa prazna glava, ki se jih veseli,« je rekel Clay zamišljeno, ko si je ogledoval hrastove police z masivnimi medeninastimi pregradami, za katerimi so varno počivali debeli zvezki, vezani v zlatorumeno usnje. Lord Arthur je bil po vsej priliki redoljuben človek in bibliofil, ki se očitno ni zanesel na poštenost svojih gostov.

Na veliki pisalni mizi je vladal pedanten red: sveži pivniki, nova peresa, črnilnik iz starega srebra, na katerem ni bilo niti najmanjšega madeža, škatlica s pečatnim voskom in srebrnim gorilnikom, skrbno ošiljeni svinčniki in ravnilce iz slonovine; vsak od teh predmetov je imel svoj določen prostor. Samo neodtrgani list na koledarju je pričal, da se je bilo dlakocepsko životarjenje starega lorda pravkar končalo.

»Tukaj je torej ležalo truplo,« je rekel Heppel doktorju Gillmanu in si ogledoval velik krvav madež na debeli preprogi: posušena kri je zlepila vlakna. Zdelo se mi je, da čutim gnusen sladkobni vonj človeške krvi.

Heppel je preiskoval madež z živim poklicnim zanimanjem. Iz žepa je potegnil kovinasto merilo in meril razdaljo od stene in od pisalne mize in potem razdalje primerjal z načrtom, ki ga je dobil od preiskovalnih uradnikov. Po tem načrtu naj bi bilo truplo ležalo dva čevlja od severozahodnega ogla pisalne mize, z nogami obrnjenimi proti kaminu, z glavo pa proti vratom.

Potem je izročil listek zdravniku, ki ga je dolgo časa skrbno študiral.

»Drži!« je končno izjavil doktor Gillman.

»Bojim se, da sem vas že predolgo zadrževal,« mu je rekel Heppel opravičujoče in odprl vrata.

Ko je zdravnik odšel, je Lucien Clay stopil od okna, od koder je bil s prezirljivim nasmeškom opazoval Heppelovo početje.

»Kri, pravijo, kriči, menda po maščevanju ali po čem že,« je rekel. »Tale madež je vsekakor zgovoren.«

Heppel ga je raztreseno pogledal.

»Pa tudi tale prevrnjeni stol... Lorda Arthurja je morilec zabodel, ko je sedel za svojo pisalno mizo. Silovit sunek ga je prevrnil na levo, ne da bi...«

Lucien Clay ni dokončal stavka. Pogled se mu je ustavil na zbirki orožja, ki je viselo na steni: jatagani, meči, bodala, bajoneti različnih vrst. Kot vse v tej sobi je bilo tudi orožje skrbno urejeno in očiščeno. V sredi je bil prazen prostor, kjer je nekoč visel dolgi bajonet, s katerim je bil lord Arthur umorjen.

»Zakaj ni morilec izbral krajšega bajoneta, ali bodala?« je zamrmral slikar, ki je stopil k steni. »Zakaj je snel najbolj nerodno krepelo, pri vseh hudičih?!«

Heppelu se ta okoliščina menda ni zdela prav nič pomembna. Dal si je opraviti z oknom, ki je gledalo proti zahodu in ga poskušal odpreti. Ko je ugotovil, da okna niso odprli, odkar je bilo poslednjič prepleskano, je stopil k steklenim vratom, skozi katera naj bi se bil Rothmann vrnil, da bi uresničil zločinski načrt.

»V primeru, da se Rothmann ni vrnil in da ni umoril lorda Arthurja, tedaj ga je umoril eden domačih ljudi.«

Tlakovana ploščad se je razprostirala vzdolž hiše. V sredini je vodilo nekaj kamnitih stopnic do nižje terase, posute s peskom. Za terasama je bil park; med debli velikih dreves je segel pogled do grmičevja, kjer je stala zidana senčnica.

»Na dan umora je vrtnar nasul svežega peska. S te strani je mogoče priti v hišo samo preko spodnje terase, torej po pesku, ali pa preko cvetličnih gred: v obeh primerih bi moral morilec pustiti sledove.«

»Kar bi vam delo seveda zelo olajšalo,« je rekel Clay, ki je prišel za nama na teraso.

»Zjutraj po umoru je policija natanko preiskala peščeno teraso in cvetlične grede. Na gredah ni bilo sledov. Na pesku pa so našli odtise čevljev dveh moških, ki sta v noči, ko je bil izvršen umor, zapustila Lincot.«

»Kdo sta bila ta dva moška?«

»Eden je bil Rothmann, za drugega še ne vem, toda prepričan sem, da s te strani ni nihče vstopil v hišo.«

»Kaj pa s severa?«

»Vsa vrata so že ob mraku zaklenili. Okna so bila zapahnjena. Izpovedi služinčadi se ujemajo....«

»Torej ste prepričani...?«

»Da je bil morilec v hiši. Edini tujec, ki je to noč prestopil prag Lincota, je bil Rothmann.«

Clay je molče poslušal detektiva.

»Upam, da vas ne motim,« je rekel ženski glas za nami. Orbnili smo se.

»Sophie de Manca!« je vzkliknil slikar.

ŠESTO POGLAVJE

Bila je oblečena na način, ki ni bil v skladu z njenimi leti. Koketno je ponudila Clayu roko.

»Kako napreduje vaša umetnost?«

Clay je odvrnil, da je zamenjal slikarstvo z brandyjem. »Alkohol mi bolj leži.«

»Ne verjamem vam niti polovice, vi grozni človek, kar govorite o sebi.«

Njena prisrčnost je bila izumetničena.

Povabila nas je na čaj. Slikar je odvrnil, da ne pije čaja, če ni v njem več kot polovica brandyja. Tudi Heppel se je zahvalil za povabilo, češ da zdaj ne utegne.

»Seveda,« je rekla naivno, »najprej morate najti tistega groznega zločinca, ki je umoril našega ubogega Arthurja.«

»Mislim, da smo ga že prijeli,« je rekel Heppel. Mr. Johnstone se je že vselil v svojo sobo na Scotland Yardu.«

»Tako hitro ste ga prijeli!?«

»In še hitreje ga bodo zopet izpustili!« je pristavil slikar. »Mr. Johnstone ima s tem umorom opraviti toliko kot vi, madame.«

»Zakaj ste to rekli?«

Clay ni odgovoril.

»Če ni bil Johnstone, je bil mogoče kak potepuh...«

»Toda... tu... v hiši...?« je zajecljala, »kdo naj bi to bil? Vsi, kar nas je na Lincotu, smo sorodniki in prijatelji... služinčad je zanesljiva...«

»In?« je rekel Clay in jo nepremično gledal.

Sophie de Manca se je zmedla.

»Ali niste hoteli še nečesa reči?« je rekel Clay.

»Bog daj, da bi se motili!«

Ko je odšla, je Clay izjavil, da še ni videl bolj žive prispodobe anahronizma; na račun Sophiinega lišpa je zbijal šale, ki so se mi zdele precej grobe. Imenoval jo je pudrnica.

»Zdi se mi,« je rekel Heppel resno, da ta gospa skriva nekaj dragocenih podatkov, ki jih bo treba izvleči iz nje.«

»Torej se tudi vam včasih kaj zdi?« je rekel Clay.

Heppel se za zbadljivko ni zmenil. Stopil je k pisalni mizi. Spodnji levi predal je bil odprt. V ključavnici je tičal ključ. Rekel sem, da bi bilo dobro, če bi vedeli, kaj je pokojni lord vzel iz predala.

»To mislim tudi jaz,« je rekel Heppel. »Iz banke so sporočili, da je lord Arthur zjutraj pred umorom dvignil šest sto funtov. Tega denarja nismo mogli nikjer najti.«

»Tudi ne v Rothmannovem stanovanju?« je vprašal Clay.«

»Ne,« je odvrnil Heppel, ki ga nič ni moglo spraviti s tira. »Računamo pa lahko z možnostjo, da je ta denar odnesel Rothmann.«

Clay se je zasmejal: »Rothmann še nikoli ni bil v tej hiši. Kako za vraga naj bi vedel, da je v predalu denar! Kdor je vzel denar, ta je moral starega lorda in njegove navade dobro poznati.«

Vprašal sem, če je lord Arthur iz banke pogosto jemal večje vsote.

»To je storil prvič,« je rekel detektiv. »Z denarjem je varčeval bolj, kot bi mu bilo treba.«

»Ali poznate številko bankovcev?« je vprašal Clay.

Inšpektor Heppel je prikimal.

»Glej, glej,!« je nenadoma vzkliknil in segel z roko v predal pod kup papirja. »Presneto revno nadomestilo za šest sto funtov.«

Streljanje v meglo

(Kozerija)

Pet let so bili izgledi moje družine glede stanovanja megleni. V tistem času sem streljal na vse strani in končno zadel o d l o č b o.. Sklenil sem, da bom poslej miren, popolnoma vdan in hvaležen občan. Nisem pa računal na moj občečloveški značaj, na dejstvo, da človek ni nikoli zadovoljen. To je baje tudi pozitivno, kajti stagnacija pomeni nazadovanje.

Stanujem v četrtem nadstropju stolpiča, kakršnih je v našem mestu zraslo kot gobanov po dežju. Tam stanujem že drugo leto in vrag ve zakaj se je v meni spet prebudil puntar? Globoko se sramujem svojega nesrečnega značaja, toda enostavno ne morem iz kože.

V četrtem nadstropju imam popoldansko sonce, poleti osvežujoč, pozimi leden **zrak** (skozi špranje vrat in oken). Kaj neki še manjka k tisti čudoviti rekreacijski kombinaciji. Pač, **voda.** No, za božjo voljo občan, vsega pa res ni mogoče imeti? Hodim se kopat v Dobrno in vsakič ves navdušen pozdravljam poleti zaprašene, pozimi pa zasnežene cevi novega vodovoda. Naj živi perspektiva!

V puntarja se spreminjam tudi tedaj, ko dobim kurjavo. Tiste sveže »sapice« skozi okenske in vratne okvirje me vselej vzpodbujajo k »obilnim zalogam«... Napolnim svoj besedni top in na položaj... Toda moji napadi so odbiti:

— Projektirali smo hišo za pogoje suksezivne oskrbe z gorivom! —

— V času modernih energetskih virov se razburjate zaradi premoga, ki ga nimate kam dati?

Res! Neobjektiven sem! Šel sem in poslušal predavanja o plinovodih, o atomskih centralah, o gretju na vodo, tok in mazut. Ob obilici energetskih virov sem mimogrede pozabil, da imam doma glinasto peč... Kaj bi torej streljal v meglo?

Dokler ni potres v Skopju spravil mojih opazovanj v preplah, sem mirno gledal, kako mi stene v stanovanju podolž ter počez pokajo in rišejo prav čudne zidne »freske«. Po Skopju pa sem postal paničar:

Stavba se sama od sebe ne bo potrdla, so me tolažili.

— Če bo potres? Oprostite, prej še nismo imeli predpisov za gradnjo na potresnih področjih. Sicer pa je naše mesto itak samo v osmi potresni coni!

Spet sem bil krivičen. **Statiko** v mojem stanovanju so uredili pleskarji...

Toda skušnjavec ne da miru. Ne dovoli mi, da bi bil vdan in hvaležen občan. Ono noč, ko je nastopila odjuga, sem podvomil v funkcionalnost zaklopk mojih sekrecijskih organov. Sredi noči sem se zbudil z mokrimi nogami. Podvomil sem, da bi bil zmočil posteljo tako nizko, tam doli pri nogah... Luč mi je razodela skrivnost... **Voda,** tisti manjkajoči člen trojedinstva (sonce, zrak in voda) je izpolnila vrzel. Voda, da, voda. Toda ne iz nezavrte pipe. S stropa sem jo dobil. Prav tisto, dobro neklorirano, nebeško ali (učeno) — atmosfersko vodo.

Nehvaležnež kakršen sem, sem se pritožil, češ da ne plačujem vodarino za vodo v postelji, temveč v vodovodu. Spet sem streljal v meglo:

— Žal nam je, za graditelja ugasne garancija po dveh letih. Zakaj pa je pritekla voda šele po dveh polnih letih? —

— Konstrukcijska napaka? Načrt je bil odobren, prosimo vas! Sicer pa so ravne strehe moderne in kdo je računal na tako zimo?

Ob priliki se bom pritožil na metereološki zavod. Čisto zares! Do takrat pa se oskrbujem z atmosfersko vodo v spalnici.

Ne bom več streljal v meglo. Nima pomena, pa tudi lepo ni. Treba je biti vdan in hvaležen. Tudi idejno ni na liniji, če se človek zmrduje nad napakami naše nagle in mlade rasti... Končno je stolpič, kjer stanujem, star šele dve leti, Kakšna neučakanost. Prav sram me mora biti! -ček.

za mlade bralce

Dragi mladi prijatelji!

Naše zadnje povabilo vsem bralcem naše rubrike je rodilo obilen sad. Saj se še spomnite, kaj smo vas prosili, kajne? Povprašali smo vas za novi, boljši naslov naše rubrike. Dobili smo veliko predlogov in skoraj smo bili v zadregi pri odločitvi. Pa saj ni čudno — poglejte kaj vse so nam prijatelji naše rubrike svetovali: MALI UTRINKI, MLADI ZA MLADE, RADOVEDNA MALHA, ARENA MLADIH BRALCEV, VRTILJAK, ZARJA, MOJCA, ŽIVANA, DALIJA ali DARJA, SNEGULJČICA, TEDI, BOBI, MESEČNI ZVONČEK, DELA MLADIH, CELJSKI MLADINSKI KOTIČEK, IZ ŠOLSKE TORBE, LIST NAŠE MLADINE, MLADINSKI KOTIČEK, OTROCI — BERITE Z NAMI, TEDNIKOV VESELI SVET, PIONIRSKE VESTI, MLADI KRPANI PISEJO, POTOK ZANIMIVOSTI, MLADE SKRIVNOSTI, ZELENO LISTJE in TRAJNICA. Res je sicer, da srečamo v teh predlogih tudi kakšen naslov naših že znanih mladinskih rubrik in časopisov, toda kljub temu vsem, ki so nam pisali, prav lepa hvala.

V uredništvu smo odločili, naj bi se naša rubrika odslej imenovala »RADOVEDNA MALHA«. Tako nam je predlagala Tatjana Kompan, Celje, Ulica 29. novembra 29. Naslednji nagrajenci pa so: Ika Orač iz Rogaške Slatine za predlog »IZ ŠOLSKE TORBE«, Irena Mikłov, Celje, Ipavčeva 10 za predlog »MLADI KRPANI PISEJO« in še Ivanka Deželak iz Planine pri Sevnici za »POTOK ZANIMIVOSTI«. Vsem nagrajencem iskreno čestitamo, vabimo pa jih, da pridejo po nagrade kar v uredništvo — in to v petek, 28. februarja ob 10. uri dopoldne.

Tetka urednica

SESTRICA

Bila sem še precej majhna, ko sem dobila sestrico. Mama mi je o tem večkrat pripovedovala. Pravila je, da bo sestrica velika kot štruca kruha. Vprašala sem jo, če se bo kaj drla. Ona pa mi je odgovorila, da ne ve, sigurno pa ne bo čisto tiho. No, prišel je tisti dan, ko sem dobila sestrico. Čisto drugače sem si jo predstavljala. In glej — komaj sem jo pogledala, že je začela vreščati, kar naprej, dan za dnem. Mislila sem, da bom ob pamet! Malo pa me je jezilo tudi to, ker je vsakdo, ki nas je obiskal, gledal samo njo. Jaz pa sem stala v kotu kot izgubljena. Tako majhna je, pa vzbuja večjo pozornost kot jaz, sem se jezila. Prej sem bila jaz vse, zdaj pa se dobrikajo samo njej.

Dolgo, dolgo sem se kislo držala. Kasneje pa sem se navadila svoje male, nebogljene sestrice. Danes jo imam zelo, zelo rada. Večkrat ji pripovedujem, kako je bilo, ko je bila majhna, ona pa se mi samo smeji. Ne vem, kaj si misli.

Anica Ostruh,
Maistrova 8. — Celje

LEV IN MIŠKA

Lev je srečal miško in ji dejal:

»Tako zelo sem lačen, da te bom pri priči požrl!«

»Kaj?« se je začudila miška. »Ti, ki si kralj vseh nas živali, hočeš požreti mene, ki sem najbolj uboga živa stvarca na svetu? Ne bom ti dosti zalegla, poleg tega pa sem še nemarna in ostudna tako zelo, da se celo človeku gabim. Ti pa si vendar lep in mogočen!«

»To je že res,« ji je pritrdil lev, »da sem lep in mogočen in gotovo bi bil tudi užiten. Ali bi tebi nemara dišalo moje meso?«

O, kako z užitkom bi si ga privoščila! Toda ravnokar sem pojedla neko majhno kobilico in zdaj nisem več lačna.« To je odvrnila miška in jadrno pobegnila. Potem pa je iz daljave zaklicala levu:

»Če me boš še kdaj hotel pojesti, mi povej to tri dni prej! Umila se bom in naparfumirala nalašč zate, da boš vesel finega grižljaja. Meni pa bo tudi v čast, če bom mogla ustreči kralju vseh živali...«

Žalski pionirji plešejo

Ne, ne — ta fotografija pa ni s pustne prireditve! Predstavlja namreč plesno skupino žalske osnovne šole, ki je izvedla ob različnih priložnostih že veliko prijetnih plesnih točk. In čeprav tega ne vemo zago tovo, pa si skorajda upamo trditi, da je plesna skupina žalske osnovne šole tudi ob pustu pripravila kaj novega.

ZVERI V ŠOLI

Tovariš učitelj je stopil v učilnico. Skoraj bi padel vznak, tako se je »prestrašil«. Nobenega otroka ni bilo v razredu. Po klopeh so renčale same »zveri«.

»Joj, prejoj, kje so moji učenci!« je zaklical tovariš učitelj in dvignil razrednico pred sebe. Nasprotj mu je brundal rjav medved. Godrnjal je in tacal. Pri mizi je renčal velik volk z rdečim jezikom. Prav takšen je bil kot tisti, ki je požrl babico in Rdečo kapico. Pri tabli se je zvijala tanka lisica Zvitorepka. V prvi klopi je zaspano sedel debel pujsek.

»Joj, prejoj, kaj je to!« je »tarnal« tovariš učitelj.

Zveri pa so se smejale. Niso se steple in niso se požrle. Medved je pobožal prašička debeluščka; lisica Zvitorepka je zaplesala z volkom. V klopeh pa so čudne vzeri zapele:

»Pust, pust, pust!« in se zahihitale: »Hi, hi, hi!«

INDIJANSKI POGLAVAR

»Glej, kakšen indijanski poglavar!« smo vzkliknili, ko smo zagledali operjenega Indijanca.

»Hihihi,« se je hudomušno nasmehnil Bojan. »Poglavar? Ali ne veste, kdo je to? Hihi, to sem jaz!« In oči so se mu prešerno iskrile. Za trenutek je bil poglavar. Ali ni to nekaj velikega? Zato ima pustovanje svoj čar, ki ga pri nobenem pionirskem odredu ne bi smeli zanemarjati. V Podčetrtku, kjer je tudi pionir Bojan, vsako leto prirejajo maškarado. Tu se kosajo v iznajdljivosti; na pustni dan mrgolijo glavarji, zamorci, kralji, dimnikarji, medvedje in volkovi, cigani in oficirji, berači, starke in bradati možje, palčki in gozdne vile okoli šole. To je živžav!

Bojan, indijanski poglavar

»In kaj boš letos Bojan?« smo vprašali. »Glavar Črna noga?« Pomežiknil je kot miška, se skrivnostno nasmehnil, oči so mu zableščale, toda ni izdal skrivnosti. Bil pa je že kavboj Jimi, kolesarski dirkač, indijanski poglavar, le kdo ve kaj je bil letos?!

MARTIN KRPAN

MARTIN KRPAN V PUSTNEM SPREVODU

V torek je bil v Celju velik in lep pustni sprevod. In če bi vprašali otroke, kaj jih je v pustnem sprevodu najbolj navdušilo, bi verjetno odgovorili, so bili to pionirji osnovne šole iz Polul, ki so v pustni sprevod poslali: Martina Krpana in njegovo kobilico, cesarja in cesarico, ministra Gregorja, Brdavsa, pa Butalce in celo vrsto živali iz Disnayevega sveta. Veliko truda so pionirji s polulske šole vložili v izdelavo mask za svoje pustne šeme in velik uspeh so poželi. Tako pa je tudi prav, saj dobro delo zasluži tudi lepo nagrado.

Martin Krpan in njegova kobilica

BELA ŠOLA V TABORU

Bal sem se, da ne bom kmalu našel taborskih smučarjev in sankarjev. Vedel sem, da so na enem od gričev, ki obrobljajo kraj, Vedel sem pa tudi, da se zbirajo vsako jutro v šoli, od koder po krepki malici krenejo na smučarske terene. Bile so še počitnice, zato sem upal, da jih bom na smučišču našel veliko. Na šolskem hodniku sem prebral sporočilo: »Smučarji bodo vadili na Grabnerjevem griču, sankarji pa na Metelanovem hribu«. »Aha, tudi zamudnike imajo,« sem brž ugotovil in sklenil najprej obiskati sankarje.

Že od daleč sem opazil vesele otroke. Tudi po trije na enih saneh so se spuščali po naravnost opojni belini. Čul sem glas vaditelja: »Pazi, kako držiš noge! Nagni se na levo!« To je pa že čisto prava šola, sem nato pomislil. Ko so me otroci zagledali, sem moral tudi jaz takoj pokazati svoje sankarske veščine. Priznal sem si na tihem, da sem se na svojih starih sankah kar precej naučil. Med otroki, ki jih je bilo več kot dvajset, je hitro mineval čas. Še zadnjič sem se spustil po bregu. Za mano se je vila cela kača sani.

Med potjo k smučarjem sem premišljeval, kako pametno so storile organizacije v Taboru. Ena sama ne bi zmogla stroškov za oba tečaja. Pa so se povezali Partizan, Društvo prijateljev mladine, taborniki in SZDL in pripravili otrokom veselja polne počitnice. Ni bilo treba iskati denarja za drugo bivanje v planinskih domovih, le nekaj tisočakov in veliko dobre volje je bilo dovolj za uspeh.

Smučarjev pa nisem kar tako hitro zagledal. Skoraj kot z neba sem padel mednje. Kar nasmejalo se mi je, ko sem malo naže zagledal drugo skupino sedem in osemletnih otrok na kratkih, največkrat doma obdelanih smučeh. Kako pogumno so prenašali padce! Starejši, bolj izkušeni, pa so seveda skakali. Najdlje je skočil sicer Stane, ampak skok ga je stal smuči. Nerodno je padel in po zraku so sfrčale treske. Nič več skokov!

Povprašal sem po načrtih. »Pripravljamo se za občinsko prvenstvo, ki bo letos v Taboru,« so mi dejali. Lepo, volje jim res ne manjka.

D. F.

ZIMSKO VESELJE

Tam sredi bele vasi,
otroci so zbrani vsi,
imajo sanke in smučke,
na sebi pa tople kožuščke.

Zapele so sanke po snegu
in šlo je ko veter po bregu,
a mali so peli in se veselili,
zvečer pa se v postelje tople poskrili.

Martin Krajnc, osnovna šola Žalec 6. d. razred,

MIHEC IN LUČKA

Mihec in Lučka sta v resnici velika prijatelja, toda tega skoraj nikoli ne pokažeta. Da bi Mihec, ki je znan kot največji nagajivec svojega kraja, priznal »neki« deklici, da mu je všeč — ne, to pa že ne! Pa vendar bosta Lučka in Mihec doživela marsikaj zanimivega — z vašo pomočjo! Kako to?! Takole: Pošiljajte nam o doživljajih Mihca in Lučke kratke, kratke zgodbice — take, da jih bo naš risar lahko upodobil v največ štirih sličicah s kratkimi

podpisi. Boste pomagali? Torej prihodnjič — prva zgodbica o Mihcu in Lučki. Mi pa bomo seveda vsakega avtorja objavljen doživljaj naših novih prijateljev primerno nagradili.

DR. SERGIJE MAKIEDO

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

6

V njej so bile trupe iz vseh kolonij in dominjonov. To je ustvarjalo veliko pisanost barv in ras — vse v angleških vojaških uniformah. Ulice Barija so bile preplavljene z ljudmi.

Mimoidoči so nas radovedno opazovali in pogosto vzklikali: »Rusi«! Zaradi čudnih uniform nas niso prepoznali, po petokrakih zvezdah pa so sodili, da smo Rusi. Kadar smo na ulicah ali v lokalih pojasnjevali, da smo Jugoslovani, so mnogi obrazi meščanov postajali zaskrbljeni in preplašeni. Od tod je bilo precej ljudi v okupacijski vojski v Jugoslaviji. Redkokatera hiša v četrti starega Barija je bila brez naših preprog ali kakšnega drugačnega »spomina«.

Na ulicah je bilo pogosto slišati naš jezik. Bilo je mnogo Jugoslovanov, ki so po različnih poteh pobegnili sem ob okupaciji Italije. Bilo je precej četniških elementov, a še več politično nekompromitiranih ljudi, ki so zbežali iz strahu pred Nemci in ustaši. Posebej dosti je bilo Židov, ki so bili dotlej internirani po taboriščih v južni Italiji.

Ob prihodu na ladjo nas je čakalo neprijetno presenečenje. Armanda je ležal pod ladijskim mostičem z razbito glavo v mlakuži krvi. Ko se je vzpenjal na ladjo, mu je spodrsnilo, pri čemer se je težje poškodoval. Prenesli smo ga v pristaniško ambulanto, kjer ga je previl italijanski zdravnik. V trenutku so se v ambulanti znašli trije italijanski policijski agenti, ki so hoteli stvar »preiskati«, češ da je nekdo z ladje udaril Armanda po glavi. Skušali smo jih mirno prepričati, da to ni njihova zadeva, da je »Bakar« vojna ladja in Armanda zavezniški oficir, toda agenti so trdovratno vztrajali. Medtem je z »Bakra« prišla v ambulanto skupina tovarišev, obkolila agente in jim zagrozila, da jih bo pometala v morje. To je pomagalo in agenti so se umaknili. Potem smo Armanda prenesli v bolnišnico v Modugnu in tam je žal ostal izven naše sredine ves čas najtežjih operacij. Šele konec 1945. leta se je pojavil kot šef tehničnega odseka naše baze. Ta nesreča nas je huje prizadela, ker se je tako naša delegacija zreducirala samo na mene in odslej sem moral povsod nastopati sam ali se posluževati oseb, ki po dokumentu, ki smo ga nosili s seboj, niso bile pravomočne.

V ZAVEZNIŠKI NADZORNI KOMISIJI ZA ITALIJO

Naslednjega dne je po kosilu prišel poročnik French, da bi me zapeljal v Brindisi. V ta namen je general Trollope odstopil svoj osebni avtomobil, kar je v tistem času pomenilo nenavadno znamenje pozornosti. S seboj smo vzeli tudi Poduja. Med potjo smo se veliko pogovarjali s Frenchom. Zanimala ga je naša borba. Poslušal je naše pripovedovanje, ki se mu je kdaj pa kdaj zdelo kot fantastična bajka iz nekega drugega sveta. Imam vtis, da nam je verjel. French se je v vsem pokazal našega prijatelja. Pomagal nam je vedno in povsod; njegova pomoč je bila često odločilna. Simpatije, ki jih je kazal, so bile izraz iskrenega prijatelja, čeprav je bil v bistvu apolitični umetnik. Bil pa je prvi zavezniški oficir, s katerim smo se srečali na tujem ozemlju in tega nismo nikoli pozabili.

Zavezniška nadzorna komisija je bila neke vrste vojaška vlada za Italijo; njena naloga je bila nadzorovati izvrševanje premirja s strani italijanske vlade. V tem pogledu je bila njena oblast precejšnja; to je bil dejansko vrhovni zavezniški organ v Italiji. Načeloval ji je general F. M. Macfarland, sicer v času miru znani laburistični politik in ljudski poslanec. Komisija je bila začasno nameščena v Brindisiju, kjer je bival italijanski kralj in Badoglijeva vlada.

French nas je pospremil v komando in poklical dežurnega oficirja. Takoj ko mu je pojasnil, kdo smo, je kapetan jezno zamahnil z roko in zelo nevljudno z zvišanim glasom pričel govoriti, da ima že dovolj teh Jugoslovanov, ki so zbežali iz svoje dežele in zdaj nenehno trkajo na vrata zavezniških komand in prosjačijo za denar. French je na to izpoved ostro reagiral in kapetanu pojasnil, kdo smo, pri čemer je poudaril, da smo prišli v Italijo z vojno nalogo s svojo lastno ladjo in da od nikogar nočemo nobenega denarja. Pojasnilo je takoj delovalo. Kapetan, dežurni oficir, je brž spremenil svoj glas, nam ponudil čaj in se pričel zanimati za posebnosti naše borbe, za naše potovanje itd. Navsezadnje je bil le prepričan, da nismo to, kar je spočetka mislil, zato je odšel, da bi nas najavil pri generalu Macfarlandu.

Del kirurškega oddelka, kjer bodo postavili prizidek, v neposredni bližini ginekologije (levo).

TEŽAVNE RAZMERE

na ginekološkem oddelku celjske bolnišnice

GINEKOLOŠKI ODDELEK NEKOČ...

Ginekološko porodniški oddelek celjske bolnišnice je star nekaj več kot štiri desetletja. Po podatkih tedanjega šefa dr. Emila Watzkeja (objavljenih »v 10 let ginekologičnega oddelka v Celju«, 1932) »so 26. oktobra 1920 z doto 20.000 K. j. prevzeli tri male sobe (7 postelj) kirurgičnega oddelka, nabavili dve sterilizacijski kaseti, montirali na hodniku umivalnik, predrli slepo okence ter tako pridobili 6 postelj, katerih konstrukcija je bila spoštljivo starinska.« Po istih podatkih se je v naslednjih letih oddelek razvijal takole:

- 1. julija 1921 je dobil samostojno sestro;
- v začetku leta 1922 kopalnico in prvo strežnico;
- junija 1923 so mu priključili veliko sobo — število postelj se je povzpelo od 13 na 29, frekvenca porodnic pa od 334 v prejšnjem na 535 v tem letu;
- 1924 je babica dobila fiksno mesečno plačo;
- 1925 so od mestne občine celjske kupili parcelo za novi paviljon;
- 1926. leta so prepleskali okna, električno napeljavo pa pogreznili v zid;
- 1927 so prepleskali glavno poslopje, ob Ipavčevi ulici postavili betonsko ograjo in zgradili pločnik; za novorojenčke, ki so 7 let zmrzovali, so pozidali novo peč;
- 21. junija 1928 je oblastni odbor določil komisijski ogled in razgovore glede projekta za zgradbo nove porodnišnice;
- leta 1929 so vprašanje sklenili odložiti na poznejši čas, hkrati pa sprejeli sklep, da mučne razmere v Celju takoj izboljšajo; za gradnjo srednjega in enega stranskega trakta novega poslopja so namenili 1,5 milijona dinarjev; avgusta so pričeli z gradnjo in po odobritvi izgradnje še drugega trakta je bila do poletja naslednjega leta stavba v grobem že dograjena.

Novi paviljon je imel prostora za 74 postelj, celotni gradbeni stroški z inventarjem so znašali 4 milijone 600 tisoč dinarjev, kar pomeni, da je odpadlo na posteljo 57.500 din. Po mnenju samega projektanta ing. Antona Dolenca je bila nova porodnišnica najmodernejši in najbolj razkošno opremljen zavod svoje vrste ne le v Jugoslaviji, temveč v vsej južni Evropi.

... IN DANES

Toda čas teče.

Nekdanji »ponos dravske banovine« je ugasnil, ne samo, ker je ugasnila tudi dravska banovina, pač pa, ker je preteklo trideset dolgih let.

Dandanes so razmere ginekološko porodniškega oddelka, ki je torej vklenjen v dimenzije izpred tridesetih let, še toliko slabše. Zgradba, ki je sicer na zunaj ostala; kakršna je bila (z izjemo dodatnega vhoda, ki vodi v ginekološko ambulanto), je v zadnjih letih doživela spremembe vsaj navznoter. In ne le spremembe — predvsem rešitev. Iskanje izhoda iz zadrege, ki jo porajajo potrebe, je namreč privedlo do preureditev, s katerimi naj bi maksimalno izkoristili prostore in jih prilagodili sodobnim medicinskim metodam in postopkom. Že bežen sprehod skozi oddelek nam kaže vsekakor skrajne pridobitve v tem smislu, toda dokaj neugoden je vtis, ki ga zapuščajo recimo zasilna ležišča na hodniku in ki ga ne morejo odpraviti še tako vztrajna prizadevanja v danih pogojih. Čeprav je uspelo velike galeje spremeniti v okusne manjše sobe (z največ po šest postelj) ter z ustrezno funkcionalno preureditvijo stranskih prostorov pridobiti manjkajoče pritikline, je oddelek še vedno brez čakalnice; ob operacijski sobi je pisarna, ki tja ne sodi itd. Toda v tem še ni najhujši problem, saj bi bilo mogoče čakalnico urediti s prizidkom; z nadaljnjimi prezidavami bi lahko prestavili pisarno v prvo nadstropje, kjer bi namestili tudi arhiv, medtem ko bi v drugem nadstropju uredili ambulanto (da ne bi bilo treba bolnic prenašati iz tega nadstropja v prvo). Prav tako bi bilo potrebno tudi dvigalo.

Večje težave so v pogledu standardnih postelj. Teh je trenutno 148, kar je pri frekvenci 170 in več žena premalo. Zato se vodstvo oddelka ukvarja z mislijo, da bi nadzidali teraso ter v njej uredili prostore za dežurstvo, s čimer bi lahko sedanje dežurne prostore namenili porodnicam in tako pridobili okrog 20 novih postelj. Če bi dozidali še na obeh straneh prizidka, bi pridobili vsega skupaj 32 postelj. Tako bi ob razmeroma skromnih investicijah (okrog 40 milijonov dinarjev) zadostili potrebam celo za deset do petnajst let.

Toda to so za zdaj le še »megleni horizonti«, ker za uresničitev zamisli ni finančnih sredstev; perspektivni program razvoja bolnišnice pa predvideva drugačno rešitev. Ta je, kar zadeva ginekologijo, predvsem v opustitvi sedanje zgradbe.

»POPOLNOMA NEHUMANI ODNOSI«

Da bi o sedanjem položaju ginekološko porodniškega oddelka dobili jasnejšo podobo, velja poleg že navedenih podatkov, ki nam jih je posredoval predstojnik **dr. Rudolf Čik,** navesti še njegovo mnenje.

»Na našem oddelku«, pravi dr. Čik, »bi bilo za ublažitev sedanjih razmer nujno izvesti to, kar sem že navedel. Vendar imam občutek, da smo zapostavljeni ter da preveč forsiramo kirurgijo. Povedati moram namreč, da se s prizidkom kirurgičnega oddelka ne strinjam. Sklep o tem je bil sprejet brez sodelovanja predstavnikov našega oddelka. Prizidek nam ruši in jemlje razgled in zunanji videz, prav tako tudi vsako intimnost, ki je za naš oddelek še toliko nujnejša zaradi miru in večje čistoče, potrebne ženam, kar drugi zdravniki neradi priznavajo. Prizidek, ki bo veljal od 250 do 300 milijonov dinarjev, bo le začasen, po nekaj letih bo postal pretesen in treba bo iskati novo trajno rešitev. Podpiram pa (in to podpiramo vsi) predvideno izgradnjo objekta v smeri proti zdravstvenemu domu, kjer bi našla svoje prostore tudi ginekologija. V tem primeru bi našo sedanjo zgradbo lahko uporabili za različne potrebne oddelke, morda celo za dečji dom, ki bi ga Celje moralo imeti, a ga še nima. Čeprav je slišati, da bi zgradbo kazalo podreti, bo njena trdnost vzdržala vsaj še sto let. Karkoli bi v to hišo namestili kasneje, ta, gotovo ne prevelika investicija, ne bi bila stran vržena. Ker si prizadevamo, da bi izboljšali predvsem položaj naših žena in ker pri tem ni potrebne pomoči od zunaj, smo lani novembra naslovili na centralni upravni odbor bolnišnice prošnjo, da bi ustanova najela kredit, ki bi ga naš oddelek izplačal v desetih letih. Prošnje do danes, vse kaže, še niso obravnavali.

»Ne bi bilo treba posebej naglašati, da so največji problemi prav zasilna ležišča, ki v nobenem pogledu niso primerna, saj se žena ne more odpočiti, razen tega ne dopuščajo vzdrževanje reda in čistoče itd. Pomanjkanje standardnih postelj ima seveda tudi še druge negativne posledice. Zlasti so v težkem položaju matere, ki morajo že tretji dan po porodu zapustiti oddelek, pri čemer prihaja doma do zelo pogostih komplikacij, ob katerih trpi tako mati kot otrok (vnetje dojk, podhranjenost otroka, hujšanje, driske, zlatenica itd.). Mislim, da mati danes težko dobi na dom pomočnico, ki bi jo negovala in ji nudila to, kar bi ji morala nuditi bolnišnica. Če upoštevamo, da bi mati morala ostati v bolnišnici vsaj šest do sedem dni, imamo potemtakem opraviti s popolnoma nehumanimi odnosi. Prav socialistični družbeni standard je tudi v tem, da damo bolnikom kar potrebujejo, pa jih šele potem, ko njihovo zdravstveno stanje to dopušča, odpustimo. Zategadelj se zdi varčevanje s sredstvi, ki bi omogočila izpolnitev takega smotra, dokaj neumestno. Je namreč tudi v nasprotju s sistemom, v katerem naj bi bila na prvem mestu skrb za človeka kot našo največjo družbeno vrednoto. Žal ga v praksi vendarle še premalo cenimo«.

IZPOLNITEV PRIZADEVANJ BI OMOGOČILA BOLJŠE DELO

Kakor povzemamo iz nadaljnjih podatkov je utesnjenost na ginekološko porodniškem oddelku očitna tudi, kar zadeva novorojenčke. Obstoje pravzaprav samo dve otroški sobi, ki sta obe prenatrpani. Vtem ko je dejanskega prostora le za 68 dojenčkov, se giblje njihovo število med 72 in celo 89. (Za otroke, ki niso zdravi in za nedonošenčke ima oddelek seveda posebne skromne prostore). Razumljivo je, da stiska občutno otežkoča delo zdravstvenega kadra, ker je za nemoten potek dela potrebna solidna organizacija. Delo samo pa je toliko zahtevnejše, ker so matere in seveda starši nasploh za svoje otroke, razumljivo, občutljivi.

Predstojnik ginekološko porodniškega oddelka dr. Rudolf Čik

Kljub temu je ginekološko porodniški oddelek v zadnjem času dosegel pomembne uspehe. Tako je bilo na oddelku lani 1.874 novorojenčkov, od katerih je bila zaradi povečane zlatence potrebna zamenjava krvi v 45 primerih, medtem ko v 76 primerih krvi niso mogli izmenjati doma. Pri tem so porabili vsega skupaj 52 litrov krvi. Razveseljiv je tudi podatek, da lani ni umrla nobena porodnica in da je tudi umrljivost otrok minimalna. Zasluge za to ima pač v prvi vrsti zdravstveni kader, ki je po mnenju predstojnika dr. Rudolfa Čika pokazal veliko sposobnost in prizadevnost, prav tako pa gre priznanje tudi celotnemu kolektivu.

Tu velja dodati, da vplivajo neurejeni pogoji tudi na kadrovsko zasedbo. Na oddelku je zaposleno 108 ljudi, od tega 13 zdravnikov, 6 medicinskih sester, 18 babic, 12 bolničark in večje število strežnic. Zasedba pa skoraj v nobenem mesecu ni popolna. Tako je bilo januarja letos zaposleno le 96 uslužbencev, 18. oktobra lani pa jih je bilo v službi celo komaj 79. Takšno nihanje števila zaposlenih vsekakor ni ugodno, ker obremenjuje ostale uslužbence. Da bi bila zasedba polna, bi oddelek potreboval vsaj še 12 ljudi, od tega tri zdravnike. Tako je torej izpad še večji.

POTREBE IN ŽELJE ŽENA NAREKUJEJO ŠE DRUGO AMBULANTO

V okviru ginekološkega oddelka deluje tudi ambulanta, ki so jo pred leti uredili v kletnih prostorih. V tem času je popolnoma opravičila svoj obstoj. Ambulanta posluje 10 ur dnevno, povprečnih dnevnih pregledov pa je 80, kar pomeni, da odpade 8 pregledov na uro. Po mnenju predstojnika dr. Čika tako visoko število pregledov ne more zagotoviti preveč kvalitetno delo, kajti mednarodna norma predpisuje le štiri preglede na uro, se pravi polovico manj. Spričo tega narekujejo potrebe ureditev še druge ambulante — prav tako v kletnih prostorih ginekološkega oddelka. Obe ambulanti bi poslovali ves dan. »Ob tem,« pravi dr. Čik, »se nam ne zdi prav, da za potrebe ginekološke službe ne bi več storil tudi zdravstveni dom, ki ima enega samega ginekologa, a bi moral imeti vsaj še dve ambulanti, da bi delali trije zdravniki. Področje, ki ga ta služba zajema, je namreč zelo obsežno, preventivna dejavnost pa je zlasti v zgodnjem odkrivanju bolezni tu še toliko pomembnejša.«

D. Hribar

DVE SCOTTOVI

Pesnik in romanopisec Walter Scott je srečal berača in ga hotel obdarovati. Ker pa slučajno ni imel pri sebi drobiža, mu je dal srebrnik in rekel.

»Nate, vzemite, ostanete mi pa dolžni šest penyjev«.

»Bog vam povrni,« se je zahvaljeval berač, »želim vam samo, da bi živeli tako dolgo, dokler vam ne poplačam tega dolga.

— — —

Sluga je pisatelju zaupal tole:

»Gospod Walter, vaši romani imajo zame neprecenljivo vrednost!«

»Zelo sem vesel, da to slišim!«

»Res gospod, kadarkoli sem podnevi naporno delal in prišel utrujen domov, sem vzel enega izmed njih — in takoj zaspal«.

PROBLEM V ŽARIŠČU

VLADO SMEH:

Maske dol

(Nadaljevanje)

Dosedanja vsebina: Štefan Frakelj, ki na jutro po pustu spozna, da je žensko bitje ob njem v postelji negibno (mrtvo) je vrh vsega dobil še odpoved stanovanja zaradi te ženske v postelji. Z dogodki na pustni veselici skušamo zvedeti od kod ta ženska v Frančkovi samski postelji? Ugibajte s piscem tudi vi...

In spet smo zagledali Štefana Fraklja pred mikrofonom:

— Nastopa skupina konfekcijskega podjetja »Moda«. Vse je domače izdelave, le lutke smo uvozili iz Italije.

Bil je to baletni nastop. Šest mož je prineslo šest lutk. Pričeli so jih oblačiti. Posnemali so delo domačih kreatorjev mode. Ko so bile lutke napravljene (bile so same lepotice v naravni velikosti), so izvedli še ples krojačev. Med plesom so se priklonili in takrat se je primerilo, da je vsem popustil šiv na hlačah. Neprijetnost so prikrili tako, da so se obrnili in postavili most. Takrat so jim pa na suknjičih odleteli gumbi. Pograbili so vsak svojo lutko in izginili za zaveso. Za slovo so gledalci še videli šest razpočenih zadnjic...

— In zdaj še naša šarmantna Marjana Deržaj. Naslednja točka pa bo nastop gostov iz Dravskega polja — kurenti...

Ko je prišla Marjana do Štefana, ga je poljubila. Pogledal jo je, kot da bi mu dala sto tisoč dinarjev, potlej pa je zaprl oči, odšel od mikrofona naravnost preko mize, za katero so sedeli ugledni gostje in sedel predsedniku na kolena. Šele takrat se je ovedel in dejal: — Pardon — ter stekel za oder.

Marjanino temperamentno petje je vžgalo, kakor pravimo. Vsi prisotni so se pozibavali ob razgibanem ritmu. To je poskusil tudi »copatar«, vendar ga je žena pogledala ne samo do pozibavanja, marveč do življenja.

Pri vhodu v dvorano se je prikazal človek v zaporniški obleki. Naslonil se je na podboj. Dihal je hitro in nekajkrat pogledal, če ga kdo zasleduje. To je zaigral tako prepričljivo, da so vsi, ki so ga opazili, morali priznati, da je odličen igralec.

Iznenada je stekel in se pomešal med druge maske. Ko je bil za stebrom, je vstopil v dvorano miličnik, ki je vodil na vrvici psa. Zalajal je,

pogledal miličnika in ga jel vleči proti tistemu delu dvorane, kjer je bil bife. Ustavila sta se natanko pred stojnico, na kateri je pisalo »Kranjske klobase«.

Štefan Frakelj je pogledal po dvorani in vprašal:

— Zdaj mi pa povejte povsem odkritosrčno: ste me že slišali peti?

Dvorana mu je odgovorila:

— Ne!... Ne še!

Štefan se je nasmehnil:

— Pa me tudi ne boste... Namesto mene bo zopet Rafko Irgolič. Pesem je sicer uvožena, vendar smo jo presadili v slovenščino in tako predelali, da je predsednik sindikata dovolil izvedbo ob spremljavi orkestra in baletnega ansambla. Tovariš predsednik, dajte, prosim, znak za začetek.

Predsednik sindikata se je naklonil proti županu, ko mu je ta pokimal, je dal z roko znak, da lahko pričnó.

Predsednik sindikata je dal Štefanu vedeti, da bi se hotel z njim nekaj pomeniti. Dobila sta se v garderobi.

— Kaj je sedaj na vrsti? ga je vprašal.

— Skeč »Rotacija«...

— Me hočete uničiti, je zatulil predsednik. — Dobro veste, da tega nisem dovolil. Takoj ko sem prebral ta skeč, sem ga prepovedal.

Predsednik si je jel brisati potno čelo.

Štefan mu je skušal ugovarjati:

— Tovariš predsednik. Saj ni pri tem skeču ničesar, kar bi dišalo po kapitalizmu. Vse je prirejeno našim razmeram. Skeč je torej docela socialističen in jaz ne vidim razloga, da bi...

— Prenehajte —, je zatulil predsednik — prenehajte z vašim ringlšpilom! Imate še kaj na programu?

Prihodnjič: Klopčič se odvija. Če še niste, boste bliže skrivnosti.

PUSTNI GROFJE V KOZJEM

»KER SA NAM VAŠ GNADLJIVI GOSPUT GROF OTO VON DRACHENBURG V SOSESKO PERŠLI, SMO SE JEM MI FRIDERIK GROF INU KNEZ CELJSKI, INU VLASTNIK PLANINE PERŠLI V POSETE Z NAŠE ...«

Komaj je dvorski ceremonjal Michel Lombardo prebral pismo, s katerim je planinski grof najavil svoj obisk v Kozjem, že je tudi glasnik na grajskem stolpu s trobento naznanil njihov prihod.

Načelu je jezdil zastavonoša s planinsko zastavo, za njim vitezi in vojščaki na konjih, ki so spremljali obe kočiji, v katerih se je pripeljala gospoda. Grofje so pripeljali s seboj tudi Veroniko Deseniško in častljivega grajskega sodnika dr. Jaka Muda.

Domačin jih je na odru pred gradom pozdravil in jim predstavil druge goste. Mogočni birič pa je privezal Veroniko Deseniško ob sramotilni steber, kjer je počakala, da so se zbrali vsi najavljeni grofje, ki so jo potem sodili. Prišli so še: Pilštanjski, Podsreški, Kunšperški grofje in častljivi menihi iz samostana v Jurkloštru.

Ko se je tako zbrala vsa gospoda, se je pričelo sojenje ubogi Veroniki. In vsemogočno sodišče jo je seveda brez usmiljenja obsodilo na smrt z utopitvijo. Takoj po sodbi pa se je pričela zabava, za katero je poskrbela dobra kapljica z Virštanja in dvorski norci, ki so uganjali svoje norčije. Tedaj pa...

... Toda počakajte še malo, naj prvo povem, kaj in kje je to bilo.

To je bilo na sobotni pustni maškaradi v Kozjem. Turistično društvo Kozje, je letos priredilo sprevod grofov in vitezov iz okoliških gradov. Karneval nameravajo prirejati vsako leto, tako da bi to postala ena od turističnih znamenitosti kraja.

Letos se jim je karneval kar posrečil. Na trgu, kjer so napravili kulise grajskega obzidja se je zbrala množica ljudi iz okoliških krajev, Celja, Šmarja, Rogaške Slatine, in celo Zagreba je bilo nekaj motornih kočij.

Sodelujoče maske iz Kozjega, Planine, Podsrede, Pilštanja in Bistrice ob Sotli, so bile solidne. Pustno obeležje pa so dalaje maske za 200 dinarjev, ki so jih nekateri plemiči nosili na obrazu ter zgovorni špiker, ki je vodil celotno ceremonijo.

Prvo nagrado je dobila skupina iz Planine, drugo pa odlična skupina Turkov iz Bistrice ob Sotli. Toda, saj še ne veste, kaj so Turki počeli v Kozjem. Naj nadaljujem s prekinjeno zgodbo...

— — —

... so pridrveli Turki in premagali plemiče, ki so se morali umakniti v grad. Če so se hoteli rešiti, so morali dati turškemu vojskovodji Ali Paši, tri najlepše gospodične. Toda hrabri vitez Dietmar se je postavil za mlade deklice in pozval najmočnejšega Turka v boj. Zmagovalec naj bi odločil o usodi deklic. Po hudem dvoboju, je Dietmar premagal grdega Turka in rešil krščanske deklice pred kruto usodo.

S tem je bila tudi končana polzgodovinska pustna ceremonija na kozjanskem gradu. Nadaljevala pa se je do drugega jutra po gostilnah, v katerih je bilo veselo pustno rajanje.

LOJZE STEPANČIČ

Ubogo Veroniko Deseniško so neusmiljeni sodniki obsodili na smrt z utopitvijo (desno zgoraj).

Strašni Turki so napadli v Kozjem zbrano plemstvo in premagali njihovo vojsko (desno spodaj).

Lahko verjamete, da se je grajska gospoda lepo zabavala, čeprav se smeh pod maskami za 200 dinarjev ni videl (zgoraj levo).

Gnadljiva gospoda se je na sprejem pripeljala v kočijah. Tudi prečastiti grajski sodnik dr. Jaka Muda ni hotel biti izjema (zgoraj desno).

Prva žirafa v Evropi

Ob koncu 1825. leta je francoskemu konzulatu v Kairu neki egiptovski paša podaril mlado žirafo. Konzul jo je podaril zoološkemu vrtu v Parizu. Naslednje leto so žirafo prepeljali v Marsailles. Spremljal jo je neki Arabec s tremi mladeniči, ki so vodili s sabo tri krave, kajti žirafa je popila dnevno od 20 do 26 litrov mleka.

Ko so jo »izkrcali« z ladje, se je na pomolu zbralo toliko ljudi, da je morala intervenirati policija. Iz Pariza je prišel ukaz, da morajo na žirafo paziti, da bi do tja prispela zdrava. Vodili so jo po ulicah Marsaillesa in ko so ljudje izvedeli, da je pod zaščito kralja, so se ji odkrivali. Pričeli so razmišljati, kako bi žival spravili do Pariza, ter sklenili, da jo bodo pospremili peš. Razdalja je znašala »komaj« 880 kilometrov!

Potem ko je neki krojač naredil žirafi obleko, sestavljeno iz dveh delov in kape (za 105,50 frankov), je sprevod aprila 1827. krenil proti Parizu. Poleg Egipčanov so bili v spremstvu še francoski konzul iz Kaira, veterinar in neki stari francoski diplomat.

Prvi in edinstveni potnik tistega časa — žirafa je dostojanstveno (ker je bila pač našemljena) in počasi stopala po francoskih cestah, od vsepovsod pa so drveli prebivalci, da bi videli ta »čudeže«. Mnogi so žirafi prinašali darila. Ponekod je prihajalo do gneče, tako da je moral konzul intervenirati pri policiji, ki je sprevodu prispevala 6 konjenikov — žandarjev.

Po 25 do 30 kilometrov dnevne hoje so na 348. kilometru počivali. (Štiri dni). Ker je bilo to prav v Lyonu, so v tem mestu zabeležili dotlej največje število obiskovalcev.

Čim bolj se je čudežni sprevod približeval Parizu, vse večje je bilo zanimanje. Karl X. je skušal preprečiti svoji grofici, da bi pohitela gledat žirafo, toda zato so hifeli tja Stendhal in drugi književniki, slikarji in igralci.

Po tridesetih dneh potovanja je ob petih popoldne ob velikem pompu stopila prva žirafa v zoološki vrt v Parizu. Tu je živela do 1845. leta, ko je poginila.

Kakšna sreča
DA SI JE PREMISLILA

Lepotica na naši sliki je Jill St. John. Po postavi je prava naslednica Marylin Monroe. Zaradi telesnih čarov ji obetajo še prihodnost, stara je 22 let. S svojimi prvimi stiki v javnosti je Jill naredila tudi precej »reklame« za svojo umsko sposobnost. Govori v dialektu, kar pomeni, da knjižne angleščine ne obvlada dobro. Jill je pristna Hoolyvoodčanka in se je tam tudi izobraževala. Na koncu je obiskovala tamkajšnjo filmsko šolo. V tej šoli je politika tabu, se pravi, da se s politiko študentje ne ukvarjajo. Pa vendar je Jill nekoč napisala spis v katerem je »raztrgala« KAPITAL Karla Marxa ta kritika ustanovitelja znanstvenega Marxizma ni nikjer izšla?! Kakšna sreča, da se Jill ni odločila za filozofijo, temveč za igralski poklic. Ali bolje: sreča, da si je premislila.

PRANJE GLAVE PO KITAJSKO

Kitajci radi poudarjajo, da metode socializacije v ostalih socialističnih državah še zdaleč ne dosegajo njihovih. Med drugim pravijo, da si socialistična gibanja z nacionalizacijami ustvarjajo nasprotnike v ljudeh, ki so jim odvzeli proizvodna sredstva. Na Kitajskem baje to opravijo drugače.

Tako je nedavno kitajski časopis objavil naslednji primer: Tako dolgo so prepričevali določeno skupino večjih posestnikov in drobnih pokrajinskih »tovarnarjev«, da so le-ti neke noči odločno manifestirali pred tamkajšnjo občino. To so počeli tako dolgo, da je prišel tudi župan in na njihovo zahtevo podržavil njihovo imetje, ker bojda niti za trenutek niso več zdržali ognja vesti, da izkoriščajo ubogo ljudstvo.

Tako v besedah. Spodnja slika pa nam kaže, metode prepričevanja tako imenovane »zemljiške gospode«, ki so v bistvu delavni kmetje, zvezani v zbirnem taborišču. Sicer pa kaj bi dvomili o kitajskih metodah, če se je spokoril sam kitajski cesar, ki je ob zmagi kitajske revolucije imel (zamislite se) 8 let.

REKLI SO...

Nekateri starši iz principa ne tepejo svojih otrok, razen v samoobrambi.

Komik Bob Hope

* * *

Luna se neprestano spreminja iz nebeškega telesa v letališče.

E. E. Tuckey, ameriški astronom in fizik

LETOŠNJA PAŠA

Letošnja zima je bila prav čudna in muhasta. Medtem ko smo se po navadi smučali v gorah, v dolinah pa greli, je bilo letos ravno narobe. Dolgi tedni sonca in blagega vetra so s planin pobrali sneg že mnogo prej, preden smo si v dolini sploh upali misliti na to. Tako je bilo tudi na Pohorju, kjer je zdaj po obronkih že vse polno kopnač. Na teh kopnačah pa se že pasejo ovce, ki so letos torej zelo zgodaj prišle do prave trave.

Mož
Z DVEMA OBRAZOMA

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Še tisto noč je Erikson s prvim vlakom zapustil Leipzig. Na postaji je opazil, da ga zopet spremlja tisti gestapovski agent, ki mu je pred nekaj urami uspelo pobegniti. Bil je živčen in utrujen. Nenehno je mislil na Schröderja.

Gestapovski agent bo verjetno poročal, da je videl Schröderja v družbi Eriksona in da je potem za njim izginila vsaka sled. Če bo Konrad, gestapovec, ki mu je Schröder telefoniral, videl poročilo, bo morda posumil, a morda tudi ne...

Erikson je vedel, da se muči brez potrebe. To, kar je rekel Himmlerju in tisto, kar je povedal Schröderju, je bilo v bistvenem nasprotju. Bilo je malo verjetnosti, da bi to poročilo lahko povezali z ubojem Schröderja. Razen tega, kje je kakšen dokaz? Nož je vrgel v reko, ko se je čeznjo peljal z vlakom. Ko pa se mu bo ponudila priložnost, bo odvrgel še obleko, ki jo je imel na sebi. Ni mu kazalo nič drugega, kakor da odide v Berlin in čimprej zapusti Nemčijo.

Ne, ostal bo, da bi do konca izpeljal svojo nalogo. Moral bo kar se da hitro dobiti podatke o rafinerijah, tovarnah sintetične nafte.

— — —

Kmalu zatem je imel Erikson važne podatke. Vedel je točno, kje so rafinerije, kako so zakamuflirane, kakšen je položaj protiavionske zaščite itd.

Erikson se je vrnil v Berlin nekega sončnega jutra 1944. leta. O prihodu je obvestil von Oldenburga, ki ga je počakal na postaji.

Takoj ko je Erikson zagledal njegov obraz, je vedel, da se je zgodilo nekaj neprijetnega.

— Imam slabe vesti. Reisnerja so prijeli. Včeraj popoldne, je rekel von Oldenburg.

— Reisnerja, za boga! Je mogoče? Zaprt!

— Oldenburg je prikimal: — Skušal sem ugotoviti, toda ne vem, kdo ga je zaprl in kje je zaprt.

— Verjetno je to stvar Ulrichovih prijateljev, je pripomnil Erikson. — Toda ti mu nič ne morejo. Razen mene ste vi edini človek, ki ve, da je Reisner sodeloval z menoj. Vse zaupne pogovore sva vodila na mestih, kjer naju nihče ni mogel slišati.

— Mislite, da bo Ulrich prisilil Reisnerja, da bo spregovoril?

— O tem sem prepričan, je rekel Erikson. — Oni so verjetno spremljali moje delo na ozemlju rajha in odkrili moje zveze z Reisnerjem. Toda če bodo prišli do zaključka, da so se prevarili, ga bodo izpustili.

— To zveni zelo prijetno, je rekel von Oldenburg.

Erikson in von Oldenburg sta najela taksi in se odpeljala v glavni štab gestapa. Eriksona je sprejel Himmler. Potem ko mu je poročal o svoji poti, je Erikson rekel: — Zdaj lahko pričnemo z delom. Nameravam se še danes vrniti v Stockholm, da bi tam opravil še neke finančne posle in potem...

(Nadaljevanje prihodnjič)

KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. zagozda, 5. 10. burkež, pavliha, 11. predstojnik fakultete, 13. tovarna barvil v Celju, 15. Ludolfovo število, 15. industrijsko mesto v Sovjetski zvezi, južno od Moskve, 16. posoda za shranjevanje vina, 17. visokokalorično gorivo, 19. stari oče, 20. začetnici po vojni umrlega slovenskega slikarja in ilustratorja, 21. človek slabega značaja, 22. japonska dolžinska mera, 23. kratica francoske teroristične organizacije, 25. slovnični pojem, 26. dvojica, 27. med, čebelji proizvod, 29. osebni zaimek, 30. oklopno vozilo, 31. športni vaditelj, 33. gora v Zasavju, priljubljena izletniška točka, 34. pozitivna elektroda, 35. linija.

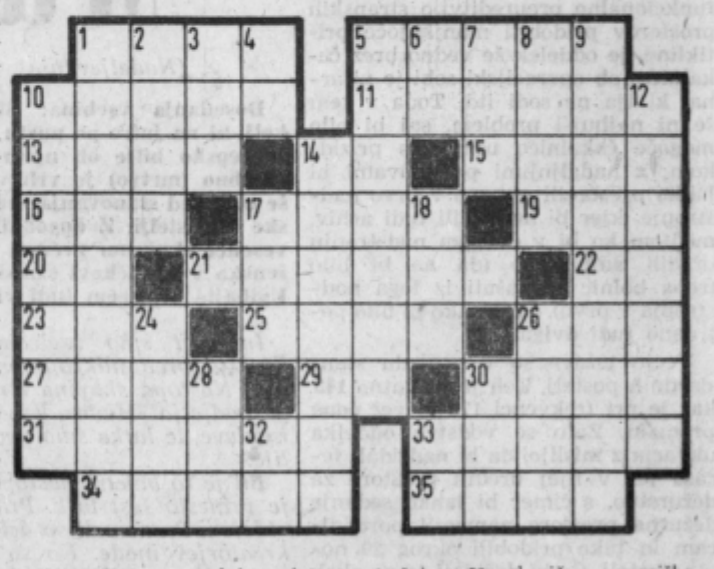

NAVPIČNO: 1. zadnja egiptovska kraljica, 2. član gornjega doma v britanskem parlamentu, 3. ime pisatelja Andrića, 4. oznaka za neznanca, 5. poklon, klanjanje, 6. samo, zgolj, 7. podoba golega telesa, 8. gnus, 9. strpnost, dopustni odstop od veljavnih predpisov, 10. zamudnost, netočnost, 12. gumica, 14. pomoč, opora, 17. ptica pevka, 18. kurir, odposlanec, 24. drobnozrnat sneg, 26. nastava, zanka, 28. spodnja ploskev posode, 30. tračnica, 32. skrajšano ameriško ime, 33. različna soglasnika.

(F. P.)

RESITEV KRIŽANKE IZ PREJSNJE STEVILKE

VODORAVNO: 1. zapora, 7. Sand, 11. dvorec, 12. Trier, 14. Rakek, 15. brazda, 16. Alah, 17. tram, -z, 18. val, 19. Bach, 20. vas, -n, 22. para, 23. Kent, 24. Idrija, 27. krsta, 28. kiosk, 29. Krilov, 30. raka, 31. limona.